

2-JUL 1956

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 28th February 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Provident Fund Scheme for the Motor Transport Industry

* 3145* Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the State Government have made any recommendations to the Central Government to take steps to introduce Provident Fund Schemes in the Motor Transport Industry and if so, the reply given by the Central Government on the recommendation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. But the Government of India do not at present propose to extend the Act to this industry, as 10,000 workers are not employed in it.

SRI K. P. GOPALAN: Are the Government aware that at a meeting of the Regional Provident Fund Board held recently it was unanimously decided to recommend to the Central Government to include motor workers also under the Provident Fund Scheme? So, will the Government be pleased to recommend to the Central Government to include motor workers also under the Provident Fund Scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: With a view to extend the application of this Act to certain other industries to which it was not applied at present, the Central Provident Fund Commissioner conducted a survey in the 17 industries which were reported to be employing ten thousand or more workers. The Commissioner found with reference to motor transport industry, i.e., automobile workshop and servicing shops that ten thousand people were not employed. That is our difficulty.

SRI M. PALANIYANDI : சமீபத்தில் யூனியன் உதவித் தொழிலாளர் மந்திரி அவர்கள் போக்கு வரத்து தொழிலாளர்களின் நிலைமையை உயர்த்துவதற்காக ஏதோ திட்டமிட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். போக்கு வரத்து, வொர்க்ஷாப் முதலிய எல்லா ஆடோமொபைல் தொழிலாளிகளையும் சேர்த்தால் 10,000 தொழிலாளிகள் இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏன் அவர்களுக்கும் இந்த பிராவிடென்ட் நிதி வசதியை விஸ்தரிக்கக்கூடாது? அதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏதாவது சொல்லமுடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் ஒன்றுமில்லை.

[28th February 1956]

Minimum wages in Mannargudi Rubber Estate, Limited.

* 3149^a Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the minimum wages recommended by the Plantation Special Tribunal has not been implemented in the Mannarghat Rubber Estate, Limited, Walluvanad taluk, South Malabar, till now; and

(b) if so, what action the Government propose to take in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The management of the Mannarghat Rubber Estate are not a party to the dispute pending before the Special Industrial Tribunal for Plantations. As the award is not binding on them the Government do not propose to take any action against the management.

SRI K. P. GOPALAN: Will the Government be pleased to take steps to see that the minimum wages are granted to workers of the Mannarghat Rubber Estate also though the management of that estate are not a party to the dispute pending before the Special Industrial Tribunal for Plantations? Are the Government aware of the fact that when the workers had raised this question of minimum wages to be implemented most of the managements of the estates in Walluvanad taluk in South Malabar had refused to implement the same and had closed the working of their estates throwing out of employment hundreds of workers? As a serious situation had arisen there, will the Government make an enquiry into the matter and see that managements of all estates including that of the Mannarghat Rubber Estate implement the award of the Industrial Tribunal so that industrial peace may be maintained and that the workers are given their rights?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, if a specific question is raised by the workers concerned the Government will look into the matter.

SRI K. C. GOPALAN UNNI: Are we to understand, Sir, that the increase in wages by two annas recommended as an interim award is applicable to workers of those estates which are parties to the dispute only or is it applicable to all estates regardless of the number of workers employed therein?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir. The Government have obtained opinion that this award of the Special Industrial Tribunal would only apply to those who are parties to the dispute.

SRI S. RAMALINGAM: குறிப்பிட்ட தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள் தங்களுக்கும் மாணேஜ்மெண்டாருக்கும் டிஸ்பியூட் இருப்பதாகச் சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரவில்லையா அல்லது அப்படிக்கொண்டுவந்திருந்தும், சர்க்கார் அதை டிரிபியூனலுக்கு ரெபர் செய்யவில்லையா?

28th February 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : டிஸ்பியூட்டாகக் கொண்டுவந்தால் அது பரிசீலனை செய்து யுக்தம் என்று தோன்றினால், அட்ஜூடிகேஷனுக்கு வேறு டிரிபியூனலுக்கு அனுப்பலாம். இண்டரிம் அவார்டு எங்களுக்கு அப்ளை ஆகாது என்று சொன்னால் அதை வற்புறுத்த முடியவில்லை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

SRI M. PALANIYANDI : இந்த அடிப்படை சம்பளத் தகராறுக்குக் காரணம் குறைந்தபட்ச சம்பளம் போதாது என்பதுதான். பல தொழிலாளிகளும் தொழிற்சங்கங்களும் ஒன்று கூடித்தான் இந்தத் தகராறு தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போயிற்று. ஆகையினால், இந்தக் குறைந்த பட்ச சம்பளத் தீர்ப்புப்படி எல்லாத் தொழிலாளிகளுக்கும் நிச்சயமாக சம்பளம் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்துவதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கமுடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அரசாங்கம் வேண்டியதைச் சொல்லலாம். சட்டத்தை வற்புறுத்துவதென்றால் சட்டப்படிதான் செய்ய முடியும்.

SRI V. BALAKRISHNAN : Are there no standard minimum rates fixed by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the Government do fix minimum wages with reference to particular industries.

SRI M. NARAYANA KUDUP : May I know, Sir, why the Government should insist that each question must be referred to a special tribunal when a general question involving a principle is decided by a competent institution?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that the Special Industrial Tribunal has not yet given its final award and no principle has been decided by it. So far the Special Industrial Tribunal has only given an interim award. The Government have been advised that this will only apply to the parties to the dispute.

SRI P. RAMAMURTHI : If the Government want to get it applied to workers of other estates also, it is quite an easy matter and they can get it done. Will the Government consider the question of referring this particular question to another Tribunal without waiting for the parties concerned to apply to them for the same and thus have the whole matter finished quickly? The Government have got certainly ample powers to carry this out.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would certainly like to be enlightened by the experience the hon. Leader of the Opposition has.

SRI K. P. GOPALAN : The principle enunciated by the Appellate Tribunal and Industrial Tribunals is that when a wage is fixed for workers employed in a particular factory, the same wage must be fixed to all workers in the industry to which that particular factory belongs even though they are not parties to it. May I know whether the Government are aware of the above principle? Will the Government consider this question and see that the minimum wage fixed is granted to workers in other estates also?

[28th February 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is quite correct. But the Tribunal has not yet given its award about minimum wages. It has only given an interim award.

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware that recently, i.e., on the 20th instant there were some arrests effected in this estate and that the arrested persons were taken into police custody, because the workers of this estate demanded the implementation of giving the minimum wages fixed by the Tribunal? Will the Government be pleased to make an enquiry into this matter and see that police harassment of workers is stopped?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information. But if the hon. Member wants an enquiry in the matter I would suggest to him to put a separate question.

SRI R. KRISHNAN : May I know the names of the estates who are parties to the dispute?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is a long list and I do not have it with me.

Mental Hospital, Kozhikode

9-10 a.m. * 3085^a Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether all the methods of treatment adopted in the Mental Hospital at Madras are followed in the Mental Hospital at Kozhikode and if not, the reasons therefor; and

(b) whether septic tanks are provided in the Kozhikode hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) No, Sir. Electric conclusive therapy is not given for want of electricity and psychological treatment for want of trained doctors.

(b) No, Sir.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know from the Hon. Minister the various methods of treatment adopted in the Mental Hospital, Madras, and the Mental Hospital at Kozhikode?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : In the Kozhikode Mental Hospital electric convulsive therapy is not given for want of electricity and psychological treatment is not being given for want of persons trained in psychological treatment. (Laughter.)

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, are mental cases in Malabar of a different category from those in Madras? (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The diseases are of a similar type everywhere, Sir.

28th February 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, for treatment of lunacy, it is essential that a psychologist who knows the treatment in that sphere should inevitably be in the hospital. May I know from the Hon. Minister why electric therapy and psychological treatment are denied to the in-patients of the Mental Hospital at Kozhikode?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I would request the hon. Member not to use the word 'lunacy'; to-day we say 'mental disease' and not insanity or lunacy. A provision of Rs. 50,000 has been made for electrification of the Kozhikode Mental Hospital. We will be able to start electric convulsive therapy there as soon as electrification is completed. As regards psychological treatment, two of our medical men have been deputed to the Bangalore Mental Hospital for training and getting the Diploma in Psychological medicine.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, on a point of personal explanation. I have used the word 'lunacy' consciously; for, if the Hon. Minister has accepted the contention that this is mental disorder or mental defect, my suggestion was that the Government would have appointed a Psychologist to give treatment to those in-patients psychologically also.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Most diseases to-day are psychosomatic (laughter) and all of us or many of us may be mentally affected and it is only a question of degrees or shades of difference.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know from the Hon. Minister, as one of the treatments that was used before was the use of 'straight cheeks' in cases of mental defects, whether it is adopted even to-day so that the patients might be made straight not only in body, but straight in their minds?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Much more humane methods are used to-day. I would request the hon. Member to visit the Mental Hospital. (Laughter.)

SRI P. RAMAMURTHI : I am certainly grateful to the Hon. Minister for his remarks that everyone of us is mentally affected and that it is only a question of degree. May I know what are the various degrees of the affection of mental disease among his colleagues?

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, is the lunacy in Kozhikode so superior as not to need electric current treatment, when such current is available only half-a-mile away from the Kozhikode Hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have said that a provision for electrification of the hospital has been made in the budget. The hon. Member may see Part II Schemes in the Budget Memorandum.

[28th February 1956]

Admissions in the General Hospital, Madras

* 3090 ^a Q.—SRI M. NARAYANA KURUP (on behalf of Dr. K. B. Menon): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that an Ear, Nose and Throat patient after being admitted by the Resident Medical Officer of the General Hospital, Madras, on the 13th or 14th July 1955 and after receiving hospital dues, was refused to be taken in by the doctor-in-charge of Ward No. 3; and

(b) if so, why?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) & (b) A patient was sent for admission on the 14th July 1955 in the general ward of the Government General Hospital, Madras, by the Resident Medical Officer for want of a bed in "C" class ward for which he had applied. The Ear, Nose and Throat Surgeon, under whom the patient was admitted, sent him away as his case was not an urgent one and as the general ward was overcrowded with patients. He was instructed to obtain admission in a "C" class ward in the ordinary course.

Unserviceable radiological equipment in State Hospitals

* 3094 ^a Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the procedure followed in condemning as unserviceable the radiological equipment belonging to the several hospitals in the State;

(b) how these condemned articles are disposed of; and

(c) the amount realised by the sale of such unserviceable articles during the years 1953-54 and 1954-55?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) When a radiological equipment in a hospital goes out of order or is found unserviceable, the Superintendent of the Hospital arranges for its inspection by the Chief Radiographer attached to the Barnard Institute of Radiology, Government General Hospital, Madras. If the Chief Radiographer finds the equipment beyond repair, it is placed before the Condemnation Board of the Hospital concerned and the Board condemns the equipment if its cost is below Rs. 500 or recommends to the Director of Medical Services for its condemnation if its cost exceeds that figure.

(b) Such of those articles which are likely to fetch some money, if sold, are auctioned along with other unserviceable articles after giving due publicity, and the other worthless articles are destroyed in the presence of the Condemnation Board.

^a Questions postponed from the list for 30th January 1956.

28th February 1956]

(c) A sum of Rs. 2,857-3-0 was realized in 1953-54 and Rs. 731-8-3 in 1954-55. The amounts include the proceeds of some other items of unserviceable articles which were sold in auction in lots along with the condemned radiological equipment.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, have the Government received any representation or complaint or report with regard to the manner of disposal of the condemned articles?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Any particular instance?

SRI P. RAMAMURTHI : May I know the original value of these articles which were sold for about Rs. 700 and Rs. 2,000?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I said that radiological equipment and other items of unserviceable articles are put in one lump together and sold in auction.

SRI P. RAMAMURTHI : What was the original value, that is the cost price and age of the articles? For, that would give an indication as to how the condemnation is being done.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have no information here, Sir.

Smallpox in Balussery Panchayat area

* 3097* Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of deaths due to small-pox from 1st June to 31st August 1955 in Panangad and Kinalur villages in Balussery Panchayat area, Kurumbranad taluk?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There were two and five deaths due to smallpox from 1st June to 31st August 1955 in Panangad and Kinalur villages respectively.

SRI C. KUNHIRAMA KURUP : Are Government aware that smallpox was prevalent in area adjoining the Balussery, in Quilandy firka, Kurumbranad taluk and what were the steps on hand to prevent the disease?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The hon. Member is asking the question with regard to some other place and I cannot give that information.

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : How many persons were affected by this disease during this period? Are Government aware that because the Health Staff had not taken sufficient care at the beginning this disease spread widely?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Health Staff generally take all necessary measures wherever an epidemic appears and in this case also they have taken all the required steps.

[28th February 1956]

*Alleged misappropriation of Government Printing Paper
by a Private Press*

* 3158 Q.—SRI P. RANGASWAMY REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the white printing paper given to the “ Pinjarapole Press ”, Tiruchirappalli, for printing electoral rolls in 1951 was pledged by the press with the Tamilnad Central Bank, Limited, and another private banker and electoral rolls printed and supplied with an inferior quality of paper;

(b) if so, the action taken against the Proprietor of the Press;

(c) the expenses incurred by the Government for any criminal proceedings conducted against the Press; and

(d) whether any amount was recovered from the Proprietor of the Press?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) The Proprietor of Chandra Vilas Pinjarapole Press, Tiruchirappalli, was supplied with about 1,640 reams of paper of 20, 32 and 42 pounds during the period 19th September 1952 and 9th March 1953 for printing the electoral rolls of Tiruchirappalli district. It was alleged that he pledged 99 reams out of this paper with Messrs. Gordhan Das Bagavandas for Rs. 1,200 and another 275 reams with the Tamilnad Central Bank, Tiruchirappalli, for Rs. 5,500 and later converted the paper for his own use contrary to the agreement executed by him with the Collector of Tiruchirappalli. A charge-sheet was filed against him before the Additional First-class Magistrate, Tiruchirappalli, who found him guilty under Section 406, I.P.C., and sentenced him to undergo rigorous imprisonment for one year. He filed an appeal against this conviction to the District and Sessions Judge, Tiruchirappalli. The District Judge allowed the appeal and set aside the conviction and sentence. The question of filing an appeal against acquittal is under consideration.

(c) An expenditure of about Rs. 2,044 was incurred by way of Travelling Allowance and contingencies in connexion with the investigation of the case by the staff of the Crime Branch, C.I.D.

(d) No.

9-20
a.m.

SRI P. RANGASWAMY REDDIAR: What is the difference in price between the quality supplied by the Government and the paper used by the printer? May I know, Sir, whether any special Public Prosecutor was sent from Madras to prosecute this case and, if so, what may be the reasons?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to have notice, Sir.

SRI S. PANCHAKSHARAM: Sir, the pledgees and the Proprietor of the Press, both of them seem to be guilty in this case. Does the Government contemplate to file any suit for recovering the difference in prices?

28th February 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think the pledges can be brought under criminal law in any event.

SRI M. PALANIYANDI : இது திருச்சியில் நடந்த ஒரு முக்கியமான சம்பவம் ஆகும். இது விஷயமாக மேல் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நானும் அதைத்தான் சொன்னேன். அதைப்பற்றிய விஷயம் அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையில் இருந்துவருகிறது.

SRI M. P. SUBRAMANYAM : Sir, the allegation made is that the printing paper supplied by the Government was not used for printing the electoral rolls. Is it so?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The charge against the Proprietor of the Press was that he misapplied the paper supplied to him and used it for the purpose of preparing note-books for school children.

SRI P. RANGASWAMY REDDIAR : Was there any distinct mark on the paper supplied by the Government to distinguish it from other kinds of paper, i.e., to show that it belonged to the Government? When and how this crime was detected and by whom?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it was detected by the Crime Branch, C.I.D. Their investigation showed that the paper supplied by the Government was misapplied by the Printer. That is why, the charge sheet was laid. One court convicted him. Of course, the appellate court has set aside the conviction. The matter is under consideration whether an appeal against the acquittal can be filed or not. In view of the interest taken by the hon. Member, I think we should file an appeal and see the result of the appeal.

SRI S. RAMALINGAM : என்ன காரணம் காட்டி செஷன்ஸ் நீதிபதி அவர்கள் அவருக்கு விடுதலை கொடுத்தார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think, Sir, I can go into the grounds on which the Sessions Court acquitted the accused.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, it is apparent that the paper supplied to the Printer was of superior quality. It is also apparent that the paper used by him for printing the electoral rolls was of inferior quality. May I know, Sir, whether the Government are taking any action for the recovery of the difference in prices in civil court?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : First, we will have to decide about the criminal liability of the printer. Then, the question of recovering the difference in cost will be considered.

SRI V. BALAKRISHNAN : Who selected this Press, Sir?

[28th February 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, a procedure is laid down for the purpose of selecting the printer. Tenders are called for and the Collector makes the selection.

SRI M. P. SUBRAMANYAM : When the appellate court gives a decision, may I know, Sir, how long does it take for the Government to consider whether to file an appeal or not? Is there any time limit prescribed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. There is a time limit prescribed in the Criminal Procedure Code. If we want to file an appeal, we will have to do it within the time limit.

Hospitals in Estates and Plantation areas

* 3159 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether all Estate and Plantation areas in the State are provided with hospitals; and

(b) whether qualified doctors are in charge of those hospitals?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Complete information is not available, Sir. Many of the estates have either hospitals or dispensaries.

(b) All big hospitals have one or more qualified doctors. The dispensaries are generally managed by the qualified compounders and the patients are treated by visiting doctors.

The Plantation Labour Act requires every employer to provide medical facilities on the plantations. The rules under the Act have since been published. Under the rules, hospital facilities will have to be provided by the plantations before 31st December 1956.

SRI V. BALAKRISHNAN : Have the Government any means in their possession for finding out whether the hospitals are run and equipped up to the medical standard in view of the fact that glorified compounders are running amuck as Medical Officers in many of the hospitals?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, under the rules framed under the Plantation Labour Act, Government propose to appoint necessary staff which will go into the whole question.

SRI K. P. GOPALAN : In view of the fact that there are so many Estates without hospitals and the workers there are suffering a lot for want of doctors, will the Government be pleased to implement the rules immediately so as to give relief to the thousands of workers in the Estates?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Government do mean implementing the rules presently.

28th February 1956]

SRI S. R. ARUMUGHAM : தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களின் நலங்களைக் கவனிப்பதற்காக ஒரு பெண் அதிகாரியை சர்க்கார் நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரி ஆஸ்பத்திரி உளுக்குப் போய் பார்வை இடுகிறா? ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கக்கூடிய வசதிகள் போதாது என்று ஏதாவது ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரி வெல்பேர் ஆபீஸர்தான். அவர்கள் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய சேஷம் நலங்களைக் கவனிப்பதில் விசேஷ கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். இருந்தாலும் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் போய் வேண்டியதைக் கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதுவரையில் ரிப்போர்ட் எதுவும் வரவில்லை.

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, the implementation of the Plantation Act was discussed in January 1954 in the Tripartite Plantation Conference held in Ootacamund. It has now taken two years for the Government merely to frame rules. May I know whether the Government would prescribe a time limit within which the Plantation authorities will be required to put up the hospitals according to the prescribed standards?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. I have already given that information in the answer which I gave. The time limit is 31st December 1956.

SRI S. RAMALINGAM : தோட்ட முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுடைய நலங்களை உத்தேசித்து சரியாக ஆஸ்பத்திரிகள் ஏற்படுத்தாததின் காரணமாக, சர்க்காரே ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்தி, அவற்றுக்கான நிதியை அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்த மாதிரியான யோசனை எதுவும் இல்லை. அது நல்ல யோசனை என்றும் சர்க்கார் கருதவில்லை.

SRI V. BALAKRISHNAN : தேயிலை, ரப்பர் தோட்டத்தில் பெண்கள் பிசவிப்பதற்கு முதலாளிமார்கள் உதவுகிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்ட கேள்வி அவர்களுக்குத்தான் புரியும். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

Part-time Dentist in Kozhikode hospital

* 3160 Q.—**SRI K. T. SREEDHARAN** (on behalf of Dr. K. B. Menon): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of candidates that were interviewed by the District Medical Officer, Kozhikode, on August 8th, 1955 for the selection of a candidate to the post of a part-time dentist in the Headquarters Hospital, Kozhikode;

(b) the number of candidates that were qualified for the post; and

(c) the candidate selected?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Five candidates were interviewed by the District Medical Officer.

[28th February 1956]

(b) All the five candidates were qualified for the post.

(c) Dr. D. K. Menon, L.D.S.C. (Bom.), who has registered his name in Part A of the Dentists' Register, was selected and appointed to the post. As he later declined to take up the appointment, Dr. N. S. Balachandran, the next best candidate, was appointed to the post.

Civil Supplies retrenched staff

* 3161 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of lower and upper division clerks, peons and masalchis of the Civil Supplies Department absorbed in the Rent Courts in Malabar; and

(b) whether there are any new appointees other than the Civil Supplies retrenched staff in the Rent Courts in Malabar?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :

(a) Lower Division clerks		3
Upper Division clerks		Nil.
Peons		27
Masalchis		Nil.
Piece-worker Copyist		1

(b) Yes, Sir.

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : May I know, Sir, whether the Government have received any complaint from the Civil Supplies retrenched staff that they are not getting preference in the Rent Courts in the matter of employment and on this, what action has been taken so far?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, all retrenched people that were available were taken in. But, new applicants were also taken because these retrenched people were not available through the sub-regional employment exchange.

Irrigation dams

9-30 a.m. * 3162 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether any action has been taken to set up a committee of local agriculturists to consider ways and means to repair the Ayinikad Dam in Kurumbranad taluk, North Malabar, as stated by him in his recent communication on the subject?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : There is no defect in the structural design and functioning of the Ayinikad Dam and hence, the question of considering the ways and means to repair the dam does not arise; but the formation of a committee of representative local ryots was considered only to look after the proper regulation and working of the dam. The

28th February 1956]

Tahsildar, Kurumbranad, has formed a committee of seven local ryots for the above purpose. But, the Government have since ordered that the entire responsibility of future regulation and maintenance of the dam will rest with the Public Works Department in the interests of the efficient working of the dam, as the committee may not be equal to the task.

* 3163 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under the consideration of the Government to construct a dam across the Chandragiri river at Moonam Kadavu in Kasargod taluk, South Kanara district;

(b) if so, the present stage of the proposal; and

(c) when the scheme is likely to be started?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) No. The scheme was previously considered by the Government and ordered to be removed from the Grow More Food Programme for 1949–50, as it was found to be uneconomical from the food production point of view.

(b) & (c) Do not arise.

Scheduled Tribes in Attapady

* 3164 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether there is any proposal to ameliorate the conditions of Scheduled Tribes of Attapady?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Yes, Sir. A note ^a indicating the position is placed on the table of the House.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : The main problem of the Irulars of Attapady is the problem of land. From the paper laid on the table, it looks as if the Government do not seem to have taken note of it. Will the Government see that sufficient lands are provided for cultivation by Irulars who are now being evicted by persons who take thousands of acres on lease from the landlords?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : A preliminary survey has to be made. Revenue staff has been sanctioned and they will look into the matter.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : The Government sanctioned the employment of a preliminary survey staff and special revenue staff in June 1955. May I know whether the staff has actually been appointed and whether the Government have got any progress report on the work done so far?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The special staff has already been appointed. We expect a report from them.

[28th February 1956]

SRI O. KORAN : Has the present Chief Secretary to Government, Mr. W. R. S. Sathianathan, submitted any report to the Government after his visit to the area as a Member of the Board of Revenue and, if the answer to this is in the affirmative, what action have the Government taken on it?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : As a Member of the Board in charge of this work, he submitted a report in the usual course and only on the basis of that report the Government sanctioned the staff.

Study of Indian Wild Life in schools

* 3165 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any steps to include lessons on Indian Wild Life in the curricula of the school studies; and

(b) whether the Government have taken any steps to facilitate and encourage visits by students to forests and observing Wild Life?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Yes, Sir.

Large-scale industries

* 3166 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Madras Government have recommended to the Centre the establishment of large-scale industries in the Tirunelveli district;

(b) if so, the scope of those industries; and

(c) the names of the sponsors of such industries recommended to the Government of India for licences?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) to (c) On the recommendation of this Government the Government of India have granted licences under the Industries (Development and Regulation) Act, 1951 for the establishment of large-scale industries in the Tirunelveli district as indicated below :—

(i) *Establishment of new industrial undertakings.*

Name of the concern.	Article to be produced.	Capacity of the undertaking.
(1)	(2)	(3)
1 South India Co-operative Spinning Mills, Limited.	Cotton yarn.	16,000 spindles.
2 Nellai Cotton Mills (Tirunelveli).	„	10,000 „
3 Ramalinga Mills (Mela-cheval).	„	6,000 „

28th February 1956]

Admission to Medical Colleges.

* 3167 Q.—SRI M. P. SUBRAMANYAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state— 9-40 a.m.

(a) how many of the students selected from Salem district for various Medical Colleges during 1955-56 are from Harijans, Backward Classes and others;

(b) whether on 23rd August 1955 a petition from Dr. A. Kumaraswamy, Salem, complaining about the issue of false Nativity certificates from Solem district was received; and

(c) whether any enquiry was conducted in respect of the allegations contained in the petition?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) *Madras Medical College, Madras*—

Harijans—Nil.
Backward Classes—7.
Others—5.

Stanley Medical College, Madras—

Harijan—1.
Backward Classes—7.
Others—3.

Madurai Medical College, Madurai—

Harijans—Nil.
Backward Classes—Nil.
Others—1.

(b) Yes, Sir.

(c) A report has been called for from the Director of Medical Services and it is awaited.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: May I know, Sir, whether there were any applications at all from the Backward community people of the Salem district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: There were applications and Backward Class candidates have been selected.

SRI A. M. RATHNASWAMY: Sir, am I correct in presuming that a number of cases of production of false nativity and community certificates have been brought to the notice of the Government and, if so, what precautionary measures do the Government contemplate taking to stop these malpractices at least from the next academic year?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The form of nativity certificate was revised in 1954, and it is true that a few complaints have been received. This matter is being enquired into with a view to seeing what further revision of the form is necessary.

[28th February 1956]

SRI K. VINAYAKAM : Sir, it is here alleged that one Dr. A. Kumaraswamy of Salem has complained against an officer who issued a false nativity certificate? Who is the officer concerned, and what is the region from which he hails?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Why the hon. Member is particular to get this information, I am not able to understand, Sir.

Relief measures in Tirunelveli district due to failure of rains.

* 3168 Q.—SRI S. T. ADITYAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to carry out any, and if so, what relief measures in Udangudi and Sattankulam firkas of Tiruchendur taluk, and Tisaiyanvilai firka of Nanguneri taluk in Tirunelveli district where a large number of palmyra trees have dried up and died owing to failure of rains during the current year; and

(b) whether the Government have sanctioned any remission of land revenue in those areas?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) The Government have asked the Collector of Tirunelveli to take up new road works under the Post-War Road Development Scheme as low-scale Famine Relief works in Sattankulam and Udangudi firkas of Tiruchendur taluk to provide employment to the agricultural labourers. They have also asked the Collector to take up, in addition, wherever suitable, works for excavation of the tank-beds and repair of bunds as low-scale famine relief works. An allotment of Rs. 2,00,000 has been sanctioned for the purpose. In Nanguneri taluk also, similar relief works have been sanctioned besides the revival in the Radhapuram and Tisaiyanvilai firkas of the special scheme for a free grant of Rs. 150 per well for deepening private and public drinking water wells by six feet.

(b) Seasonal remission was granted to the extent of Rs. 13,810-11-0 in fasli 1364 in the Sattankulam and Udangudi firkas of Tiruchendur taluk. In Tisaiyanvilai and Radhapuram firkas of Nanguneri taluk, a special remission of Rs. 13,784 was granted for dry lands and a remission of Rs. 30,370 was granted for wet lands in fasli 1364.

SRI S. T. ADITYAN : Sir, as the Hon. the Finance Minister observed in his budget speech that the Nanguneri taluk had become dry this year on account of the failure of rains, will the Hon. the Minister be pleased to investigate whether in Nanguneri taluk alone the rains have failed or they have failed in the surrounding areas of Tiruchendur taluk also, and take necessary steps for the amelioration of the condition of the people?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I believe steps are already taken and also are being taken.

28th February 1956]

Untouchability and caste-system

* 3169 Q.—SRI M. P. SUBRAMANYAM (on behalf of Sri A. Govindaswami Nayagar): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of wall-posters printed by the Harijan Welfare Department for the removal of untouchability under Article 17 of the Indian Constitution;

(b) the amount spent for printing;

(c) where it was printed;

(d) whether the posters were pasted throughout Tamilnad;

(e) whether the posters were printed in Malayalam and Canarese; and

(f) whether there was any protest against it and the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) to (c) & (f) The attention of the hon. Member is invited to the answer given on 29th September 1955 to starred question No. 586 given notice of by Sri P. Rangaswamy, M.L.A.

(d) No, Sir.

(e) Yes, Sir.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, instead of wasting money on this type of propaganda, may I know whether the Hon. Minister has tried my suggestion of soft, soothing, silent inter-marriage?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: I request the hon Member to set an example himself.

Untouchability and caste-system

* 3170 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Hon. the Chief Minister had any discussion with the Prime Minister recently about schemes for the eradication of caste system in Tamil Nad;

(b) if so, what they are; and

(c) how and when they will be implemented?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

Western India Plywood Factory, Baliapatam

* 3171 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a worker named P. Kunhiraman was found lying unconscious under suspicious circumstances in the Western India Plywood Factory, Baliapatam, North Malabar, on 19th August 1955;

[28th February 1956]

(b) if so, whether the Government have received any telegram or memorandum in this connexion from the Western India Plywood's Employees' Association; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) It is true that the person in question fainted on 19th August 1955 when the Secretary, Western India Plywoods was inquiring into certain charges against him but there were no suspicious circumstances connected with it.

(b) Yes, Sir.

(c) Enquiries go to show that on 19th August 1955, the said Kunhiraman was asked to appear before the Manager of the Factory in connexion with an enquiry into certain charges against him. He fainted while he was in the Manager's room. He was taken to the Government Hospital and treated for Myalgia and discharged on 27th August 1955.

Women's Welfare Department

* 3172 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the reversion of an employee in the Women's Welfare Department from a higher post to a lower post in 1953 was subsequently found to be illegal;

(b) how long this reversion continued; and

(c) if so, who was responsible for this reversion and what is the amount paid to the employee as compensation for the period of reversion?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes. Sir.

(b) From 2nd November 1953 to 1st January 1954.

(c) The post was found surplus to requirements consequent on the formation of Andhra State. At her request, she was posted to a lower grade in Madras City, but allowed to draw the pay prior to reversion. Hence the question of compensation does not arise.

SRI V. BALAKRISHNAN: When that official was reverted, was that reversion challenged by any other claimant?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Notice, Sir.

Water dispute in Puranasingapalayam village

* 3173 Q.—SRI M. P. SUBRAMANYAM (on behalf of Sri V. Gopala Gounder): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any mahazar in September 1955 from the ryots of Puranasingapalayam village in Villupuram taluk regarding a water dispute:

(b) if so, the action taken thereon?

28th February 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The Collector of South Arcot is taking action to direct the people of Seshanganur to observe the customary practice of opening vent-ways to drain the water from the tank in the village to facilitate the harvest of foreshore lands.

Extension of fee and other concessions to S.P.C.A. Inspectors.

* 3174 Q.—SRI M. PALANIYANDI (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any representation from the S.P.C.A. Inspectors in 1955 requesting that they may be given the educational and medical concessions now given to the elementary school teachers and non-gazetted officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

Rural Dispensary at Karivallur

* 3175 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount sanctioned by the Collector of Malabar to the Rural Dispensary at Karivellur in Payyanur firka, North Malabar, in 1954–55 for the purchase of medicines out of National Extension Service Funds ; and

(b) whether the amount sanctioned was given to the said dispensary?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The amount sanctioned is Rs. 300 (rupees three hundred) only.

(b) No, Sir.

The Block Development Officer, Payyanur, remitted the amount along with similar amounts sanctioned for three other dispensaries to the President, District Board, Malabar. He has since forwarded the indents for medicines to the Madras State Indian Medical Practitioners' Co-operative Pharmacy and Stores, Limited, Madras, paying the cost in advance for compliance direct to the dispensaries.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, are the Government aware that this rural dispensary in the National Extension Area is getting a very poor amount from the District Board for purchasing medicines, and are the Government also aware of the fact that the Block Development Officer did not take speedy action so as to benefit the dispensary? Will the Government be pleased to give instructions that whenever the Block Development Officer takes a decision that decision must be carried out as expeditiously as possible so as to benefit the people?

[28th February 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Here the trouble was that the Block Development Officer wanted to follow the prescribed procedure. But anyhow the Government will look into the question of avoiding delays.

Bridges in North Malabar

* 3176 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) when the bridge at Kannambadi in Pazhayamgadi-Kuttur road in Chirakkal taluk, North Malabar, was damaged; and

(b) the steps taken to get the bridge repaired.

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : (a) There is no bridge at the place, but there are two culverts. These culverts were damaged during the heavy rains in July 1955.

(b) Temporary repairs to the culverts have been carried out

* 3177 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the amount spent by the Government so far on the construction of the bridge at Perool in Eramam amsam, Chirakkal taluk, North Malabar;

(b) why the work has not been completed; and

(c) when it was begun and when it will be completed?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : (a) to (c) The construction of the bridge at Perool is a sub-work under the main estimate for forming a road from mile 4/6 of Payyanur-Peringome road to Mathamangalam, which was sanctioned for execution in 1948. The work was taken up in 1949 and the bridge work was completed in 1951, but the formation of approach roads is being held up due to delay in land acquisition. The entire work will be completed soon after land acquisition is over.

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware, Sir, that the construction of the bridge is not complete and are the Government also aware that after spending much money, the Public Works Department never took any care of the bridge and never made any repairs to the bridge? The position is that the bridge is in an unfinished condition. Will the Government be pleased to take note that they should not spend money unnecessarily and will they see that the construction of the bridge is completed at an early date?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : The Government will take note of not spending money any more hereafter.

MR. SPEAKER : Yuestions are over.

28th February 1956]

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER *RE* CUT MOTIONS.

MR. SPEAKER : I have to inform the House that under rule 155 (3) of the Madras Assembly Rules, notices of cut motions should be delivered in the Assembly Office before 3 p.m. on the 1st March 1956. No exception will be made to this rule on any account. 9-50 a.m.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1956-57.

* SRI K. P. GOPALAN : Mr. Speaker, Sir, the Hon. the Minister in charge of Finance in his speech presenting the Budget proposals for 1956-57 referred in particular to the timely action taken by the Government to give relief to the people in the cyclone-affected districts of Tanjore, Madurai, Ramanathapuram, etc. I thank the Government, the Hon. the Chief Minister and the Ministry as a whole for the timely action they took in giving relief to the people affected by the cyclone. Political parties and other organizations also have done good work in affording relief to the cyclone-affected people. In this connexion I wish to mention the part played by the working classes in this State. They have contributed a sum of Rs. 3 lakhs for the benefit of the people in the cyclone-affected areas. In the history of the working classes in this country, never before have the workers come forward in such a manner to give relief to the cyclone-affected people. The Government have also formulated many schemes in the Budget for giving permanent relief to them.

The Hon. the Minister for Finance has stated in his speech that the Planning Commission has cut down their proposals under the Second Five-Year Plan from Rs. 221 crores to about Rs. 170 crores. He also has stated that the bulk of the proposed outlay in the National Plan is for the development of basic industries and that the Central Government propose to spend about Rs. 2,000 crores in the public sector. But the Central Government have not dealt with this question properly and have not allotted a sizable amount out of this Rs. 2,000 crores to be spent in the public sector in the South. Major industries like the setting up of a heavy electrical plant or the setting up of a plant for the manufacture of aluminium from the bauxite deposits can be established in the South. We understand from the Finance Minister's speech that though representations were made in this connexion, the Central Government had not allotted a proper share to this State. It is the duty of this House to recommend strongly to the Central Government to allocate a proper share out of this expenditure planned to be spent in the public sector to our State so that heavy industries may be started here.

The Hon. the Minister in charge of Finance has formulated certain principles regarding the successful implementation of the various schemes mentioned in the Budget proposals. Firstly he

[Sri K. P. Gopalan] [28th February 1956]

stated that the Government had only limited resources. Secondly he mentioned that the assistance from the Central Government was not sufficient. Thirdly he said that for the implementation of the Second Five-Year Plan the State should depend upon its own resources only. Fourthly he said that the successful implementation of the various schemes put forth in the Budget proposals depended upon the ability of the administrative machinery entrusted with the job of executing them. He also mentioned another point, namely, that there would be an yearly review of the whole programme. We all agree that the resources of the State are very limited and that we have to get a greater share from the Central Government.

Sir, there is a basic difference between the policy followed by the Congress and the Communist Party. We all know that the Congress has passed a resolution at its annual session at Amritsar to bring about socialist economy in this country. There is much difference in the plan proposed by the Government and that adopted by the Communist Party. There is only difference in the matter of securing the resources required for implementing the plan. The Central Government are following a certain economic policy and everything will depend upon the particular economic policy followed by them, because the economic policy of the State Government is also governed by the economic policy pursued by the Centre. Even in the last Budget, when the hon. Member Sri P. Ramamurthi referred to the taxation policy of the Central Government, the Hon. the Finance Minister replied that that was a speech which must have been delivered in the Lok Sabha. Sir, what I feel is that the economic policy followed by the Centre will have its repercussions on the States also and that is why I state that this Assembly has got a duty to recommend to the Centre that the Central Government must follow such and such an economic policy, because their policy will affect the Madras State as well as other States in our country.

Sir, as I said, the difference between us is not much on the plans themselves; I wish to state here that the Government have brought forward so many plans especially in this year's Budget and I am very glad to say, as the Hon. Minister Sri M. Bhaktavatsalam said in the other House, that it is a plan Budget. In this Budget there are so many schemes for the uplift of the down-trodden people as well as for the uplift of the village industries, the large-scale industries; there are also plans for afforestation; there are plans for the improvement of the health of the people. On all these plans we quite agree with the Government. There is no question of disagreement with the plans as such. If the plans are to be implemented very quickly and very speedily, we are for that, because it will improve the economic condition of our country. But what I want to know is this: What is the taxation policy of the Government? That is the basic thing where I differ. So far as the Central Government are concerned, if we are very serious that

28th February 1956] [Sri K. P. Gopalan]

they should have a socialistic economy in our country, we cannot tax the poor people; but we have to tax the very rich people. Therefore, there must be a sharp shift in our taxation policy.

So far as the Central Government are concerned, they must adopt a policy of control and have the monopoly of the foreign trade of the country; they must have a policy for fixing the ceiling for profits and also they must stop for sometime the payment of compensation to the zamindars. They must see that all the European concerns are nationalized. These are some of the suggestions I wish to place before the Government.

Now the question is how to get money for the Government without taxing the poorer sections of the people. Even though the Government want to have socialistic economy, in their budgets, neither the State Government nor the Central Government want to touch the richer people and raise the resources so as to spend them for the benefit of the whole country. That is where there is basic difference between the Government and the Communist party.

Sir, I want to make it clear that as far as the implementation of the plans is concerned, surely our approach must be very constructive and in raising the wealth and resources of the country for the benefit of the masses, there also we must be constructive. Now the Government are going to levy ryotwari assessment on inam lands and that must be welcomed. But when Government propose to increase the tax on sugar, it has to be opposed because it will affect the poor people. The Government also propose to tax more the diesel oil and electricity also. This question should be examined. So far as diesel oil is concerned, when Government brought forward some Motor Vehicles Bill in 1952, they said that they would never increase the fare of the passengers, but it was raised afterwards by half a pie per mile. In this connexion, I wish to ask the Government, why should they not nationalize the whole transport system in our State. Once the Hon. Minister said that the Government Transport at Madras was yielding a very good profit, say about Rs. 14 lakhs a year. Therefore, I state if the whole transport in the State is nationalized, the Government could get very good income from that. Even nationalization of forests was once referred to by the Hon. Minister for Agriculture, though there is no mention about it in the Budget speech. If the private forests in Malabar alone are to be nationalized, the Government will get some two crores of rupees and the Government can see that the forests are maintained properly and in a scientific manner.

Now, Sir, the Bengal Government is getting a share in the duty on the export of jute. In the same way, from the Madras State groundnut oil and Malabar pepper are exported in large quantities. Why not we ask the Centre to give us a share from the duty which the Central Government gets from the export of these commodities?

[Sri K. P. Gopalan] [28th February 1956]

Sir, the Government should see that they take over the many European-owned plantations and estates. If the Central Government are very serious about having socialism in this country, our Government should seriously ask the Centre whether they are prepared to take over all these estates, whether they are prepared to touch the richer sections of the people in the matter of taxation and such other things. My fear is that the Government are not going to think in that direction. Whenever they want money, they can only think of taxing the poor people. Of course, I know that without taxation no Government can run. But the question is when thinking of taxation we have to take into consideration who the people that are affected by that taxation. That is what I wish to state here.

10-10
a.m.

So, I say, Sir, that there is a basic difference not on the Plan which will benefit the country. All the people, all the patriots in our country support the natural reconstruction of our country.

The Hon. the Finance Minister said in his speech that the implementation of the Plan depended upon the capacity of the administrative machinery. I wish to say a few words, Sir, on this conclusion. Sir, in order to implement these plans, surely, the capacity of the administrative machinery must be there. Government cannot implement the Plan without the co-operation of the officers and without the technical assistance also. But the question is whether the Government are going to implement the plan with the help of the people, i.e., with popular support. That is the main issue. I wish to state here that I have got experience regarding the working of the National Extension Services. There, the Government spend a greater percentage of money for the maintenance of staff. In one National Extension area, thirty per cent of the whole amount goes for the maintenance of the staff. Another thing I want to state here is that some officers never care and they do not enlist the co-operation of the people. They lack very much in this respect. Further, Sir, when a work is started in a particular locality, extraordinary delay takes place, especially in the Public Works Department to furnish an estimate and to carry out the plan. It will drag on for two or three years and within the period the work will not be completed.

Again, Sir, I wish to state that there must be popular committees consisting of all political parties and also independent people to see that the plan envisaged by the Government is carried out successfully. I know there are so many places where in spite of the instructions from the Government, such committees are not formed. In this connexion, I have also to make one point very clear. I know the Hon. Minister for Agriculture is very particular regarding the implementation of the National Extension Plan. I wish to state, Sir, that a particular party should not monopolise it and they should not utilize it for political purposes. But, what I generally see is that these National Extension Services are utilized by one ruling party and they create an impression in the minds of

28th February 1956] [Sri K. P. Gopalan]

the villagers and achieve their ends. I want to say it very plainly here that no political party should monopolise the work of National Extension Services. All the political parties must co-operate, join together and make a combined effort towards the successful carrying out of the plan of the Government.

I can give very many examples. But, I do not want to take much time of the House. In the budget, no doubt, the Government have included certain schemes for the benefit of people in Malabar. But I do not see in the budget most of the schemes put forth unanimously by the Malabar District Planning Board. I wish to state here very emphatically that we want a Medical College in Malabar. When a Medical College comes into being, then there should be a very good laboratory established nearby. Otherwise, there will be a lot of delay. For example, Sir, in the Ophthalmic Ward in the Kozhikode Hospital if the blood is to be examined, it will have to be sent to Guindy and the result of examination will reach after one month or one and a half months. In the meanwhile, the patient has to suffer and he may even have to lose his eyes. There are so many cases like that. If you go to the General Hospital here, ninety per cent of the cancer patients are Malayalees and so, a Medical College is very necessary there. That does not find a place in the budget.

Regarding industries, Sir, we informed the Government through the National Planning Board and through representations that we never wanted such big industries. The Malabar District Planning Board suggested that there must be a paper mill in Malabar. We also wanted the establishment of a metal industry at Shoranur, and a boat-making industry in Bepur. We also wanted that an industry should be started in order to crush cashewnuts. We further desired the establishment of sago industry and an ammunition factory in Malabar. These are the things suggested by the Malabar District Planning Board. But, most of them are not found in the budget. Even though the budget contains so many good things, I honestly feel, Sir, that this budget is prepared keeping in view the reorganization of States and the formation of several linguistic provinces. In order to satisfy the wishes of the people living in Malabar, the Government have included certain small schemes for them also in the budget. That is what I feel, Sir. We never wanted that big industries should be started in Malabar. We only wanted a paper mill, as there are facilities there. There are raw materials required for this industry which can be easily got in Malabar. Some schemes like the development of coir industry and the construction of a ward in the Kozhikode Hospital have been proposed in the budget for the benefit of Malabar. But these will never satisfy the people of Malabar. We want some industries, because our area is very backward in industries. I do not want to lay more emphasis on this point.

10-20
a.m.

In some of the meetings that they addressed, the Chief Minister and the Finance Minister emphatically said that free mid-day meals

[Sri K. P. Gopalan] [28th February 1956]

would be given to the poor children in the schools in our State. I expected provision to be made in the budget towards that end, but I am sorry to find that there is no provision.

I want to make a suggestion to the Hon. Minister for Industries regarding the handloom industry. Handloom industry is widely prevalent in Malabar. But the wages of the workers there are very low. My suggestion is that, instead of giving rebate to the merchants, the Government should give a subsidy of say two annas in the rupee of the wages paid to workers employed in the handloom industry. For the benefit of handloom weavers, the Government should start a spinning mill in Malabar. The Government may give Rs. 10 lakhs through the Industrial Investment Corporation and make the people of the area to contribute another Rs. 10 lakhs towards the share capital for floating a spinning mill. The Government must establish a sizing institute and instal a calendering plant in Malabar.

The Government are saying that they are keen on bringing more and more handloom workers under the co-operative fold. Very few workers have joined the co-operative societies. More workers should be brought within the co-operative fold.

The Hon. Minister for Industries and the Government generally are very serious in improving the condition of the working classes. While the industrial production in our State has increased by 43 per cent, the wages of industrial workers have risen only by 13 per cent. I request the Government to appoint Wage Boards in all industries and raise the wages of the workers. Even the President of the Indian National Trade Union Congress, Mr. Vasavada, is in favour of this suggestion for increase in wages.

The concessions that the Government have given to upper division clerks and to some other categories of Government employees are welcome. But there are in our State thousands of hospital employees who are under-paid, there are jail warders who are under-paid and there are police constables and peons whose salary is very low. If we take the salary of a peon in our Assembly Office, we know how very meagre it is. No provision for increasing their salary is made in the budget. The salary of peons, jail warders, nursing orderlies, sanitary staff and other hospital employees and the municipal employees should be increased. If the Government are very serious about socialism and about winning the confidence of workers, they should immediately raise the salary of low-paid employees.

I expected in the budget speech some members about the labour legislations that are going to come. But there is no mention about them. I want to state here that even after the coming into existence of this Assembly in 1952, no legislation was sponsored by the Government for improving the condition of the working people. I am quite aware that the Government are preparing certain legislations. What I want to say is that they must be brought forward

28th February 1956] [Sri K. P. Gopalan]

as quickly as possible. The Hon. Minister for Labour sometimes takes up a very sympathetic attitude in labour disputes and I quite appreciate it. I can state here that the labour strike in Kozhikode ended amicably solely due to his intervention. I hope the Government will bring forward many measures to ameliorate the condition of the working classes in our State.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, the Hon. Finance Minister prefaced his speech with a reference to the cyclone havoc and the relief and rehabilitation measures adopted by the Government. I am sure that there will be general approval and appreciation of the prompt measures adopted by the Government in this regard and also of the provision made for future relief work. Of course, as he himself has remarked, the suffering of humanity cannot be measured in terms of money and our hearts go in sympathy to the victims of cyclone in their misfortune.

In introducing the first budget after this Ministry assumed office, the Finance Minister was rather apologetic. He said that the Ministry had been on the saddle for too short a time and that there was not sufficient occasion to study problems and chalk out policies. This is the fifth budget he has presented and I am sorry to say that even this bears the stamp of the old administrative set-up. A budget cannot be called a planning budget simply because it provides for certain schemes and expenditure on capital account.

We note that planning is not an objective in itself. It is a means to an end. It must be taken as an integrated whole and indivisible whole. Plans are prepared by experts and when we learn even from the Hon. Minister himself that the Second Five-Year Plan proposed by this Government has been pruned down to the tune of about 40 per cent, I wonder what plans this Government are going to execute. It is a misnomer to call them plans. If a sculptor wants to create an image, he has a plan. If he wants to change it, he must take the whole thing afresh. He cannot change it by cutting off one limb or other. Then it will not be a plan. It will be a caricature. If we want to build a 10,000 ton ship and if we want to change it, we cannot effect the change by simply changing one side or another. We must begin from the keel. The very fact that plans made to-day are changed to-morrow and are revised on the third day shows that they are not plans but simply isolated schemes executed. It is no wonder that even after the execution of the Five-Year Plan, the real objective—the social objective—is far away from our vision. Sir, I agree that a five-year period in the life of a State or a nation is not a sufficiently long period to change the entire economic or social set-up. But I submit that it is sufficiently a long period for us to know where we stand and in which direction we are proceeding. Certainly I submit that there are no indications now in that regard. It has been proclaimed that the objective of our Government is the establishment of a Welfare State. It has been subsequently changed into the socialistic pattern, and ultimately now it is only the socialistic

10-30
a.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [28th February 1956]

structure. I am not very much concerned with the name provided it aims at the welfare of the nation as a whole which, in the ultimate analysis and in the context of things in India, means the welfare and progress of the teeming millions in the villages. Our First Five-Year Plan has been completed and the Second Five-Year Plan is in the process of execution. Let us have a look at it and see whether the first plan has achieved its objective. It was claimed that the first plan was intended to increase production, to decrease inequality of wealth, and to provide fresh avenues of employment for the millions who were unemployed. I grant that there has been some increase in production, but does it mean that the benefits of increased production have gone to the masses? We see to-day that with all the increased production in our country the masses remain as poor as they were or even poorer than they were. It is not my opinion but it is the opinion of such experts and high authorities as the Reserve Bank of India that as a result of the execution of the Five-Year Plan the benefits of increased production have gone to the coffers of a few with the result that the rich have grown richer and the poor have become poorer. What is the objective of the Five-Year Plan, and can the Government claim any amount of success in its social objective?

Sir, then take the question of unemployment. It was stated that the first plan would provide new employment at least to five lakhs of people and full employment to another five lakhs of people. It is admitted to-day, as recently remarked by such authorities as the I.L.O., that unemployment is on the increase in all Asiatic countries and more especially in India. That is the same story which the figures registered in the Employment Exchanges show. Of course these figures do not include the large number unemployed in the villages. Can we say that the plan has been a success in its objective? This must be so because the policy of increased production followed by our Government both at the Centre and at the State level has not taken into consideration the question of equitable distribution. Those who demand an equitable distribution of the existing wealth are dubbed as impracticable doctrinaires who want to share or divide poverty. Certainly we are not ashamed to say that we want a division as much of wealth as of poverty. It is no consolation to the poor to be told that they must wait till Doomsday when the national income of our country will be raised to such a pitch that socialism will drop from heaven. The masses want relief here and now. If they cannot be provided with better facilities, at least a share of the burden, namely, the grinding poverty which has been imposed upon them from ages long, should be removed from them. This is the implication of our demand for a division of poverty. There is no use of pooh-poohing the idea and saying that it is impracticable. Therefore, in that aspect the plan has completely failed except in mathematical terms that it has led to some increase in production. In a country like ours, any socialistic system cannot be ushered in without far-reaching agrarian reforms. The Five-Year Plan, as it is, does not comply even with

28th February 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

the modest recommendations of the Planning Commission. We know how halting and half-hearted, for one reason or another, were the measures that were brought before this House. Even after five years, fair rent for land has not been fixed. The question of fixing the ceiling and the removal of intermediaries is all in the air and is as vague as ever. It must be definitely understood that so long as the present system of land tenure and land ownership is maintained, the condition of the agriculturist and the agricultural labourer in the village cannot be improved. The aim must be that ownership and possession must vest in the same person. Unless we work in this line, these small measures of short-term relief will be of no avail. When we find that these important recommendations of the Planning Commission, which form the basic principles that go to make up a socialistic society or structure or Welfare State, are not followed it is no wonder that the socialistic objective of the plan has not been achieved.

Then, Sir, coming to the budget itself, I see it closes with a deficit of more than Rs. 3 crores, a part of which is sought to be covered by fresh taxation. There is nothing alarming in deficit-budgeting especially when substantial amounts have been set apart for production purposes. We have seen how other sister States like Bihar and Bengal have left deficits to the tune of Rs. 3 crores and more uncovered. I hope the Government will not be so anxious to follow the orthodox line of covering the deficit by fresh taxation. Let us have at least once in five years a budget without any fresh taxation, especially because this may be the last budget session of the present Assembly.

Then, Sir, I would submit that the deficit shown is itself not **10-40**
real and it is bloated. It is so because there is an under-estimate **a.m.**
on the side of estimating revenue. I will refer, in this connection, to two or three items of revenue. Rs. 75 lakhs is shown as the income from the surcharge levied on land revenue. It is collected at the rate of 2 annas in the rupee of land revenue on all lands. Our total income from land revenue is about Rs. 6 crores and if we divide that amount by eight we will get Rs. 75 lakhs and this represents this surcharge levied on land revenue. But the Legislature enacted another Land Revenue Surcharge Act and I request the Hon. the Minister for Finance to state whether the income from that surcharge has been included in the estimates. (Interruption by the Hon. the Minister in charge of Finance.) The Hon. the Finance Minister says that it has been included. But I do not find it. In the budget memorandum it has been stated only as 'land revenue including water rates'. Therefore my submission is that this item has not been included. Secondly the income from Agricultural Income Tax was estimated last year at Rs. 25 lakhs. But under the Revised Estimates for 1955-56 it has been shown that the income is Rs. 75 lakhs. The budget estimate for 1956-57 under this head is Rs. 1.25 lakhs. The Agricultural Income Tax Act was put on the Statute Book very recently. The income from this item will go on increasing. Similarly also, the

[Sri M. Narayana Kurup] [28th February 1956]

revenue estimated under estate duty also is an under-estimate. In the budget estimate for 1955-56 a sum of Rs. 5.50 lakhs was expected as our share of income-tax. In the revised estimates for 1955-56, it has been shown that we have got a sum of Rs. 5.59 lakhs. It has been estimated for 1956-57 that we will get a sum of Rs. 5.56 lakhs. We all know that this is an item which has been going up.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I may inform the hon. Member that, with reference to these estimates, we have to be guided by the figures given by the Government of India. They send us the figures of amounts which we should take into account under income-tax and under estate duty. We cannot say that these figures are wrong and give imaginary figures simply because the hon. Member thinks that these figures represent an 'under estimate'.

* SRI M. NARAYANA KURUP : What I wish to submit is this. We are going to spend Rs. 7,100 crores during the Second Five-Year Plan period, and we will spend a portion of the same this year. This amount is not going to be thrown into the sea. It will go into the pockets of the people and at least a portion of the same will come back to the coffers of the State by way of income-tax. Therefore, I submit that the income derived by way of income-tax must be more and that our share of income-tax also ought to have been more than what has been shown in the budget estimate for 1956-57. But the Hon. Minister for Finance says that he has incorporated the figures given by the Government of India.

Then I come to the revenue derived under the head 'Stamps'. The Hon. Minister himself has admitted in his budget speech that "there is a betterment in revenue over the budget estimates of Rs. 71 lakhs, presumably due to larger filing of suits in courts, after the lifting of the Moratorium." In the budget estimates for 1955-56, an income of Rs. 100 lakhs from court-fees realized in stamps as expected during 1955-56. The revised estimate for 1955-56 shows that there has been a revenue of Rs. 140 lakhs. A similar amount is also provided in this year's budget estimate. I submit that the new Court Fees Act enacted by us came into force only recently and that very little out of the increased court-fees payable as per the provisions of the new Court Fees Act would have come in the last year's accounts. The increase in revenue under this head last year was mainly due to larger filing of suits after the lifting of Moratorium. Therefore, I expect that a larger amount of revenue will be derived this year under this head on account of the increased court-fees leviable under the new Act. The sum of Rs. 140 lakhs shown under budget estimates for 1956-57 is a little under estimate. Similarly also is the case with reference to the revenue derived under 'Non-judicial stamps'. Therefore, my contention is that if proper estimates under these heads were made the deficit that is shown in the budget would not have been there. That is my submission. However, as I said, the

28th February 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

deficit is not very big as to necessitate the imposition of fresh taxes especially on such things as sugar. Sugar is not a luxury article and it is a daily necessity for human health itself.

Then, Sir, coming to some of the important items, I take up Education. Our educational policy is still in the melting pot. Even after five years this Government have not been able to formulate a definite policy except the appointment of Committee after Committee. The medium of instruction in schools and colleges, apart from the different statements made on the floor of the House has not been definitely decided. The pension scheme that was announced last year has not even to-day come into operation. We are pledged under the Constitution to provide free and compulsory education to all our children between the ages of 6 and 14 by 1960. Judged from the progress we have made so far, we cannot reach the target by 1960. Some concessions are allowed to children of certain officials and they are welcome. I submit that last year also some concessions were announced in the matter of giving education to the children of the poor people. The working of that concession has resulted in great difficulties. It would have been much better if a general concession was made to all children up to a certain standard and taxes in some shape or other could have been levied on persons who would be able to pay to compensate for the loss resulting from the giving of concession. That would have enabled the scheme to be worked smoothly, easily and quickly.

I do not find in the Budget proposals provision for promotion of propagation of the official language of the country, that is Hindi. Whether we like it or not, we must face facts and recognize the importance of Hindi. It may not be that that language is imposed on us. But we must certainly give every encouragement to that language so that the people may without compulsion be able to learn it. I am sorry to say that no provision has been made in that regard.

The main items of capital expenditure are on irrigation and electricity. Most of the irrigation projects are a continuation of the old ones which could not be helped. We are expecting that one new scheme in Malabar, that is the Kanhirapuzha Irrigation Project, would be started this year so that it could be continued in the coming years. But that is not to be. If reports published in the Press are to be believed, we learn that this scheme has already been eschewed from the Second Five-Year Plan.

Then, the largest amount is set apart for electricity. Ours is a district, which, as has been repeatedly urged in this House, is ill-served by electricity. Out of about 2,500 villages which are supplied with electricity in the State, only less than 50 are in Malabar; the latest figures provided by the Government show that they had extended electricity to about 100 new villages and of that one is in Malabar! If that is the proportion, out of the 600 villages to be electrified, Malabar's quota will be six and I submit that this

10-50
a.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [28th February 1956]

is not just, it is quite inadequate and that some consideration has to be shown for that district in this respect, especially in view of the long neglect it has suffered from.

Sir, a point has been made out of large investments on road development in West Coast and South Kanara. If I may with all respect submit this Government can take very little credit for that. Because, this West Coast road was sponsored by the Central Government; till last year that scheme was to be put through on a half-grant from the Centre and a half-grant by the State. But because one half had to be met by this Government, the scheme was utterly neglected. Now the Central Government has come with a full grant and that is now taken to mean as a gift or the generosity of this Government and this is mentioned here specially. I am grateful for all that the Government has done. But let us state facts and make the people understand and not make them misunderstand.

Regarding the lowest class of Government servants, it is not enough that they are given a dignified name as 'Last Grade Government Servants'. The village officers have been for long crying for just treatment at the hands of the Government and this Government appointed a Cabinet Sub-Committee to go into that question. We were expecting at least some ameliorative measures would be found in this budget. Here they have said that village officers in estates taken over by the Government would be upgraded to the level of those in ryotwari holdings. But that was not enough and it was not what we were asking of the Government.

The previous speaker has already mentioned about the labour legislation. It has been our experience that the labour legislation so far has not been to the interest of the workers. It has been, if I may say so, to foster the influence of an organization and a particular political party that legislations have been enacted; for the benefit of the managements even the aid of Police were requisitioned. I personally know an instance in an estate where the workers got themselves registered with very great difficulty into a union and the management was trying to wreck it. Of course, I am not going into the merits of the case; but some of the important workers were charged with arson at the instance of the management. That only shows the way in which the law of the land is working. It may be that it is a concurrent subject. It is regrettable that even after these five years of Congress Government both at the Centre and at the State level, no comprehensive labour legislation has been undertaken for easy disposal of disputes justly and equitably.

Sir, while speaking on 'Education', I forgot to mention one thing. The working of the Education department has not been very satisfactory. A great controversy has recently been going on about the management of four high schools by an institution in Malabar, namely, Malabar Education Society. This and many other institutions are still run on commercial lines with a profit

28th February 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

motive; grave allegations have been made and it is my modest request to the Government that an enquiry may be instituted into the allegations about these institutions. I wish to bring to the notice of the Government the case of one Devi Vilasam Higher Elementary School, Ariyallur, the headmaster of which closed the institution in spite of instructions of the department and when interminable correspondence was going with the officials and no decision had been taken. I submit that so long as the Government are not able to supplant individual efforts in the educational field, at least this department must have close watch on the working of these institutions both in the interests of the students as also the teachers.

Sir, these are days when machines are supplanting many of the human efforts and even mechanical brains are working. Now the Hon. the Finance Minister has presented his budget and we have made our speeches. I visualize that if both these functions can be taken by machines, nothing would be lost for the State except much good money of the poor tax-payer would be saved.

* SRI P. T. RAJAN : Mr. Speaker, Sir, the budget which has been presented to us is a deficit one. Governments now-a-days seem to take pleasure in presenting deficit budgets, probably they wish to be reminded that they have got to be careful; for, in case there is a surplus budget, they might be tempted to spend more money than they would like to. Be that as it may, there is nothing spectacular or exciting about the budget, it is a matter of fact budget, aiming at an all-round progress. To that extent, one has got to be grateful.

This State was subjected to a serious loss by cyclone only a little while ago and the Government and their subordinates had been very prompt in dealing with the situation by bringing relief to the people who were badly in need of it as communications were cut off. The Government have acknowledged a donation of Rs. 50,000 from the King of Saudi Arabia. After all, even in democratic times, Kings have got a place and we, Sir, are to be thankful to the King of Saudi Arabia for having thought of us and given us his contribution.

Sir, the Finance Minister has dealt with various items and I would now like to refer to the Veterinary College and the Veterinary hospitals in this State. The Veterinary department which has got to deal with animals, is not well provided. The facilities that are available now are not enough to bring relief to the cattle. There is, for instance, the Veterinary College in the City of Madras and it does not receive the attention of the Government to the extent to which it should receive and I do hope that the Government will pay greater attention than what they have done in making the institution an up-to-date one.

I must thank the Finance Minister for having given greater consideration to the Madurai Medical College and the hospital. These are institutions, we knew, especially the College, that require consideration. I am thankful he has made enough provision for it.

[Sri P. T. Rajan] [28th February 1956]

In the note, Sir, it is stated that a Mental Hospital is going to be opened at Madurai. May I know what prompted the Government to open a Mental hospital in Madurai? Is it for the purpose of housing those that have taken part in the recent hartal or is it for the purpose of giving accommodation for those who are disappointed with the present administration?

Government set apart some amount of money for drinking water-supply schemes. I feel that they should have set apart a larger sum, because, practically all the illness that is prevalent in the mufassal areas is due to the inadequate supply of good drinking-water.

Coming to the amenities provided to the Government servants, it is good to see that the children of elementary school teachers, Police constables including the Head constables and the last grade Government servants are going to be given full-fee concessions instead of half in Forms IV to VI. I hope they will be given free medical treatment also. (Interruption.) I am glad to hear that poor people are already getting free medical treatment.

Sir, the Government are also going to give adequate salary to the village officers in the State. As a matter of fact, these village officers are getting a poor pay and the treatment that they get sometimes at the hands of superiors is worse. I hope the Government, while increasing their scale of pay, will be pleased to see that they get better treatment at the hands of their immediate superiors.

While it is admitted that amenities should be provided, it should also be realized that a large sum of money is required for the purpose, and money can be found only by taxation. The Government therefore propose to levy new taxes. They have taken sugar for instance. I thought sugar and salt might be left out. But, seeing that sugar and salt, especially salt, are being consumed by everybody, they thought they might perhaps make money without making the people feel that they are paying taxes. Anyhow, Sir, sugar factories of the Province require greater attention from the Government. They say "More sugar is wanted, open more factories and all that". But the facilities which these factories get are not in anyway near to the requirements of these factories. I do hope that the Government will be pleased to pay some attention in this regard.

Very rightly the Finance Minister has pointed out that the major industries are being located elsewhere. There must be reasonable distribution and these major industries should be located in different regions. Yet, some provinces do get step-motherly treatment and people are dissatisfied. The Government at the Centre should not blame them. It all depends upon how best they bring the people together. It is easy to preach political philosophy, even ordinary philosophy. Unless those who preach that philosophy know how to conduct themselves, they cannot blame others if anything goes wrong.

28th February 1956] [Sri P. T. Rajan]

One thing I should like to say, Sir. The Ministers of the Government are always on tour. Whether there is need for it or not, I won't raise that point here. But, in so far as they go there, it is better that Government provide their own motor cars in the various District Headquarters. Those cars are being requisitioned now by district officials from private individuals and to that extent, we are putting the Government servants under obligation. (Hear, hear.) I had pointed this sometime back, but the Government did not seem to have taken any notice of it. I warn them now that if they allow things to continue like this, they cannot expect their officials in the districts to be above reproach. I do hope Sir, that this suggestion—or I might even put it strongly—this 'warning' will not go unheeded.

Finally, Sir, I wish to point out that we are spending large sums of money on several schemes. We must therefore be satisfied that these amounts are being spent usefully. There is need for greater supervision and control. Unless these two are forthcoming, all the money that is going to be spent on the very many schemes will not be beneficial. I once again draw the attention of the Government to the need for greater supervision in the matter of spending these amounts.

*** SRI R. KRISHNASWAMY NAIDU :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்து இருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். அண்மையில் தமிழ் ஜில்லாக்களில் நிகழ்ந்த புயல், வெள்ள கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட தீவிர நன்முயற்சிகளை, நான் ராமநாதபுரம் ஜில்லா வாசி என்ற முறையில் வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும், இதர அமைச்சர் அவர்களும், இலாக்கா தலைமை அதிகாரிகளும் காலாகாலத்தில் அந்தப் பிரதேசங்களுக்குச் சென்று, புயலினாலும், வெள்ளத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு தகுந்த உதவி புரிந்து, அவர்களுடைய கஷ்டங்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளை எல்லோரும் நிச்சயமாகப் பாராட்டுவார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

11-10
a.m.

ராமநாதபுரம் ஜில்லா ஏற்கெனவே ஒரு வரண்ட பிரதேசம். செழிப்பான பிரதேசம் அல்ல. அதற்குப் போதிய அனுபூலங்கள் அனைத்தும் செய்யப்படவேண்டுமென்பதை நீங்கள் அனைவரும் அறிவீர்கள். “பட்ட காலிலேயே பறம்; கெட்ட குடியே கெடும்”, என ஒரு பழமொழி உண்டு. அதேபோல ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் கீழ்ப்பகுதிகளிலுள்ள ஏழு தாலுக்காக்கள், இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகிவிட்டன. ஒரு பக்கத்தில் வெள்ளத்தினாலும், புயலினாலும் கஷ்டம். இதனை “அதிவிருஷ்டி” என்று சொல்வார்கள். ஆனால் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுக்காவிலுள்ள மூன்று பிரிக்காக்களும், சாத்தூர் தாலுக்காவிலுள்ள ஒரு பிரிக்காவும் சென்ற ஏழு எட்டு வருஷங்களாகவே மழையின்மையினால் மிகுந்த கஷ்டத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவின் மேல் பகுதி இந்த மாதிரியாக “அவிருஷ்டியினால்” மிகுந்த கஷ்டத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒரு பகுதியாகிய நாங்குநேரி தாலுக்காவில் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்று சொல்வது போலவே, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், மல்லி, சோளபுரம் ஆகிய பிரிக்காக்கள் மழையின்மையினால் கடந்த ஏழு, எட்டு வருஷங்களுக்கு முன்னாலே எவ்வித கஷ்டத்தை அனுபவித்து வந்ததோ, அதுமாதிரி

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [28th February 1956]

யான கஷ்டத்தை இப்பொழுதும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்தப் பகுதிகளில் தீர்வை வஜா செய்யலாம். சர்க்காருக்கு விவசாயிகள் செலுத்தவேண்டிய கடன் தவணைப் பணத்தை ஓரிரு தவணைகள் ஒத்திப் போட்டும் உதவி செய்யலாம். இந்த மாதிரியான உதவியை உண்டியாகச் செய்யவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். புயலினாலும், வெள்ளத்தினாலும் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டபோது, சர்க்கார் உதவி செய்ய முன் வந்தது போலவே பலவிதமானபொது ஸ்தாபனங்களும் மக்களும் நல்ல பண்பாட்டோடு நல்ல முறையில் உதவி செய்ய முன் வந்ததையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் விவசாய அபிவிருத்திக்காகவும், கால்நடை அபிவிருத்திக்காகவும், பல திட்டங்களை உருவாக்கி, அவற்றுக்கான நிதியையும் சர்க்கார் ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டத்தகுந்தது. காடுகள் பராமரிப்பு விஷயத்தில் இந்த ஆண்டு முதல் தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாக நான் அறிகிறேன். ஜமீன்தாரி காட்டுப் பிரதேசங்களை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டபின் போதிய பாதுகாப்பு அந்தக் காடுகளில் இருந்து வருகிறது என்பதாகச் சொல்ல முடியாது. அதற்காகப் போதிய சிப்பந்திகளை நியமித்து அந்தக் காடுகளை நன்றாகப் பராமரிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு அந்தக் காடுகள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. போதிய பாதுகாப்பும் இல்லை. அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்குத் தேவையான சிப்பந்திகள் அங்கு இல்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்குத் தகுந்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்வதோடு கூட அக்காடுகளை மேலும் வளர்ப்பதற்கும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதோடு இன்றைக்கு அந்தக் காடுகளை அழித்துக்கொண்டிருக்கும் எதிர்ப்புச் சக்திகளையும் ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் முதலியவற்றின் மூலம் கிராம மக்கள் வெகுவாக நல்ல பயன்களை அடைந்து வருகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களுக்கும், அதிகாரிகளை நியமிப்பதில் சர்க்கார் சிறிது கவனம் செலுத்த வேண்டும். ரெவின்யூ இலாக்கா அதிகாரிகளை மட்டும், அவற்றுக்கு அதிகாரிகளாக நியமிப்பது என்பது வெகுவாக ஆதரிக்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. அந்த முறை கைவிடப்படவேண்டும். எந்த இலாக்காவில் இருந்தாலும் கிராமப் பிரதேச வாழ்க்கையில் பற்றுக்கொண்டு, அந்தப் பிரதேச மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக உண்மையில் பாடுபடுகின்ற அதிகாரிகளையே சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களுக்கும் அதிகாரிகளாக நியமிக்க வேண்டும். கிராம மக்களுக்குச் சேவை செய்வதில் மிகுந்த ஆர்வம் உடைய அதிகாரிகள் இந்த இலாக்காவில் இருந்தால்தான் நல்ல வேலைகளைச் செய்யமுடியும். துரதிருஷ்டவசமாக இந்த அபிவிருத்தி வேலைகளின் மேலதிகாரிகளாக இருக்கக்கூடிய ஐ.ஸி.எஸ். அதிகாரிகள் ரெவின்யூ இலாக்கா அதிகாரிகளாகவே இருக்கிறபடியால், அந்த ரெவின்யூ இலாக்காவிலுள்ள சிப்பந்திகளையே இந்த இலாக்காவிற்கும் அதிகாரிகளாகப் போடவேண்டுமென்று அனுதாபம் காட்டுகிறார்கள். மேலும் அவர்கள் தான் அதிகமாகப் பொது மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருப்பதால் வேலையை நன்றாகச் செய்யமுடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது அவ்வளவு பொருத்தமன்று. ரெவின்யூ இலாக்கா அதிகாரிகள் நன்றாக வேலை செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை மக்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நிலைமை வரவில்லை. ஆகையால் அந்த இலாக்காவிற்கு ரெவின்யூ இலாக்கா சிப்பந்திகளைத் தான் நியமிப்பது என்று இல்லாமல் தகுதி வாய்ந்த அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும். அந்த வகையில் நிர்வாகச் சீர் அமைப்பு வெகுவாகச் செய்யப்படவேண்டியிருக்கிறது.

28th February 1956] [Sri R. Krishnaswamy Naidu]

அடுத்தபடியாக முன்பு கிராம சேவக்குகள் என்று இருந்தவர்களுக்கு இப்பொழுது கிராம ஊழியர்கள் என்று சொல்லி வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் தேவைக்கு மிக அதிகமாகவே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய அனுபவ பூர்வமான முடிவு. ஆரம்ப, காலத்திலிருந்தே இதுவரையிலும் எனக்கு இருக்கும் அனுபவத்தைக்கொண்டு சொல்லுகிறேன். அவர்களுடைய எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அவ்வளவு பேர்களுக்கு உண்மையில் வேலையே கிடையாது. ஆகவே அவர்களுடைய எண்ணிக்கையைப் பாதியாகக் குறைத்துவிடலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு இன்றையதினம் பல வழிகளில் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. தக்காவிக் கடன் ரெலியன்சு இலாக்காவின் மூலமாகவும், கிராம பாங்குகளின் மூலமாகவும், கூட்டுறவு சொஸைடிகளின் மூலமாகவும் வழங்கப்படுகிறது. இப்படி பல இலாக்காக்களினால் கடன் கொடுக்கப்படுவதினால் ஒரே ஆள் கடன் கிடைக்கிறது என்கின்ற வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு எல்லாவிடங்களிலும் கடன் வாங்க வசதி ஏற்படுகிறது. அதனால் பிறருக்குக் கடன் கிடைக்காமலும் போகிறது. ஆகவே கடன் கொடுப்பதை ஒரே இலாக்காவின் மூலமாக, அதாவது கூட்டுறவு சொஸைடியின் மூலமாகவே கொடுத்தால் ஒரு ஆள் ஒரு முறைக்குமேல் கடன் வாங்க வாய்ப்பு இருக்காது. அவனும் அதிகக் கடனளியாக ஆக மாட்டான். பிறருக்கும் கடன் கிடைக்க வழி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சமூக நலத் திட்டங்கள், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் போன்ற திட்டங்கள் அமுலில் இல்லாத பிரதேசங்கள் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குக் காசு அசாங்கம் ஒதுக்கும் பணங்கள் கிராமப் பிரதேசத்தின் அபிவிருத்திக்காக செலவழிக்கப்படுவதில்லை. தேசிய, சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் கிராமங்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் தொகை குறுகிய ஒரு தொகைதான். சிறிய சிறிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மட்டுந்தான் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் சொல்ல முடியும். எனவே குறிப்பிட்ட சில பெரிய வேலைகளுக்கு மட்டுமாவது ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்ட நிதியிலிருந்து பணம் கிடைக்கும்படியான வழி செய்தால், நிதி போதாமல் பற்றுக்குறையாக இருக்கும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுவதற்கு அது அனுகூலமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைக்குமேல் செலவாகக்கூடிய திட்டமாக இருந்தால் அது தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழோ, சமூக நலத் திட்டத்தின்கீழோ எடுத்துக்கொள்ள முடிவதில்லை. ஆகவே மேற்படி திட்டங்களில் எடுத்துக்கொள்ள முடியாத பெரிய வேலைகளாக இருந்தால், அவைகள் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கும் நிதி உதவி கொடுக்கப்படும் என்ற ஒரு வகையில் ஏற்பாடு செய்வது உசிதமாக இருக்கும். அந்தப் பணம் நல்ல வகையிலே செலவழிக்கப்படும். அந்தந்த வருஷத்திலே செலவழிக்கப்படவேண்டிய நிதியும் செவ்வனே செலவழிக்கப்பட்டு, கிராம அபிவிருத்தி வேலைகள் சரியாக நடந்தேறி மக்களுக்கு பயன்படுமென்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு முறையிலே நிறைவேற்றப்படுவதற்கு வெகுவாகப் பல திட்டங்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது ஜந்தாண்டுத் திட்ட வேலைகளிலும் கூட முதல் வருஷத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய பல திட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. அது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்ததுதான். நகரங்களில் வீடுகள் அமைப்பதற்கு வேண்டிய கடன் வசிக்காக இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நகரங்களில் வீடுகள் அமைப்பதற்கு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே வழிவகை செய்யப்பட்டிருந்தாலும், கிராமங்களைப் பொருத்தவரை அங்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்து, அங்கு கிராம வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு கடன் உதவி செய்வதற்காக இந்த நிதி வருஷத்திலே பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. வேறு எந்த ரூபத்திலே

11-20
a.m.

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [28th February 1956]

ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ எனக்குத் தெரியவில்லை. கிராமங்களில் தான் இப்படிப்பட்ட வசதிகள் அதிகமாக்கப்படவேண்டும். கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் வீடுகள் அமைத்துக்கொள்வதற்கு ஏற்ற வசதியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கூட்டுறவுத் திட்டத்தின் மூலம், கிராமங்களிலுள்ள ஏழை மக்களை வசீகரிக்கத் தகுந்த முறையிலே, நல்ல திட்டங்களெல்லாம் சரிபாசலமாக வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அந்தத் திட்டங்களெல்லாம் எட்டளவிலே நின்றுவிடாமல் சாதாரண ஏழை மக்களும் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு ஏற்றவகையில் நிதி ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்றும், அதற்கு வகை செய்யும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வருஷத்தில் சுமார் 600 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதியை விஸ்தரிக்கப்போவதாக சொல்லப்படுகிறது. இது விவசாயிகளுக்குப் பலன் அளிப்பதாக இருக்கும். மின்சாரம் பலருக்குத் தேவையாக இருக்கிறது. முக்கியமாக, நீர்ப்பசானத்திற்கு மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. கிணறுகளில் பம்பு செட்டுகளைப் பொருத்தி, தண்ணீர் இறைத்து, விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு மின்சாரம் தக்க சாதனமாக இருக்கிறது. விவசாயிகளில் பெரும்பாலோர் பம்பு செட்டுகளை அமைத்துக்கொள்வதற்கு நிதி வசதியுடையவர்களாக இல்லை. இப்பொழுதுகூட நான் அறிகிறேன் : அமோக உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களின் கீழே பம்பு செட்டுகள் வைப்பதற்காக அரசாங்கம் இவ் வருஷத்திற்காக ஒதுக்கிய பணத்தில் பல லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்படாமல் இருப்பதாக அறிகிறேன். எந்தெந்தப் பிரதேசங்களில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படுகிறதோ அப்பகுதிகளில் அந்த விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்கள் வைத்துக்கொள்ள சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறதோ அந்த விவசாயிகளுக்கு இந்தத் திட்டத்தின் கீழுள்ள அதிகமான பணத்தை கடனாகக்கொடுத்து அந்தப் பிரதேசங்களில் விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகளை அமைத்துக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். எந்தப் பிரதேசங்களில் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் அமுலில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றனவோ அந்த தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மூலமாகவும் விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் நண்ட காலக் கடனைக் கொடுப்பதாக இருந்தால் அரசாங்கத்திற்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதன் மூலம் சீக்கிரமாக போதிய மின்சாரம் அங்கு செலவிடுவதற்கும் உபயோகிப்பதற்கும் அனுசுலமாக இருக்கும். சர்க்காருக்கும் நஷ்டம் ஏற்படாது. ஆகையால், இந்தக் கடன் வசதி கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடுசெய்வது நலம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சாலைகள் பராமரிப்பு விஷயமாக, ஜில்லா போர்டுக்குச் செலந்தமான சுமார் 450 மைல் நீளமுள்ள பாதைகளை வருஷத்திற்கு சுமார் 12 லட்ச ரூபாய் செலவில் பராமரிக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பது வெகுவாகப் பாராட்டத்தகுந்த விஷயமாகும். அந்தப் பாதைகளை நன்றாகப் பராமரிப்பதற்கான நிதி நிலைமை ஜில்லா போர்டுகளுக்கு இல்லையென்பதை நாமனாவரும் அறிவோம். இனிமேல் கிராம ரஸ்தாக்களுக்கும் விமோசனம் ஏற்படும் என்று சொல்லலாம். தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழோ, சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழோ இதுவரை போடப்பட்ட கிராம ரஸ்தாக்கள் பராமரிக்கப்படாமலேயே இருந்துவிட்டதன் காரணமாக மண் ரஸ்தாக்களாகவே இப்பொழுதும் இருக்கின்றன. மழை பெய்யும்போது மண் அரிக்கப்பட்டு, புதிதாக போடப்பட்ட ரஸ்தாக்களும் பழைய நிலைமைக்கே வந்துவிடக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. கிராமப் பிரதேசங்களுக்காக நாம் ஏற்கெனவே இந்த வகையில் செலவழித்த பணம் வீணாகப்போகும்படியான நிலைமையில் விட்டுவிடக்கூடாது. இரண்டாவது ஜந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது அம்மாதிரியான ரோடுகளுக்கு சரன் போடப்பட்டு, நன்றாகப் பராமரிக்கப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமென்று நினைக்கின்றேன். இருந்தாலுங்கூட, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக இந்த வருஷமும் ஒதுக்கப்படுகிற பணத்தைக்கொண்டு ஏற்கெனவே போடப்பட்ட ரஸ்தாக்கள் சீர்கெட்டு இருந்தால் அவைகளைச் செப்பணிடுவதற்கும், ஏற்கெனவே போடப்பட்ட மண் ரோடுகளை நல்ல ரோடுகளாக்குவதற்கும் சரன் விரிப்பதோடுகூட அவைகள் நன்றாகப் பராமரித்து வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

28th*February 1956] [Sri R. Krishnaswamy Naidu]

கிராமப் பிரதேசங்களில் வைத்திய வசதியை விஸ்தரிப்பதற்குப் பல திட்டங்களை வகுத்திருப்பது பாராட்டத்தகுந்தது. வைத்திய வசதிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் அநேகமாக சென்னை நகரத்தின் பங்குதான் பெரும்பாலும் இருக்கிறது. அதைக்கண்டு நான் பொறுமைப்படவில்லை. சென்னை நகரத்திற்கு மாகாணத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் ஜனங்கள் வருகிறார்கள் என்றாலுங்கூட சென்னை நகரத்திலேயே பெரும் தன வந்திருக்கின்றார்கள். மேல் நாடுகளில் அநேகமாக வைத்தியர், கல்வி சம்பந்தமான செலவுகளுக்காகும் பணத்தைப் பொதுமக்களே தாராளமாகக் கொடுத்து உதவும் பண்பாடு இருந்துவருகிறது. அதைச் சென்னை நகரத்திலும் உண்டுபண்ணுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வைத்திய வசதிக்காக இந்த ராஜ்ய முழுவதற்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைவிட அதிகமாகவே சென்னை நகரத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் சென்னை நகரத்திலே இந்த வகையில் செலவழிக்க உத்தேசிக்கப்படும் தொகை வெகுவாகக் குறைக்கப்பட்டு, கிராமப் புறங்களிலும், அதைச் சுற்றியுள்ள இடங்களிலும் வைத்திய, சுகாதார வசதிகள் அதிகமாகச் செய்துகொடுக்கும்படியான வகையில் பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

கிராம அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சில சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை கிராமங்களிலுள்ள கிராம அதிகாரிகளுக்கு ரயத்துவாரிப் பகுதியிலுள்ள கிராம அதிகாரிகளுக்குள்ள அளவு சம்பளம் கொடுத்து மிகவும் நீதியும் நியாயமும் ஆகும். அதோடுமட்டும் நின்றுவிடக்கூடாது. கிராம அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய பரம்பரை முறை எடுக்கப்படவேண்டும். ஐயாயிரம் ஜனத் தொகையுள்ள ஒன்றிரண்டு கிராமங்களுக்கு ஒரு கிராம அதிகாரி இருக்கவேண்டும். ஐயாயிரத்துக்குக் குறைவாக ஜனத்தொகையுள்ள கிராமமாக இருந்தால், அந்த கிராமமும் மற்றொரு கிராமமும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டு இரண்டு கிராமங்களுக்கும் சேர்ந்தாற்போல் கிராம அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படவேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையிலாவது படிப்பு உள்ளவர்களை அந்த வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சர்வே ரெவினியூ டெஸ்ட் போன்றவைகளிலும் அவர்களைத் தேரும்படி செய்யவேண்டும். அப்படிப்பட்ட தகுதி வாய்ந்தவர்களைக் கிராமாதிகாரிகளாக நியமித்தால் கிராம வேலைகள் நன்றாக நடைபெறும். இப்பொழுதுள்ள குறைகளும் நிவர்த்தியாகும்; முழு நேர ஊழியர்களாகவும் இருப்பார்கள். இப்பொழுது நிர்வாகத்திற்கு கிராம மக்களுடைய தொடர்பு அதிகமாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கு, கிராம முன்சீப்பும் கிராமக் கர்ணமும் தகுந்த படிப்பும் யோக்கியதையும் உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்க்கையைச் சரிசெய்வதற்கு ஏற்ற ஒரு சம்பளத்தை கொடுத்து, திருப்திகரமாக முழு நேரமும் வேலை செய்பவர்களாக அமைத்துக்கொண்டால், எல்லா அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் கிராமங்களில் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவதற்கும், நிலத் தீர்வை வசூல் செய்வதற்கும், கிராம அபிவிருத்தி பஞ்சாயத்துக்களின் வீட்டு வரி முதலியவைகளை வசூல் செய்வதற்கும், நிலங்களை ஸர்வே செய்வதற்கும் இன்னும் இதுபோன்ற முக்கியமான காரியங்களுக்கும் அனுசூலமாக இருக்கும். இம்மாதிரியான காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் கிராமக் கர்ணம், முன்சீப் இவர்களுடைய பொறுப்பிலே கொடுத்து, கிராம வேலைகள் எப்போதும் தங்குதடையின்றி நடந்துகொண்டிருப்படியான நிலைமை ஏற்படும். இப்பொழுது கிராம நிர்வாக விஷயத்தில் கிராம அதிகாரிகள் நடந்துகொண்டுவரும் முறையில் அவர்களுக்கும் கஷ்டம் இருக்கிறது, போதிய ஊதியம் இல்லை. அரசாங்கத்திற்கு அதிகமான நிதிப் பொறுப்பு ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. எனாலுங்கூட அரசாங்கத்திற்குப் பல வகைகளில் உதவிகரமாக இருக்கும். ஆகவே, ஐயாயிரம் ஜனத் தொகை கொண்ட இரண்டு மூன்று கிராமங்களைச் சேர்த்து, அவைகளெல்லாவற்றிற்கும் சேர்த்து கிராம முன்சீப், கர்ணம் வேலைகளுக்கு தகுதி

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [28th February 1956]

வாய்ந்தவர்களை நியமித்துவிட்டால் எல்லா வேலைகளும் தங்குதடையின்றி நடந்துவிடும். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் வேலை இருக்காது. இப்பொழுது கூட ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு அவ்வளவு வேலை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால், பிரக்காவுக்கு ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் வீதம் இருப்பது அவசியம் இல்லை. அதோடு கூட இப்பொழுது இருக்கும் தாலுகாக்களை சிறு தாலுகாக்களாகப் பிரிக்கலாம். ஜில்லாக்களையும் அம்மாதிரி பிரிக்கவேண்டும். ஒரு ஜில்லாவை இரண்டு ஜில்லாக்களாகப் பிரித்துவிடவேண்டும். இந்த யோசனையை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கலெக்டருக்கு இப்பொழுதுள்ள பொறுப்புகள் மிகவும் அதிகம். முன்னால் இருந்தது போல் அல்ல. இப்பொழுது பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை ஜில்லாக்களில் நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வேலைகள் செவ்வகை நடைபெறவேண்டுமா அல்ல, ஜில்லா முழுவதற்கும் ஒரே கலெக்டர் இருந்தால் போதாது. ஜில்லாவின் பல பகுதிகளில் நடைபெற வேண்டிய அபிவிருத்தி வேலைகளைக் கவனிப்பதற்கு ஒரே கலெக்டருக்குப் போதிய அவகாசம் இருக்கமுடியாது. ஆகவே, ஜில்லாக்கள் இவ்வளவு பெரிதாக இருக்கக்கூடாது. மூன்று, நான்கு தாலுகாக்களைச் சேர்த்து ஒரு ஜில்லாவாக்கலாம். 10, 12 லட்சம் ஜனத்தொகையுள்ள வகையில் ஜில்லாக்களைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும். அவ்வாறு அமைத்தால்தான் ஜில்லா சம்பந்தமாக எல்லா வேலைகளும் செவ்வகை நடைபெறும்.

11-30
a.m.

அவ்வாறு அமைந்தால்தான் பெரிய கைத்தொழில், சிறிய கைத் தொழில் விஸ்தரிப்பதற்கான வகைசெய்யமுடியும். கலெக்டருக்கு உதவியாக பர்சனல் அசிஸ்டண்டுகள் என்ற அதிகபேர்களை நியமித்தால்மட்டும் போதாது. ஏனென்றால் கலெக்டருக்கு அவர்களால் தேவையான உதவி ஏற்படுவதாயில்லை. காரணம் ஜில்லா பெரியதாக இருப்பதுதான். ரெவின்யூ டிவிஷன் ஆபீசர்களையும் எடுத்துவிட்டு மூன்று நான்கு தாலுகாக்களைச் சேர்த்து அதற்கு டிவிஷன் என்று பெயரிடலாம். ஜில்லா என்ற பெயரை எடுத்துவிடலாம். அந்தவகையில் நிர்வாக சீர்திருத்தத்தை ஒழுங்குபடுத்தி காரியங்களைச் செய்துகொண்டுபோனால், எதிர்காலத்தில் நடக்கப்போகும் அபிவிருத்தி வேலைகள் தங்குதடையின்றி நல்லமுறையில் செய்வதற்கு ஏதுவாயிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இவைகளெல்லாம் மக்களுக்கு பயன்படும்படியான முறையில் நடைபெறவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது கொண்டுசெரப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தில் சில வரிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் மிகவும் நியாயமாகத்தான் இருக்கின்றன. சர்க்கரைக்கு விதிக்கப்போகிற அதாவது வெள்ளை சர்க்கரைக்குத்தான் இந்த வரி என்றும், கரும்பு வெல்லத்திற்கு வரி இராது என்றும் நினைக்கிறேன். (Interruption.) கரும்பு வெல்லத்திற்கு வரி கிடையாது என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்களே சொல்லுகிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கது.

அடுத்தபடியாக மின்சார வரியானது விலையாக உபயோகத்திற்கு விதிக்கக் கூடாது. பெரிய தொழில்களில்தான் மின்சாரம் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என்று கருதி தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் இந்த வரி போடப்பட்டிருக்கின்றனமென்று நினைக்கிறேன். காந்திய பொருளாதார நியதியை எடுத்துக்கொண்டால் ஆசிரியர் குமாரரும் அவர்கள் இதைத்தான் ஆதரிக்கிறார்கள். எந்த அளவில் மின்சாரத்தை உபயோகிக்கிறோம். அந்த மின்சார உற்பத்தி செய்யக்கூடியதற்கான பணம் அதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சி, சாதனங்கள், வழிகளைக்கொண்டுதான் நாம் கணக்கெடுக்கிறோம். மின்சார உற்பத்திக்கு காரணமாக இருப்பது ஜலம். அந்த ஜலத்திற்கும் முதலீடு மதிப்பிட்டு வரி விதிப்பதுதான் முறை. மின்சார தயாரிப்புக்கு மதிப்பிடவேண்டுமென்று அவர் சொல்லுகிறார். பெரிய தொழில்களுக்கு இப்பொழுது விதிக்கும் மின்சார வரி உயர்வு அவர் சித்தாந்தத்துக்கு மிகவும் பொருந்தும் என்று நினைக்கிறேன். திட்டக் கமிஷன் வகுத்துள்ள இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு நாம் எதிர்பார்த்த அளவு பணம் கிட்டவில்லை. மேலும் அதற்கு வேண்டிய

28th February 1956] [Sri R. Krishnaswamy Naidu]

அளவு பணத்திற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து வாங்குவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும் என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கூறுகிறார்கள். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நமது ராஜ்யத்திற்கு நல்ல பொருளாதார வசதி, ஜனம் பெருக்கம், நிலக்குறைவு, தொழிலின்மை, முதலிய வாழ்க்கைமுறைகளெல்லாம் கவனித்து பெரிய திட்டங்கள் நமது பகுதியிலே ஏற்படாமல் போய்விடுமோ என்று அவர்கள் கவலை தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் நம்பிக்கை இழக்கவில்லை. ஆதலால் வேண்டிய உதவியை மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறுவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DR. G. CHITRAMBALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த பட்ஜட்டில் அநேக அம்சங்கள் வரவேற்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. இருந்த போதிலும் மற்ற தேசங்களெல்லாம் முற்போக்கான பாதையில் போய்க் கொண்டிருக்கும்போது, நம் தேசம் மட்டும் இன்னும் அந்த பாதையில் செல்வதாகத் தெரியவில்லை. இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்து 8 ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட பழைய நிலைமையில்தான் இருந்து வருகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை ஆரம்பிக்கப்போகிறார்கள். இந்த திட்டத்தில் கிராம அதிகாரிகளுக்கும், முனிசிபல், பிரைவேட் மாணேஜ்மென்ட்டில் உள்ள செகன்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கும் சற்று அதிகமான சம்பளம் உயர்த்துவதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆரம்ப பள்ளி ஆசிரியர்கள், போலீஸ் காண்ஸ்டேபிள்கள், தலைமை காண்ஸ்டேபிள்கள், கடைசி வகுப்பு அரசாங்க ஊழியர்கள் ஆகியோர் குழந்தைகளுக்கு, நாலாவது பாரம் முதல் ஆறாவது பாரம் வரை, அரைச் சம்பள உதவிக்குப் பதிலாக முழுச் சம்பளம் சலுகை தரப்படுவது வரவேற்கத்தக்கது. இதைப்போல் மற்ற எல்லா ஏழை குழந்தைகளுக்கும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நம் மாகாணத்தில் சாதாரணமாக ஜனத் தொகையில் 100-க்கு 80 பேர்கள் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் விவசாயிகள் நன்மையைக்குறித்து இந்த பட்ஜட்டில் ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. நீண்ட நாளாக நிலச்சீர்த்திருத்தம் வரப்போவதாக சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் எப்பொழுது இந்த நிலச்சீர்த்திருத்தம் வரும் என்று சொல்வதற்கில்லாமல் இருக்கிறது. சீக்கிரம் வரும் வரும் என்று நம்பிக்கை வைத்திருந்த மக்கள் இப்பொழுது நம்பிக்கை இழந்துவருகிறார்கள். இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் இதைப்பற்றி திட்டவாட்டமாக ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. பின்னால் மசோதாவை சீக்கிரத்தில் கொண்டுவருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ஏழை விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது என்று ஒரு சட்டம் சர்க்கார் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால் ஏழை விவசாயிகளை குறிப்பாக ஹரிஜனங்களையும், பிற்பட்ட வகுப்பினர்களையும் வெளியேற்றிக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அடிக்கடி கோர்ட்டுகளுக்கு இழுக்கப் படுவதைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். ஏழை விவசாயிகள் நிலத்திற்கு வேண்டிய உரம், விதை முதலியவைகளை வாங்குவதற்கு கடன் வசதிகள் செய்துதரப்படுவது கிடையாது. அதனால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக இடைத்தரகர்களை ஒழித்துவிட்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். 100, 200 ஏக்கர் நிலங்கள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்குத்தான் சுகமாக வாழ்வதற்கு வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, ஒன்று அல்லது இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் மக்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து உரம், விதை போன்றவைகளை பெறுவதற்கு சரியாக வசதி அளிக்கப்படுவதில்லை.

இந்நாட்டிலுள்ள நெசவாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால் 6 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 1952-ம்வருஷத்திற்கு முன்னால் பட்டினிச்சாவினால் அதிகம் பேர் இறந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அவர்களின் தொழிலில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு, ஓரளவு அவர்களின் வாழ்க்கை உயர்ந்திருப்பது போற்றத்தக்கதே. இருந்தாலும் அவர்கள் இன்னும் பூரணமாக செளகர்ய

11-35
a.m.

[Dr. G. Chitrambalam] [28th February 1956]

மாக வாழ்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆங்காங்கே இன்னும் குறைகள் இருக்கின்றன. அக்குறைகளைப்போக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விசைத் தறிகளும், மில்களும் அதிகமாகாமலிருந்தால் கைத்தறியாளர்களின் நிலை இன்னும் உயரும்.

11-40 சாதாரணமாக பெருவாரியான ஹரிஜனங்களும் பிற்பட்ட சமூகத்தினரும்
a.m. குடிசைகளில் வாழ்கிறார்கள். மதறஸ், திருச்சி, மதுரை போன்ற பெரிய முனிசிபாலிட்டிகளில் ஏழை ஹரிஜனங்களை குடிசை வாழ் மக்களை குடிசைகளிலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது என்று ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற சிறிய முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் அந்த சட்டம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. சுயராஜ்யம் கிடைத்து 8 வருஷங்கள் ஆகியும் ஏழை தொழிலாளர்கள் ஏழை ஹரிஜனங்கள் குடிசைகளிலிருந்து அகற்றப்படுகிறார்கள். 30, 40 வருஷங்களாக பரம்பரையாக வாழ்ந்து வந்த ஏழை ஹரிஜனங்கள் துன்பப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தினால் அவர்களுக்கு ஒரு வித பரிசாரமும் ஏற்படவில்லை.

P.W.D. (Highways) டிரைவர்கள், கிளேனர்கள், கங்க்மேன் ஆகியோர்கள் வேலையில் நிரந்தரமாகப் பட்டாமல் திடீரென்று வேலையை விட்டு அகற்றப்படுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் நிர்மாண வேலையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள். அது ஒரு மிகவும் முக்கியமான வேலை. அப்போர்பட்டவர்களுக்கு நிரந்தரமான வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் திடீரென்று வேலையை விட்டு நீக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு பென்ஷன், பிராவிடெண்ட் நிதி வசதி கிடையாது. எல்லா ஜில்லாக்களையும் சேர்த்து எடுத்துக்கொண்டால் இவ்வகையில் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளிகளின் எண்ணிக்கை 10 அல்லது 15 ஆயிரம் இருக்கும். சென்னை நகரத்தில் மாத்திரம் அம்மாதிரி 3,000, 4,000 தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாக நிரந்தரமாக உத்தியோகம் கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு பென்ஷன், பிராவிடெண்ட் நிதி வசதி அளிப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது கூட்டுறவு துறையில் சில சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சலுகைகள் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதேதவிர நடைமுறையில் உண்மையாகவே அவைகள் அமுலுக்கு வருவது கிடையாது. ஏற்றுமதி இறக்குமதி விஷயங்களைப் பொருத்தமட்டில் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு சலுகைகள் அளிக்கப்படுகிறதேதவிர கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு அளிக்கப்படுவதில்லை. சோஷலிஸ்ட் பாதையிலே முன்னேறிக்கொண்டிருக்கும் நேருவின் சர்க்காரில் கூட்டுறவு முறையை நடைமுறையில் விரிவுபடுத்துவதல்லாமல் பேச்சிலே மட்டும் விரிவு படுத்துவது அழகேயில்லை. சோஷலிஸ்ட் சமுதாயம் முன்னேறுவதற்கு கூட்டுறவு முறை முன்னுக்கு கொண்டுவரப்படவேண்டும். எல்லா ஏற்றுமதி இறக்குமதி விஷயங்களையும் கூட்டுறவுத்துறைக்கே விட்டுவிடவேண்டும். அப்பொழுது லஞ்சத்தின் கரணமாக ஏற்றுமதி இறக்குமதிச் சலுகைகள் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கே அளிக்கப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல் கூட்டுறவுத்துறைக்கே கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கூட்டுறவு முறையில் நடத்தப்படும் எந்த ஸ்டோரும் முன்னுக்கு வர வழியில்லாமல் இருக்கிறது. விற்பனை வரி ஒரு ரூபாய்கூட தவறாமல் கணக்கு வழக்கு சரியாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் அவைகள் இருக்கின்றன. வியாபாரிகளோ அநேகமாக தப்புக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. உண்மைக் கணக்கு வைத்துக் கொண்டால் வியாபாரிகள் முன்னுக்கு வர முடியாது. வியாபாரிகள் உண்மையாக இருக்காமல் விற்பனை வரியை கணக்கில் மறைத்து வைக்கக் கூடிய நிலைமைதான் நடைமுறையில் இருக்கிறது. எந்த வியாபாரியும் உண்மையாக இருக்கக் கூடாது. தப்புக் கணக்கு வைத்திருந்தால்தான் எந்த வியாபாரியும் பிழைக்க முடியும் என்ற நிலைமையிலேதான் அரசாங்கம் வரிகளை விதித்திருக்கின்றது. ஆனால் கூட்டுறவுத் துறையில்

28th February 1956] [Dr. G. Chitrambalam]

பொய்க் கணக்குக்கே வழியில்லை. ஆகையினாலே கூட்டுறவுத் துறையில் இயங்கும் ஸ்டோர்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டும். ஏதாவது ஓரளவுக்காவது இந்த விஷயத்தில் ஏற்பாடு செய்ய நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அப்படிச் செய்தால்தான் கூட்டுறவுத் துறையில் முன்னேற்றம் ஏற்படும்.

(SRI K. C. Gopalan Unni in the Chair.)

இதுவன்னியிலே, சர்க்கார் கிராண்டு கொடுக்கும் ஸ்தாபனங்களுக்கும், ஜெயில்கள், ஆஸ்பத்திரிகள் இவைகளுக்கும் கூட்டுறவு சங்கங்களே சரக்குகளை டெண்டர் முறையில்லாமல் சப்ளை செய்யும்படியான நிலைமையை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். பொதுவாக லஞ்சத்தின் மூலமாகவே டெண்டர் முறை இயங்குவதால் உண்மையாகக் குறைந்த டெண்டர்கள் கிடைப்பாது. ஆகவே, ஜெயில்களிலும்சரி, ஆஸ்பத்திரிகளிலும்சரி இந்த டெண்டர் முறையை எடுப்பதற்கு திட்டம் போடவேண்டும். இது ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயம்.

ஆஸ்பத்திரிகளில் எல்லா வியாதியஸ்தர்களுக்கும் சுத்தமான பால் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் டெண்டர் முறையில் தண்ணீர் கலந்த பால்தான் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, சுத்தமான பால் கொடுக்கப் படவில்லை. ஆகவே கூட்டுறவு பால் சங்கங்களின் மூலம் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் ஜெயில்களுக்கும் பால் சப்ளை செய்யப்பட வேண்டுமென்ற திட்ட வட்டமான நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். கூட்டுறவு பால் சங்கங்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது நல்லது. மத்திய தீர்வர்க்கத்தினரும், ஏழைத் தொழிலாளிகளும் செல்வந்தர்களும் ஆகிய எல்லா ஜனங்களும் பாலை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதி விலக்களித்தால், அவைகள் பாலை மலிவாக விற்க முடியும். இதைச் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

முட்டை, கறி முதலிய அழிந்துபோகக்கூடிய சில சரக்குகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டும். பச்சை மிளகாய், இஞ்சி போன்ற அழிந்து போகக்கூடிய சாமான்களுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களித்தால் ரொம்பவும் செளகரியமாக இருக்கும்.

சர்க்கரைக்கு இன்னும் ரூபாய்க்கு ஒரு அணு விற்பனை வரி விதிக்கப் படுகிறது. பனைவெல்லத்துக்கு வரி விலக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டு சர்க்கரை, நல்லவெல்லம் காய்ச்சுவதை குடிசைத் தொழிலாகச் சொல்லலாம். ஆகையால், இவைகளுக்கும் ஏதாவது வரி விலக்கு இருந்தால் ரொம்ப நல்லதாக இருக்கும். நல்லவெல்லம் காய்ச்சுவது இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் விருத்தி செய்யவேண்டிய குடிசைத் தொழிலாகும். ஆகவே அதற்கும் வரி விலக்கு அளித்தால் ரொம்ப நன்றாக இருக்கும்.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் பலனாக ஜனங்கள் எல்லோருக்கும் நல்ல அரிசி கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதாக ரிபோர்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், சாதாரணமாக நல்ல அரிசியே ஜனங்களுக்குக் கிடைக்க முடியாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஓரிருநாள் ஊற்போட்டு மிஷினில் அறைத்த அரிசியே கிடைக்கிறது. எல்லோரும் கைக்குத்தல் அரிசியையே நிர்ப்பந்தமாக உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று ரேடியோ மூலம் பிரசாரம் செய்யும்படிக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளிலும் ஜெயில்களிலும் கைக்குத்தல் அரிசியையே உபயோகப்படுத்தும்படி வற்புறுத்தவேண்டும்.

நாட்டுச் செக்கின் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற எண்ணெயை எல்லா ஜனங்களும் உபயோகப்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தைத் தெளிவுபடுத்தி ரேடியோ மூலம் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். நாட்டுச் செக்கு எண்ணெய் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதுவன்னியில் இதற்குப் போட்டியாக இருக்கக்கூடிய ரோட்டரி செக்கில் உற்பத்தி செய்யப்படும் எண்ணெயை உபயோகப்படுத்துவதில் என்ன கெடுதல் என்று ஜனங்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தி, குறிப்பாக நாட்டுச் செக்கு எண்ணெயை ஜனங்கள் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்படிச் செய்யவேண்டும்.

[Dr. G. Chitrambalam] [28th February 1956]

குறிப்பாக, மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடம் படித்து முடிந்ததும் 3, 4 வருஷங்களுக்கு வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்கள் 25 வயதுக்கு மேல் சர்க்கார் உத்தியோகங்களுக்குப் போக முடியவில்லை. அந்த நிலைமையில் அவர்கள் வாழ்க்கையே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் வீணக்கப்படுகிறது. அவர்கள் 25 வயதுக்குமேல் தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் வேலை தேடவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சமீபத்திலே 1952-ம் வருஷத்தில் பல நெசவாளிகள் பட்டினியினால் இறந்து போனார்கள். அந்த நிலைமை ஒருவாறு தவிர்க்கப்பட்டது. மாணவர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால், ஏதாவது வேலைக்கு மனுச் செய்து கொள்ளுவதற்குக்கூட பணமில்லாமல், வீட்டிலும் சாப்பிடக்கூட முடியாத நிலைமையில், தற்கொலை செய்து கொள்ளுகிறார்கள். இதைத் தவிர்ப்பதற்கு கூடிய சீக்கிரம் சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஒருவாறு ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-50
a.m.

*SRI K. R. SAMBANDAM: கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் கனம் அங்கத்தினர்கள் அவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக இல்லாமல் இருந்தாலும்கூட கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தின் மூலம் நல்ல சூழ்நிலையை உண்டாக்கியிருக்கிறார். இருந்தாலும் கல்வி விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் அநேகமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. சென்ற நாளுக்கு பட்ஜெட் விவாதங்களில் இதையே நாங்கள் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டே வந்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு நம்மால் பள்ளிகளை அதிகப்படுத்த முடியவில்லை. மற்றும் பள்ளிகளுக்கு வேண்டிய ஆசிரியர்களையும் வேண்டிய அளவிற்கு அதிகப்படுத்தவும் முடியவில்லை. ஆனால் சர்க்காரால் எல்லாப் பள்ளிக் கூடங்களையும் நடத்த முடியாது. சூழ்நிலை இருக்கும்போது, மற்ற மாகாணங்களில் நடைபெறுவது போல் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பட்டம் பெற்றவர்கள் கல்லூரி படிப்புகள் படிக்கவேண்டும் என்றால் பணம் கட்டி விட்டு படிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கை இல்லாமல் அவர்கள் வீட்டிலேயே படித்துவிட்டு பரீட்சைகளுக்குச் செல்லலாம் என்ற சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய வழி வகை செய்யவேண்டும். இந்த முறையை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தால் அதிகப்படியான ஆசிரியர்களுக்கு அவசியம் இல்லை. நான் ஒரு எக்ஸாமினல் பி.ஏ. பட்டம் பெற்றவரை இருந்தாலும் எனக்கு சயன்ஸ், பிசிக்ஸ் படிக்கவேண்டும் என்ற ஆவல் இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுதுள்ள முறையில் அதைப் படிக்க முடியவில்லை. அதனால் இப்பொழுதுள்ள முறையை மாற்றி அமைத்துவிட்டு எண்ணப்போல் வயது வந்தவர்களுள் மேல் படிப்பு பிரத்தியேகமாக படிக்க வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பமும் அளிக்க வேண்டும். உலக மக்களில் அநேகம் பேர்கள் தங்களுக்கு 60 அல்லது 70 வயதானாலும் மேல் படிப்பு படிக்கவேண்டுமென்று ஆசை இருக்கிறது. அதற்கு அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும். அமெரிக்கா போன்ற மேல்நாடுகளில் இந்த மாதிரியான திட்டம் இருக்கிறது. அங்கு வயது வந்தவர்கள் பள்ளிக்குச் செல்லாமல் மேல் படிப்பு படிப்பதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி நம் நாட்டிலும் அதிலும் குறிப்பாக சென்னை மாகாணத்திலும் அந்த முறையைக் கொண்டு வரவேண்டும். இந்த முறையைக் கொண்டுவந்தால் அதிகப்படியான பள்ளிகளும் தேவை இல்லை. ஆசிரியர்களும் தேவை யில்லை. அறிவாளிகள் ஒரு இடத்தில் குடும்பம் போட்டுக்கொண்டு படிக்க வேண்டியதில்லை. அறிவாளிகளாக இருப்பவர்கள் நான்கு ஆண்டுகளில் படிக்க வேண்டிய படிப்பை ஒரே ஆண்டில் படித்து விட்டு பட்டம் பெறக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இப்பொழுது பள்ளியிலோ, கல்லூரியிலோ வயதுவந்தவர்கள் சேர்ந்து

28th February 1956] [Sri K. R. Sambandam]

படிக்கவேண்டும் என்று இருப்பதை எடுத்துவிட்டு பணம் கட்டிவிட்டு பிரத்யேகமாக பரீட்சை எழுதுவதற்கு வேண்டிய முறையைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது பள்ளிக்கூடங்களில் பாடப் புஸ்தகங்கள் அதிகமாக மாற்றப் பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. இன்றைக்கு ஆதாரக் கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் மாகாணத்திலுள்ள தலைவர்களைப்பற்றியும் மற்ற விஷயங்களைப்பற்றியும் தெரிந்து கொண்டிருப்பதைத் தவிர ஏற்கெனவே இருந்த உலக அறிவு இன்றைக்கு அவ்வளவாக இல்லாமல் இருக்கிறது. அது சூன்யமாக இருக்கிறது என்றே சொல்லலாம். ஆகையால் அந்தப் படிப்புக்கு எந்தப்பெயரைக் கொடுத்தாலும் அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. இன்றைக்கு, குழந்தைகள் நல்ல அறிவாளிகளாக ஆகவேண்டும் என்பதுதான் இந்தக் கல்வியின் குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும். குழந்தைகளுக்கு நல்ல அறிவு வளரவேண்டும். இப்பொழுது நடைபெறுவது எப்படி இருக்கிறது என்றால் குழந்தைகளை ஆட்டு மந்தை போல் ஒரு இடத்தில் அடைத்து வைத்திருப்பதற்குத்தான் பள்ளி இருக்கின்றது என்று தோன்றுகிறது. அதனால் இப்பொழுது இருக்கும் கல்வி திட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதை அவசரப் பட்டுக்கொண்டு மாற்றிக்கொண்டு போகாமல் குழந்தைகள் ஆதாரக் கல்வியின் மூலமாக நல்ல அறிவாளிகளாக ஆவதற்கு வேண்டிய நிலைமையில் அவர்களுக்கு புஸ்தகங்களை வைக்கவேண்டும். அதற்குத் தக்கபடி கல்வி திட்டங்கள் அமைக்கவேண்டும். இப்பொழுது ஆதாரக் கல்வி எந்த முறையில் நடைபெறுகிறது என்றால் அதற்கு புஸ்தகம் வேண்டியதில்லை, ஆசிரியர்கள் வேண்டியதில்லை, ஒன்றும் வேண்டியதில்லை எல்லாம் நடைமுறையில் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. விவசாயம் எப்படிச் செய்வது என்பதையும், நூல் எப்படி நூற்பது, பாய் எப்படி பின்னுவது, இப்படிப்பட்ட முறையில்தான் கல்வி அறிவிக்கப்படுகிறதே தவிர வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய கைத்தொழில்கள் அவர்களுக்கு போதிக்கப் படுவதில்லை. இப்போதுள்ள நிலைமையில் குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு வெளியேறினால் அவர்கள் எந்தத் தொழிலிலும் ஈடுபடுவதற்கு லாயக்கு இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். வெள்ளையன் ஆண்ட காலத்தில் குமாஸ்தாக்களாகவும் மற்றும் அவர்களுக்கு வேலை செய்யக்கூடிய அளவிலும்தான் குழந்தைகளுக்கு கல்வி போதிக்கப் பட்டு வந்தது. அப்பொழுது நாம் கல்வித் திட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தோம். இப்பொழுது நாம் சுதந்தரம் அடைந்ததும்கூட மக்கள் பள்ளிக்கூடங்களை விட்டு வெளியே வந்தால் அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய பிழைப்புக்கு வேண்டிய கைத் தொழிலைக் கற்றுக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் தன்னத் தானே சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. எந்த வேலைக்கும் உபயோகம் இல்லாமல் ஆகி விடுகிறான். அதனால் வேலையில்லா திண்டாட்டம் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. பள்ளிகளை விட்டு வெளியே வரும்போது அவன் தானே தனக்கு வேண்டிய பணத்தை சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டிய கைத்தொழில் தெரிந்தவனை இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் இப்பொழுதுள்ள கல்வித் திட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். ஜப்பானில் அப்படித்தான் இருக்கிறது. குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கும்போதே கைத்தொழில்களை கற்றுக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களை விட்டு வெளியே வரும்போது அவர்கள் தாங்களே கைத் தொழில் நடத்தி சம்பாதித்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் வருகிறார்கள். அந்த முறையில் நாம் நம்முடைய கல்வி திட்டத்தையும் மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளலாம்.

இப்பொழுது பள்ளிக்கூட அமைப்பில் பல பாகுபாடுகள் இருக்கின்றன. ஆரம்ப பள்ளி, மத்தியதர பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளி. இப்படிப்பட்ட பல பாகுபாடுகள் தேவையில்லை. ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல் தேவை இல்லை. எலிமெண்டரி ஸ்கூல், மத்தியதர ஸ்கூல், ஹை ஸ்கூல் இந்த முறை போதுமானது. எலிமெண்டரி ஸ்கூலிலிருந்தே குழந்தைகள் உலகத்தைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அதன் பிறகு எட்டாவது வரை என்று இருக்கிறது. அதன் பிறகு தொழில்

[Sri K. R. Sambandam] [28th February 1956]

கல்விக் கற்றுக்கொடுத்தால் ஒரு விதத்தில் குழந்தைகளுக்கு அறிவு வளருவதற்கு வசதி ஏற்படும். பணம் படைத்திருப்பவர்கள் அவரவர்களுடைய சக்திக்கு தக்கவாறு மேலே படித்துக் கொள்ளலாம். படிக்க வசதி இல்லாவிட்டால் ஏழை குழந்தைகள் ஓரளவு தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இந்நிலைமையில் குழந்தைகளுடைய கல்வி திட்டத்தை அமைக்கவேண்டும். அதற்கு சாதகமான முறையில் அமைக்க வேண்டும். நூல் நூற்பது, பாய் பின்னுவது, எப்படி விவசாயம் செய்வது என்பதைக் கற்றுக் கொடுப்பதில் மட்டும் பிரயோசனம் இல்லை. எல்லோரும் விவசாயத்தில் ஈடுபட மாட்டார்கள். ஒவ்வொருவரும் உலக விஷயத்தை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். அதன்மேல் ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய வருமானத்தை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும். தொழில் நுண்ணறிவுபெற மேல்நாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்கு வசதி செய்து கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையில் நம் கல்வி திட்டத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டும்.

இன்றைக்குப் பார்த்தால் அநேகம் பேர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பாஸ் செய்துவிட்டு வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் மற்றும் அவர்களுக்கு வேண்டிய வருமானத்தை அடைவதற்கும் அவர்களுடைய கல்வி திட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. வேறு வழி இல்லை. வேறு ஒன்றும் செய்யவும் முடியாது.

இன்றைக்கு ஆசிரியர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு பத்தாவதுவரையில் படிக்க வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன். நான் ஒரு சமயம் கனம் ரிவினியூ மந்திரி அவர்களுடன் காரைக்காலுக்குப் போகவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. அங்குள்ள நிர்வாகத்தைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அங்கே ஆசிரியர்களுக்கு 90 ரூபாய்க்குக் குறைந்த சம்பளம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆசிரியர்களுக்கு 90 ரூபாய் சம்பளத்தோடு அவர்களுக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தால் பத்து ரூபாய் அல்லவன்ஸ்கூட கொடுத்த வருவதாகத் தெரியவருகிறது. மற்றும் நான்கு குழந்தைகள் பிறந்தால் அதன்படி நூற்று ரூபாய் அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுப்பதாகவும் தெரியவந்தது. அவர்களுக்கு குழந்தைகள் அதிகமாக அதிகமாக சம்பளமும் அதிகரித்துக்கொண்டு வருவதாகத் தெரியவருகிறது. இதைப்போலவே குமாஸ்தாக்களுக்கும் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. ஆனால் நம்முடைய மாகாணத்தில் ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு 35 அல்லது 40 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த சம்பளத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் எப்படி தங்களுடைய குடும்பத்தை நடத்துவார்கள்? அங்கு கொடுப்பது போல் நாம் இங்கு ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்காவிட்டாலும் ஓரளவு அவர்களுக்கு வேண்டிய வாழ்க்கைச் செலவுக்கு வேண்டிய அளவிலாவது அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். அதனால் அவர்களுடைய சம்பளத்தை இரட்டிப்பாக்கவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. கூடுமான வரையில் அவர்கள் தங்களுடைய குடும்பத்தை நடத்தக்கூடிய அளவில் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

அதே நிலைமையில்தான் இன்றைக்கு என்.ஜி.ஓ.க்கள் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது தாலுகா ஆபீஸ்களிலும் கலெக்டர் ஆபீஸ்களிலும் அவர்களுடைய வேலை அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. நாஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீம், லோகல் டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீம் என்று பல வேலைகள் அவர்களுக்கு இப்பொழுது அதிகமாக வந்திருக்கின்றன. அதனால் அங்குள்ள குமாஸ்தாக்களுக்கும் ரிவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் அதிகப்படியான வேலை இருக்கிறது. அவர்கள் இரவு நேரங்களிலும் வேலை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் எலெக்ட்ரிக் லைட் போட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். அப்படி இருந்தும் அவர்கள் இரவு நேரங்களில் சாதாரண லைட் வைத்துக் கொண்டதான் வேலை பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. மத்ய சர்க்கார் அலுவலகங்களில் இப்பொழுது குமாஸ்தாக்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும்

28th February 1956] [Sri K. R. Sambandam]

லேட்டும் விறியும் போட்டு வருவதாகத் தெரியவருகிறது. அப்படி இருந்தும் தாலாகா ஆபீஸ்களிலும் கலெக்டர் ஆபீஸ்களிலும் வேண்டிய லேட் இல்லாமல் இரவு பகலாக வேலை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த மாதிரியாக வேலை செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு வேண்டிய செளகரியம் நாம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு நாம் இப்பொழுது கொடுத்துவரும் சம்பளம் தங்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் சிம்பளம் வாங்கும் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். தங்களுடைய செலவை ஈடு செய்து கொள்வதற்கு அவர்கள் சிம்பளம் வாங்குவதற்கு முயல்கிறார்கள். அதைக் கொடுப்பதற்கும் மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். தங்களுடைய வேலைகள் சீக்கிரமாக நடக்கவேண்டும் என்பதற்காக கொஞ்சம் சிம்பளம் கொடுத்து நடத்திக்கொள்ளலாம் என்று மக்கள் சிம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ஏதாவது கொஞ்சம் கொடுத்துத் தங்களுடைய வேலைகள் சீக்கிரமாக நடந்துவிடும் என்ற மனப்பான்மை மக்களிடத்தில் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமைக்கு மக்களைக் கொண்டுபோயிருக்கிறது. அதற்காக நாம் ஏதாவது செய்யவேண்டும். அப்படி அவர்களுக்கு நாம் ஏதாவதும் செய்தால் தான் அவர்களிடமிருந்து நல்ல வேலையை வாங்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்பொழுது அழகப்பா கல்வி திட்டம் வரப்போகிறது. ஓரளவிற்கு திட்டத்தை மாற்றலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வேலை நேரத்தை மாற்றுவதை குறிக்கோளாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அதை மாற்றினால் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. வேலை நேரத்தை ஏற்கனவே மாற்றியதால்தான் ஒரு மந்திரி சபையே மாறும் கூடியான நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆகையால் நேரத்தை மாற்றி அமைக்கக் கூடாது. அந்த நிலைமைக்குப் போகவேண்டாம் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மக்களுக்கு அறிவு வளருவதற்கு வேண்டிய முறையில் வழி வகை செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு அறிவு கொடுக்கக் கூடிய முறையில் கல்வி திட்டத்தை அமைக்கவேண்டும். அதுதான் முக்கியம். பள்ளிக்கூட நேரத்தை மாற்றி அமைத்தால் குழந்தைகள் கற்று வந்ததை மறந்து போவதற்கு வசதி ஏற்படுகிறது. அதனால் நேரத்தை மாற்றாமல் இருக்கவேண்டும். நேரத்தை மாற்றினால் இப்படி மறந்து போவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளில் பெண்களுக்கு என்று தனியாக சிலபஸ் எதுவும் கிடையாது. ஆண்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்கும் பாடங்களையேதான் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். அதனால் பெண்களுக்கு அதிகப் பிரயோஜனம் இல்லை. தையல் வேலை, பின்னல் வேலை போன்றவைகளைச் சொல்லிக்கொடுத்தால் குடும்பத்தின் வருவாயை அவர்களால் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும். மேலும் குடும்பத்தை நடத்தவும்; குழந்தைகளைப் பராமரிக்கவும், நல்ல சத்துள்ள பண்டங்களை உணவாக்கவும் கற்றுக் கொடுக்கலாம். இந்தமாதிரியான விஷயங்களைப் பெண்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க திட்டம் அமைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு முறையைப்பற்றி நாம் அதிகமாகப் பேசுகின்றோம். கூட்டுறவு முறையில் எப்படி விவசாயத்தை நடத்தலாம் என்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய பல கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் அனேகவிதமான ஊழல்கள் இருக்கின்றன. கவர்ன்மெண்டு ஆடிடர் போட்டு அவற்றின் கணக்குகள் எல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்படுவதில்லை. குறிப்பாக கூடுவாஞ்சேரிக்குப் பக்கத்தில் அருங்கால் என்று ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு பால்பண்ணை அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்த சொஸைடி மூலமாக மிகக் குறைந்த விலையில் பாலைப் படிக்கணக்கில் வாங்கி சென்னை நகரத்திற்குக் கொண்டுவந்து சப்ளை செய்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட ஒரு படிக்கு அவர்களுக்கு எட்டண லாபம் இருக்கிறது. அந்தப் பால் பண்ணைக்கு ஆறு லட்சம்; எழு லட்சம் வரையில் வருஷ வருமானம் வருகிறது. அதற்கு சர்க்கார் மூலமாக ஒரு சீனியர் இன்ஸ்பெக்டரைப் போட்டு கணக்கை ஒழுங்காகப் பரிசீலனை செய்யச் சொன்னால் அதன் பணம்

[Sri K. K. Sambandam] [28th February 1956]

துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படாம லிருக்கும். தனிப்பட்ட ஒரு ஆள் அதன் தலைவராக இருந்துகொண்டு, தனக்கு வேண்டிய ஒருவரை அதன் காரிய தரிசியாகப் போட்டு, தங்கள் வசதியை அதிகமாக்கிக்கொண்டு வருகிறார்களே தவிர நல்லமுறையில் அந்தப் பண்ணையினால் டால்காரர்களுக்குப் பயன் ஏற்படவில்லை. மாடு வாங்கவும், இதர செலவுக்காகவும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணம் பட்டுவாடா செய்யாமல் திருப்பப்படுகின்றன. தங்களுக்குப் பணம் வரவில்லையென்று மகஜர் அனுப்பினாலும் அவர்கள் கவனிப்பது இல்லை. இந்த இடத்தில் சர்க்காரே தங்கள் அதிகாரி ஒருவரைப் போட்டால், அவர் சர்க்காருக்குப் பதில் சொல்லவேண்டுமே என்று பயந்தாவது ஒழுங்காக நடப்பார். எப்பொழுதும் கண்ணும் கருத்துமாக தன் வேலையில் இருப்பார். நல்ல வருவாய் உள்ள இந்தமாதிரியான ஸ்தாபனங்களை நல்ல முறையில் நடக்கும்படி செய்தால்தான் இந்த நாட்டில் கூட்டுறவு முறை வளரும் என்று சொல்லிக்கொண்டு நேரமாகிவிட்டபடியால் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

12-03
p.m.

*SRI M. S. MUNUSAMY PILLAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சபையில் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்லாமல் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களும் கூட பாராட்டும் முறையில் தயாரித்து இந்தச் சபையில் சமர்ப்பித்து இருக்கிறதைப் பார்த்து நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

இந்த வருஷ பட்ஜெட்டானது பொது ஜனங்கள் எல்லோரும் வரவேற்கக் கூடிய நிலையில் அமைந்திருக்கிறது. விவசாயத் துறையிலும் சரி, கல்வித் துறையிலும் சரி, கால்நடை அபிவிருத்தியிலும் சரி, குடிசைத்தொழில் அபிவிருத்தியிலும் சரி, கைத்தறி அபிவிருத்தியிலும் சரி, நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தி இந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள்.

வரவு செலவு அம்சத்தில் துண்டு விழுவதை ஓரளவு சரிக்கட்டுவதற்காக சற்று நிதானமான முறையில், பொதுஜனங்களை, அதிலும் குறிப்பாக ஏழை மக்களை பாதிக்காத வகையில் புது வரிகளைப் போட்டிருப்பதானது சர்க்காருடைய நேர்மையான குணத்தையும், திறமையையும் காட்டுகிறது.

அதிலும் இந்தக் கட்டட்தில்கூட குடிசைத்தொழில் ஆகிய பனை வெவ்வேறாக வரியை எடுத்திருப்பதானது பாராட்டுதற்குரியது. அதோடு செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் பல பிரிவாக இருந்ததை ஒன்றாக ஆக்கி அவர்களுடைய சம்பள நிலைமையை திருப்தி படுத்தியிருப்பது பாராட்டுதற்குரியதாக இருக்கிறது.

அதோடு போலீஸார்கள், ஆசிரியர்கள், சர்க்கார் கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் ஆகியோருடைய குழந்தைகளுக்கு ஸ்கூல் பைஸ் வரையிலும் சம்பளம் இல்லையென்று சலுகை கொடுத்திருப்பது போற்றற்குரிய காரியமாகும். ஆனால் இந்தச் சலுகையோடு ஆரம்ப ஆசிரியர்களுடைய சம்பளப்பிரச்சனையும் சர்க்கார் கவனித்து இருந்தால் அவர்களுடைய சம்பளத்தை ஓரளவு கூட்டுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருந்தால் அது ஏழை ஆசிரியர்களுடைய பாராட்டுதலையும் பெற்றிருக்கும். அதேபோன்று சர்க்கார் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுடைய குழந்தைகளுக்கு கல்விச் சலுகை அளித்திருப்பதைப் போல, அவர்களுடைய சம்பளப் பிரச்சனையும் கவனித்து ஓரளவு சேர்த்துக் கொடுத்திருந்தால், இன்றைக்கு சர்க்காருடைய நிர்வாகத்தில் கீழ்த்தரத்தில் இருந்துகொண்டு அல்லல்படுகின்ற அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுடைய பாராட்டுதலையும் பெற்றிருக்க முடியும்.

கிராம அதிகாரிகளுடைய பிரச்சனையில் கவனம் செலுத்தி, இனம் கிராமங்களில் வேலை பார்க்கும் கிராம அதிகாரிகளுடைய சம்பளத்தை, ரயத்வாரி கிராம அதிகாரிகளோடு சரி செய்திருப்பது பாராட்டுதற்குரிய விஷயம். அதோடு அவர்களுடைய சம்பளத்தைக் கொஞ்சம் கூட்டுவதுபற்றி யோசனை செய்தால் ரொம்ப நன்றாக இருக்கும்.

கிராம மக்களுடைய வைத்திய நிலைமையைச் சீர்திருத்த சர்க்கார் தக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இருந்தபோதிலும்கூட ஒவ்வொரு தாலுகா

28th February 1956] [Sri M. S. Munusamy Pillai]

வின் தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளில் இருக்கக்கூடிய நெருக்கடியையும், ஜனங்கள் தங்கள் தங்கள் கிராமங்களில் விட்டு வைத்திய சிசிச்சைதேடி பல மைல்கள் போக வேண்டிய நிலைமை இருப்பதைப் பார்த்தால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் கிராம பகுதிகளில் வைத்திய வசதிகளை இன்னும் அதிகமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினையை சர்க்கார் கவனித்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். குறைந்த பட்சம் ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் இரண்டு இடங்களிலாவது ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்தினால் ஜனங்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும்.

அதேபோன்று விவசாய மக்களுடைய பிரச்சினையில், அவர்களுக்கு இன்றைக்கு கடன் வசதி செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும் கூட அந்த வசதிகள் உடனடியாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படி சர்க்கார் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக கல்வித் துறையில் பின் தங்கிய நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய வகுப்பாருக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் அதிகச் சலுகை கொடுத்திருப்பதைப் போன்று பத்தாவது வகுப்பு வரையிலும் எல்லா மாணவர்களுக்கும் சம்பளம் இல்லாது செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** Sri C. KANDASAMY :** கனம் தலைவர் அவர்களே, சபை முன்பாக 12.10 இருக்கக்கூடிய வரவு செலவு திட்டத்தைப்பற்றி பொதுப்படையாக ப.ம. சில வார்த்தைகள் கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன். முதலாவதாக, நிதி மந்திரி அவர்களின் பிரசங்கத்தில், தஞ்சை, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் ஏற்பட்ட கோரப்பயல் வெள்ளத்தின் விளைவுகளைச் சமாளிப்பதற்கு அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள், பொது மக்கள் செய்த உதவி இவைகளெல்லாம் நன்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இருப்பினும் கூட, புயல் நிவாரணம் அளிக்க முற்பட்டிருக்கும்போது, புயலின் விளைவுகளைப்பற்றி அரசாங்கம் நன்கு ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகின்றேன். அது மட்டுமல்ல. புயல் நிவாரணத்தின்போது இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய பலதரப்பட்ட மக்களும் நன்கு உதவியதற்கு தஞ்சை ஜில்லா மக்கள், ராஜ்யத்தில் உள்ள மக்களெல்லோருக்கும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக தொழிலாளி வர்க்கமானது மூன்று லட்சம் ரூபாய் வரையில் புயல் நிவாரணத்திற்காக அளித்தது பெருமைக்குரிய விஷயம். இதிலிருந்து நாட்டு மக்களினப்பால் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு எவ்வளவுதாரம் அக்கரை வளர்ந்த வந்திருக்கிறது என்பது நன்கு விளங்குகிறது. இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நீண்டகால நிவாரணம் என்று சொல்கிறபோது அப்பிரதேசங்களில் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் எவ்வளவு தூரம் இன்றைக்கு நிலை குலைந்து போயிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கிட்டு, நீண்டகாலத் தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்கும்படியாக குறைந்த வட்டிக் கடனோ, அல்லது வட்டியில்லாக் கடனோ கொடுத்தால் தான் ஷே கொடுக்கும் கடனும் எழைமை கையில் சரிவரப் போய்ச் சேரும்படி கொடுத்தால் தான் புயல் நிவாரணம் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குச் சீக்கிரத்தில் கிட்டி, தங்களுடைய வாழ்க்கையைச் சரிக்கட்டிக் கொள்ள முடியும்.

பட்டுக்கோட்டை, திருத்துறைப்பூண்டி தாலுகாக்களில் மூன்று லட்சம் தென்னை மரங்கள் வேருடன் சாய்ந்து விட்டன. இரண்டு தாலுகாக்களிலுள்ள சாதாரண மக்களுடைய ஜீவனோபாயம் தென்னை மரத்தை யொட்டித் தான் இருக்கிறது என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்களுக்குத் தேவையான நிவாரணம் துரிதமாக வழங்கப்படவில்லை. கடன் கொடுப்பதைப் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிற களென்று நினைக்கிறேன். மரங்கள் இழந்தவர்கள் இன்னும் 7, 8, 10 வருஷங்களில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை மீண்டும் சரிவரத் துவக்குவதற்கு வசதியாக, ஏக்கரொன்றுக்கு ரூ. 300 கடன் வீதம் அவசியமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அப்படிக்கொடுக்கும்போது ஒரு ஏக்கராவிலிருந்து பத்து ஏக்கராக்

[Sri C. Kandasamy] [28th February 1956]

களுக்குட்பட்டிருக்கக் கூடிய அளவுக்குத் தான் நிவாரணம் முக்கியமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் தான் சகல ஏழைகளுக்கும் அந்த நிவாரணம் கிடைக்கும். அதற்கு அதிகப்படியாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் நஷ்டத்தை ஓரளவு சமாளித்துக் கொள்ள முடியும். ஆகவே, நான் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், பத்து ஏக்கருக்கு உட்பட்டு நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் ரூ. 300 வீதம் பணம் கொடுத்து, தேங்காய் நெற்றுக்களையும் வரவழைத்துக் கொடுத்து, சீக்கிரம் அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப் புனரூபிதாணம் செய்ய உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாகுபடி செய்பவர்களும் புயலினால் பாதிக்கப்பட்டு, வீடு, வாசல்களை இழந்திருக்கிறார்கள். மத்தியதர வர்க்கத்தினரும், கீழ்த்தர மக்களும் அதிகமாக நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இந்த நிவாரணம் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் தக்காவிட கடன், முதலியவைகளைச் சிறுது தாராளமாகவும் துரிதமாகவும் நியாயமாகவும் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்போது தான் அவர்களும் தங்களுடைய வாழ்க்கையை செப்பணிட்டுக் கொள்வதற்கு முடியும். அப்படிக் கொடுக்கும் போது இனம் நிலங்கள், கோயில் நிலங்கள் இவைகளைக் குத்தகைக்கு எடுத்து சாகுபடி செய்பவர்களுக்கும், விசேஷ சந்தர்ப்பத்தையொட்டி, கடன் கொடுப்பதற்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மிக முக்கியமான விஷயம் ஒன்றைப்பற்றி இந்த பட்ஜெட் பிரசங்கத்தின் போது குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இம்மாதம் 20-ந் தேதியன்று இந்த ராஜ்யத்திலிருக்கக் கூடிய சகல தமிழ் மக்களும், மொழிவாரி மாகாணம் வேண்டுமென்று சாதவிகமான கிளர்ச்சியை அமைதியான முறையிலே நடத்திக் காட்டினார்கள். இந்த அரசாங்கம் தட்சிணப் பிரதேசம் வேண்டுமா அல்லது மொழிவாரியாகத் தான் ராஜ்யம் வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி வாதப் பிரதிவாதம் செய்து கொண்டிருக்கிற நிலைமையைப் பாரக்கும் போது, ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயம் மிகப் பிரதானமானது என்பதைக் கணக்கிற் கொள்ள வேண்டும். வருங்காலத்திலும் தேசத்தின் ஐக்கியம் முக்கியமானது என்பதையும் யோசித்தால், அதற்கு நாட்டு மக்களுடைய மனோபாவம் எப்படியிருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படித் தெரிந்து கொள்ளுமானால், இந்த தட்சிணப் பிரதேச யோசனையை ஏதோ வாதப் பிரதிவாதப் பிரச்சனையாகக்கூட வைத்துக் கொள்ளாமல், கைவிட்டு விட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் ஜனங்களுடைய கலாசாரம், பண்பாடு, மொழி முதலியன நல்ல முறையில் தங்கு தடையின்றி வளருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். தட்சிணப் பிரதேச யோசனையை இந்திய சர்க்காரும் நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காரும் நிறுத்தி விட்டு, ஜனநாயக வகையில், மொழிவழியில் ராஜ்யப் புனரமைப்பு ஏற்பட்டாக வேண்டுமென்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் திட்ட வட்டமாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் பல திட்டங்களைப் பற்றி பேச வேண்டிய அவசியம் இருந்தாலும், குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சென்ற வருஷம் வரை பல கோடி ரூபாய்கள் செலவிடப் பட்டிருப்பதாகவும் இந்த வருஷத்திலும் செலவிடப் போவதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார், தேசிய விஸ்தரிப்பு, சமூக நலத் திட்டங்கள், மின்சாரத் திட்டங்கள், இன்னும் இது போன்ற பல இனங்களுக்காக பணம் செலவிடப்பட்டிருக்கிறதென்பதை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்கிறோம். ஆனால், அதே சந்தர்ப்பத்தில், கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிடவில்லை இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கையை எவ்வளவு தூரம் மேற் கண்ட பல திட்டங்கள் எப்படி பாதித்திருக்கின்றன என்பது போன்ற விஷயங்களை பற்றி நிதி மந்திரி அவர்கள் இரண்டு வருஷகாலமாக மௌனம் சாதித்து வருகிறார், இதிலும் மௌனம் சாதிக்கிறார். என்னைப் பொறுத்த வரையில், சென்ற கால அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தாலும் சரி, புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தாலும் சரி, 90 கோடி ரூபாய் அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்குச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய விதமும் அதனால்

28th February 1956] [Sri C. Kandasamy]

ஏற்படக்கூடிய ஆதாயமும், பொது மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு உதவி செய்ய வில்லை என்ற முடிவுக்குத் தான் வர வேண்டியிருக்கிறது. அனுபவமும், இங்கிருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களும் இதைத் தான் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

மேற் சொன்ன கருத்தைக் காட்டுவதற்கு ஒரு உதாரணம். விற்பனை வரி மூலமாக வரும் ஆதாயம் தான் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை எடுத்துக் காட்ட கருவியாக இருக்கிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும் போது சென்ற வருஷ பட்ஜெட் எஸ்டிமேட் 920 லட்சம், இந்த வருஷம் 957 லட்சம். இதிலே 40 லட்சம் புதிதாகப் போடப்பட்ட வருவாயை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு 917 லட்சம் ரூபாய் தான். இதை ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, இரண்டு வருஷ காலத்திலே ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறியிருக்கிறதென்பதைப் பார்த்தால் இம்மிகுட முன்னேறவில்லையென்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். வாழ்க்கைத் தரம் சிறிது குறைந்திருக்கிறது என்று கூடச் சொல்லலாம். அரசாங்கத்தார் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்று சொன்னாலும், பல சௌகரியங்களை ஜனங்களுக்குச் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் கூட மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் ஓரளவுகூட முன்னேறாமல், குறைந்திருக்கிறது என்பதைக் காண முடியும். இந்தப் பிரச்சனை மிகவும் ஆழமாகப் பார்க்க வேண்டிய ஒன்று. அரசாங்கத்தின் மீது ஏதோ குற்றங்குறை சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக நான் சொல்லவில்லை. போட்டிருக்கக் கூடிய திட்டங்களெல்லாம் ஒரு அம்சத்திலே நல்ல அம்சமாக இருந்து, இணக்கமாக இருக்கிற இன்னொரு முக்கிய அம்சம் புறக்கணிக்கப்படக் கூடிய வகையிலே திட்டங்கள் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. இந்த இரண்டாவது திட்டத்தின் வெற்றி எதைப் பொருத்திருக்கிறதென்றால் ராஜ்யப் பொருளாதார வசதியையும் இங்கு இருக்கக்கூடிய நிர்வாகத்தின் திறமையையும் பொருத்திருக்கிறது என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் இரண்டு, மூன்று தடவை திரும்பத் திரும்பச் சொல்லியிருக்கிறார். உள்நாட்டு வசதி நிர்வாகத்தினரின் திறமை ஆகிய இரண்டும் அவசியம் என்று சொன்னால் இவ்விரண்டையும் இன்றைய தினம் நாம் பலப்படுத்துவது எப்படி என்பதற்கு அவர்கள் ஒரு பிரேரணை கொண்டு வந்திருந்தால், அல்லது சென்ற ஆண்டுகளில் அவசியமான நடவடிக்கைகள் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும். திட்டத்தைப் பார்க்கும் போது விவசாய அபிவிருத்தி, கிராம அபிவிருத்தி, கோழி வளர்ப்புத் திட்டம் போன்ற பல திட்டங்கள் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்களுக்குச் செலவுபிக்கப்படும் பணத்தினால் லாபகரமான பலன் கிடைக்கத்தான் செய்யும் என்பதை மறுக்கவில்லை. இந்தத் திட்டத்தினால் வரும் பலன் திட்ட வட்டமாக ஜனங்களுக்குப் போகக் கூடிய நிலைமையில் நிர்வாக இயந்திரத்திலே மாறுதல் செய்யப்பட வேண்டும். பரந்த ரீதியில் இன்றிருக்கக் கூடிய ரீதியில் சகல ஜனங்களையும் வாங்கும் சக்தியும் உயரக் கூடிய வகையில் திட்டங்கள் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். அப்பொழுது தான் ஜனங்கள் மத்தியில் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களினால் ஏற்படும் நன்மை உணரப்படும். வருமான இனங்களை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், 90 கோடி செலவு மீறாத பிறகுசுட இந்த ராஜ்யத்தில் மக்களின் வாங்கும் சக்தி கணிசமான அளவுக்கு உயரவில்லை என்பது மாத்திரம் அல்ல. அதே நிலைமையில் இருக்கிறது. நான் ஆராய்ச்சி நிபுணன் அல்ல என்றாலும் ஒட்டு மொத்தமாக என்றால் இதைத் தான் பார்க்க முடிகிறது.

பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் 70 லட்சம் ரூபாய் ஸ்டாம்ப் கட்டணத்திலிருந்து ஜாஸ்தி வந்திருக்கிறது. குறிப்பிட்டிருப்பது ஒன்று. எதிர் பார்க்கக்கூடிய வருமானத்தில் ஸ்டாம்ப் வருமானத்தில் ஏற்கனவே இருந்தவை விட, சென்ற வருஷம் இருந்ததை விட கிட்டத்தட்ட இரண்டு கோடி ரூபாய் எதிர் பார்க்கிறார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறதென்றால், பொது மக்கள் இரண்டு கோடி ரூபாய் வரையில் கோர்ட்டுகளில் பிராதுக்காக செலவு செய்ய வேண்டிய ஏற்பாட்டிருக்கிறது என்பதும், அவ்வளவு தூரம் கடன் தொல்லையில் விவசாயிகளும் நடுத்தர மக்களும் மூழ்கி இருக்கிறார்கள் என்பதும் புலனாகிறது. மேலும் பெரும் பகுதி கடன்பட்ட மக்கள் வாழ்வு

[Sri C. Kandasamy] [28th February 1956]

எவ்வளவு பாதிக்கப்படும் என்பதும் கண் கூடு. விவசாயிகள் கடன் தொல்லையினால் பாதிக்கப்பட்டு அவர்களுடைய வாழ்வு நொறுங்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சென்ற வருஷம் எந்த அளவுக்கு மக்கள் கடன் தொல்லையில் சிக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கெடுத்து அதை நிவாரணம் செய்வதற்கான ஒரு கொள்கையை சர்க்கார் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். இதைத் தவிர நிர்வாகத்தைத் திறம்பட நடத்துவதற்கு வழி வகை காணவேண்டும். தேசத்தின் வருமானத்தை உயர்த்துவதற்கும் சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் கடன் தொல்லை எவ்வளவு தூரம் குறுக்கே இருக்கிறது என்பதையும் உணர்ந்து தக்க பரிகாரம் தேடவேண்டும். கடனை பற்றி ஒரு கொள்கைத் திட்டம் வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

12-21
p.m.

பொதுவாக ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் அபிவிருத்தி திட்டங்கள் வெற்றி பெற முடியாது என்பதை கிடைத்து இருக்கக்கூடிய அனுபவத்தை பார்த்தாலேயே தெரியும். கட்சி மனப்பான்மை இல்லாத இடங்களில்தான் நிவாரண வேலைகள் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன. எங்கெல்லாம் கட்சி மனப்பான்மை காட்டப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் ஜனங்களின் அதிருப்திதான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே தான் நிர்வாக இயந்திரம் ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்புடன் திறம்பட நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். இதனால் நான் உத்தியோகஸ்தர்களைக் குறைகூறுவதற்காக குறிப்பிடுகிறேன் என்று நினைக்கவேண்டியதில்லை. பழைய அமைப்பில் இயங்கும் தன்மை மாற வேண்டும் என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அது பிற்போக்கான தன்மையிலேயே இருந்துவருகிறது. ஜனங்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் தொடர்பற்ற தன்மையிலேயேதான் நிர்வாகம் இயங்கி வருகிறது. இது முற்றிலும் ஜனங்களுக்குத் தொடர்புள்ளதாக மாற வேண்டும். திட்டங்களினால் ஏற்படக்கூடிய பலன் திட்ட வட்டமாக ஜனங்களுக்கு போய்ச் சேரக்கூடியதாக நிர்வாகம் அமைய வேண்டும். இதன் பலன்கள் எல்லாம், பணம், சொத்து இல்லாதவர்களுக்கு போய் சேருகிறதா என்றால், அதுதான் கிடையாது. கல்வி அபிவிருத்தி திட்டங்கள், விவசாய அபிவிருத்தி திட்டங்கள், சுகாதார அபிவிருத்தி திட்டங்களும் ஏற்படக்கூடிய பலன் பணம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் போய் சேருகிறது. மக்களது வாழ்க்கை இம்மியும் வளம் பெற வில்லை. அவர்களது வாங்கும் சக்தி இன்னும் உயரவில்லை. இதை ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். உதாரணமாக தஞ்சை ஜில்லாவுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம், அதிகப்படியாக பணம் உள்ளவர்கள் இடத்தில் போய் சேருவதற்குத்தான் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவர்கள்தான் ஆயிரக்கணக்கான மூட்டை உரம் வாங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. அதற்கு வேண்டிய வசதிகளும் இருக்கின்றன. ஆனால் சாதாரண விவசாயிகள் ஒரு மூட்டை கூட வாங்குவதற்கு பலவித இன்னல்களை அடைய வேண்டியிருக்கிறது. திட்டங்கள் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த வேண்டும் என்றால், ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பு அதிகமாகத் தேவைபடுகிறது. அதற்கான வழிவகைகளைக் கையாளப்பட்டால்தான் ஜனநாயக முறையில் தான் திட்டத்தின் பூர்ண வெற்றி இருக்கிறது. இந்த வகையில் நாங்களும் நிச்சயமாக ஆதரிப்போம். அதற்கு மாறான முறையில் நடந்தால், ஜனங்களின் அதிருப்திக்கு ஆளாகவேண்டியிருக்கும். நாங்கள் அம்மாதிரியான திட்டங்களை ஆதரிக்கமாட்டோம்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் 35,000 ஏக்கருக்கு தென்னை போடுவதற்கு வசதியான நிலம் இருக்கிறது. இது ஒரு பெரிய திட்டம் அல்ல. 35,000 ஏக்கரில் குறைந்த மூலதனத்தில் ஏற்படக்கூடிய -வசதியை இமந்து விடக் கூடாது. சீக்கிரத்தில் இங்கு தென்னை போடுவதற்கான ஏற்பாட்டை செய்து இத்திட்டத்தை இணைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக வரி விதிப்புப் பற்றி திட்ட வட்டமாக எங்கள் கொள்கையை பல முறை நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படியிருந்தால்

28th February 1956] [Sri C. Kandasamy]

தான் நாங்கள் ஆதரிப்போம் என்று இந்த சத்தர்ப்பத்தில் செர்ல்ஸ் விரும்புகிறேன். சர்க்கரை மீது வரி விதித்திருக்கிறார்கள். இது நல்லது அல்ல. வெல்லத்திற்கும், கரும்பு கட்டிக்கும் வரி இல்லை. சர்க்கரைக்குத்தானே வரி போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் இம்மாகாணம் பூராவும் காபி குடிக்கும் பழக்கம் வெகுவாக பரவியிருக்கிறது. பொதுவாக மத்தியதர வகுப்பினர்கள் தலையில்லாதன் விடியும். அவர்கள் தலையில்லாதன் இப்பொழுது சொல்லக்கூடிய 40 லட்சம் ரூபாயும் விழும். இவ்விதமாக கீழ்த்தர நடுத்தர வகுப்பினர்கள் மீது வரி விதிப்பதற்கு பதிலாக வரி கொடுப்பதற்கு சக்தி உள்ளவர்கள் மீதும், ஏற்கனவே அதிகமாக வரி விதிக்கப்படாத பெரிய வருமானக் காரர்கள் மீதும் வரி விதிக்கும் முறை அனுஷ்டித்தால் நல்லதாக இருக்கும். குறிப்பாக அதிகமாக வருமானம் உள்ளவர்கள் மீது, வருமானத்திற்குத் தகுந்தபடி வரி இல்லை. இன்கம்டாக்ஸ், கார்பரேஷன் டாக்ஸ் வருமானத்தைப் பார்த்தால் சென்ற இரண்டு வருஷங்களில் இந்த இனங்களின் மூலம் வருமானம் கொஞ்சம் கூட அதிகரிக்க வில்லை. பெரும் புள்ளிகளுக்கு சர்க்காரே வரிபோடுவதில்லை. இந்த வரி பெரும்பாலான ஜனங்களை முக்கியமாக நடுத்தர வகுப்பினர்களை பாதிக்கக்கூடிய வரியாய் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மசல் எண்ணெய்துள்ள வரி காலனுக்கு 1½ அனுவிலிருந்து 4 அனுவுக்கு உயர்த்தப்படும் என்று கூறப்படுகிறது. மேலும் நீர் மின்சார பிரதேசங்களில் மின்சார சக்தியை பெருமளவியாக உபயோகப்படுபவர்களுக்கும் அதிக வரி விதிப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அவைகளுக்கு வரி போட்டிருப்பது வர வேறாகத் தக்கதுதான். மசல் வரி போன்ற இம் மாதிரி வரி விதிப்பதான இறுதியில் ஜனங்களுடைய தலையில் விழும் படியாக இருக்கக்கூடாது. உண்மையில் மசல் எண்ணெய்து வரி போட்டிருப்பது நல்லதாக இருந்த போதிலும், பஸ் முதலாளிகள் எந்த பிரயாணி களிடமிருந்தும் அதிகப்படியான கட்டணம் வசூலிக்காதபடி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே இந்த வரியை மேற்கண்ட நிபந்தனையோடு வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நிஸ்சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி சொல்லும்போது, பொதுவாக அமுலாக்கப்படுவதுபோல் இருப்பதாக இல்லை. 60, 40 என்று சொல்லிக் கொண்டு நின்றுவிடாமல், வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை நீக்க உழுவதற்கு நிலம் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் அதைக் கொண்டு வந்தால் தான் அந்தச் சட்டம் பரிபூரணமாக பரிணமிக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு மேலும் சொந்த சாகுபடிக்கும் ஏரு வரையரை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இப்பொழுது பரிசார்த்த நிலையில் இருக்கும் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்க திட்டத்தை சீக்கிரம் பரிபூரண பலன் தரத்தக்க வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* Sri A. SAMBASIVAM: கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அவைமுன் வைத்துள்ள வரவு செலவு திட்டத்தை நான் வரவேற்று பாராட்டுவதுடன் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தைப் பற்றி என்னுடைய உடன்பாடான கருத்தைத் தெரிவிக்கவும் விரும்புகிறேன். இந்த வரவு செலவு திட்ட நிதி அமைச்சர் அவர்களின் பெரிய திறமையும், முயற்சியையும் காட்டுவதாக இருக்கிறது. மேலும் எல்லாப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கும் திருப்தி தரும் முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெளிவு. ஆகவே எல்லா வகையிலும் திறமையான முறையில் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை வெளியிட்ட நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைச் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய கருத்தையும் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

விற்பனை வரியின் வருமானத்தைக் கொண்டு நண்பர் திரு கந்தசாமி அவர்கள் மக்களுடைய பொருளாதாரத்தரம் வளரவில்லை என்று முடிவுக்கு வந்தது எனக்கு ஓரளவு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. விற்பனை வரி

[Sri A. Sambasivam] [28th February 1956]

வருமானம் குறைவதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆந்திரா பிரிந்து சென்றிருக்கிறது. பல வியாபாரிகள் கணக்கு தவறாக வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

SRI C. KANDASAMY : ஆந்திரா பிரிவதற்குப் பிறகு தான் நான் கணக்குச் சொன்னேன்.

*** SRI A. SAMBASIVAM :** அதை ஒரு காரணமாகத்தான் நான் சொன்னேன். அது மாதிரியல்ல. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மோட்டார் வரி போட்ட பொழுது, போக்கு வரத்தே நின்று போய் விடுமென்று எதிர்ப்பக்கத்திலுள்ள நண்பர்களெல்லாம் பெரிய பயம் காட்டினார்கள். ஆனால், இப்பொழுது எல்லா மோட்டார்களும் இட மில்லாமல் நிறைந்து போவதையும், மேலும் இட மில்லாமல் ஜனங்கள் வழியில் காத்தாக கொண்டிருப்பதையும் நாம் காண்கிறோம். மக்களிடையே பொருளாதாரத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைக் காட்ட இதவே போதுமான காரணம். இரண்டு ஆண்டுகளாக கைத்தறித் துணியும், கதரும் பெருவாரியாக விற்பனையாகிறது. கைத் தறித் துணிக்கும் கதர்க்கும் வரி இல்லாத காரணத்தினால் விற்பனை வரி வருமானம் குறைந்திருக்கலாம். மக்களின் துணி வாங்கும் சக்தியின் பெரும் பகுதி வேறு துறையில் திருப்பப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே மக்களுடைய பொருளாதாரம் வளர வில்லை என்று சொல்லுவதை நேரடியாக கிராமப் பகுதியிலிருந்து வந்த நான் ஒப்புக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். உண்மையிலேயே, என்னுடைய தொகுதியில் மக்களுடைய பொருளாதாரம் ஓரளவு வளர்ச்சி பெற்றிருப்பது. அங்குள்ள மக்களின் மகிழ்ச்சியை நேரடியாகக் கண்டனக்குத் தெரியும். அதற்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு ஏதாவது சம்பளம் புதிதாக கூட்டித் தரப்படுமென்று எதிர் பார்க்கப்பட்டது. இன்றைக்கு இருக்கும் வரவு செலவு நிலைமையிலே அவர்களுக்கு சம்பளத்தைக் கூட்ட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களின் பிள்ளைகளுக்கு ஆறுவது பாரம் வரை முழுச் சம்பளத் தள்ளுபடி சலுகை காட்டியிருப்பது, அவர்களின் சம்பளத்தை ஓரளவு கூட்டுதலுக்குப் பதிலாக மாற்று முயற்சியாக இருக்கலாம் என்ற முறையில் சர்க்காருக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும், அல்லது ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும்ட்டுமாவது, ஏதாவது ஒரு சிறிய அளவு சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுப்பதற்கு வேறு வழி இருக்கிறதா என்று பார்க்கும்படி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ் ஆசிரியர்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டம் பெற்ற தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு ஆரம்ப ஊதியம் 40 ரூபாய்தான். விடுதலை பெற்ற நாட்டில் தமிழ் கற்றவர்களுக்கு, தாய் பாலுை படித்தவர்களுக்கு இந்த நிலைமை மனத்தில் ஒரு பெரிய குறையாக இருக்கிறது. முன்பு பேசும் பொழுது அந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு முயற்சிப்பதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அந்த முயற்சி சீக்கிரமாக பயன் தருமென்று நம்புகிறேன். ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட ஆசிரியர்களுக்கு உள்ள பென்ஷன் திட்டத்தை, செலவு சிறிது அதிகமானாலும் ஆசிரியர்கள் அனைவருக்குமே விஸ்தரிக்க முடியுமா என்பதையும் ஆலோசிக்கும்படி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. RATHINA GOUNDAR : On a point of information, ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் முதலிய மிகக் குறைந்த சம்பளம் வாங்குபவர்களின் குழந்தைகளுக்கு ஆறுவது பாரம் வரை இலவசக்கல்வி அளிக்கப்படுமென்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதே பேரில் கிராம அதிகாரிகளான கர்ணம், கிராம முனிசிப் முதலிய குறைந்த சம்பளம் வாங்கும் ஏழை உத்தியோகஸ்தர்களின் குழந்தைகளுக்கும் இந்தச் சலுகை வழங்கப்படவேண்டும்.

28th February 1956]

DEPUTY SPEAKER : This is not a point of information.

* Sri A. SAMBASIVAM : விவசாயக் கல்லூரியிலும், கால்நடைப் பராமரிப்புக் கல்லூரியிலும் அதிக மாணவர்கள் சேர்க்க இட வசதி விஸ்தரிக்கப்படுவதற்கும், விவசாய முறைகளில் முன்னேற்றம் காண்பதற்கும், அதற்குத் துணையாக உள்ள கால்நடைகளை வளர்ப்பதற்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வகை செய்திருப்பதற்கும், உண்மையிலேயே விவசாய மக்களின் சார்பில் அரசாங்கத்திற்கும், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள நாம் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

காடுகள் நமக்கு ஒரு பெரிய செல்வமாக இருக்கிறது. இந்த நாட்டைப் பொருத்தவரையிலும் சந்தனக்கட்டை திருட்டுப்போவது வழக்கமாய் விட்டது. இது சம்பந்தமாக 2, 3 பெரிய வழக்குகள் கூட தொடரப்பட்டிருக்கின்றன. சந்தன மரங்களை வளர்ப்பதற்கு வெளி நாடுகளில் முயற்சி செய்கிறார்கள். ஆனால் அந்த இடங்களிலே சந்தன மரம் வளருவதில்லை, நம் நாட்டின் சீதோஷன் நிலைதான் சந்தனமரம் வளருவதற்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது. சந்தன மர விலை உயர்வினால் “காடுகள்” இதைத்தின் கீழ் வருமானம் அதிகரித்திருப்பதாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, காடு வளர்க்கும் திட்டத்தில் சந்தன மரத்தை எங்கெல்லாம் அதிகப்படியாக பயிர் செய்ய முடியுமோ அவ் கெல்லாம் அதிகமாகப் பயிர் செய்யத் திட்டமிடவேண்டும். பெரிய பணக் காரர்கள், ஏழைகளுக்கு 5, 10 ரூபாய் கொடுத்து மரங்களை வெட்டி திருடிக் கொண்டு வரச்சொல்லுகிறார்கள். கடைசியில் திருட்டு வழக்கில் சிறு துண்டுகள் வைத்திருக்கும் கூலி ஆட்கள்தான் அதிகப்படுகிறார்கள் தவிர பெரிய வியாபாரிகள் கிடைப்பதில்லை. விரோதம் காரணமாக ஒரு ஏழைக் கூலி ஆளின் வீட்டிலோ அல்லது அவன் தோட்ட கிணற்றிலோ யாராவது ஒரு மரத்தண்டை போட்டுவிட்டால் அவன்தான் அகப்படுகிறான். பெரு வாரியாக மாங்களைக் கொண்டு அடித்துக்கொண்டு போகும் வியாபாரிகள் அகப்படுவதில்லை. அவர்களைக் கண்டுபிடித்து, இப்பொழுது இருப்பதைக் காட்டிலும் இன்னும் கடுமையான முறையிலே தண்டிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சந்தன மரங்களை நல்ல முறையிலே இன்னும் அதிகமாக வளர்ப்பதற்கு வழி இருக்கிறதா என்பதையும் ஆராயவேண்டும்.

பெருவாரியான ஏரிகளில் பள்ளமேயில்லை. ஏரிகளை ஆழப்படுத்துவது நமக்கு ஒரு பெரும் பிரச்சனையாகிவிட்டது. ஏரிகளை ஆழப்படுத்த ஒரு திட்டமும் ஆராயப்பட்டு வருகிறது என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டுக்கிறது. அதைக்கூறித்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். எல்லா ஏரிகளிலும் 5, 6 அடி ஆழம் தூர்ந்திருக்கிறது. 5, 6 மாதங்கள் தண்ணீர் தேங்குவதற்குப் பதிலாக உயர்ந்த பட்சமாக 30 நாட்களுக்கு அதிகமாக தண்ணீர் தேங்கக்கூடாத நிலையிலே ஏரிகள் தூர்ந்தபொயிருக்கின்றன. சமீபத்தில் நான் கன்னியாகுமரி விலிருந்து திரும்பியபொழுது தென்னாட்டிலே ராமனாத்தபுரம், மதுரை முதலிய இடங்களிலுள்ள எல்லா ஏரிகளும் ஆழமேயில்லாமல் பூமி மட்டத்தில் இருப்பதைக்கண்டேன். ஏரிகளை ஆழப்படுத்துவதில் சிறிது அதிகமாக அக்கரை காட்டும் பொருட்டு தனிப்பகுதி ஒன்றை ஏற்படுத்தி வேலை வாங்க முயற்சிக்கவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். P.W.D. டிபார்ட்மெண்டில் போதுமான என்ஜினியர்கள் இல்லை. அவர்கள் ஒரு விஷயத்தை நேரில் போய் பார்ப்பதற்குப்பதிலாக அது சாத்தியமில்லை என்று ஒரே வரியில் எழுதிவிடுகிறார்கள். இரண்டு மூன்று வருஷங்களின் அனுபவத்தைக்கொண்டு நீர்ப்பாசன மகாநாடு பயன் தருவதில்லை யென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, P.W.D. டிபார்ட்மெண்டின் என்ஜினியர்களையும் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியாளர்களையும் அதிகமாக ஏற்படுத்தி சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே நடைபெறுவதற்கு சாத்தியமான வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri A. Sambasivam] [28th February 1956]

பற்றுக்குறை-பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும் கூட ஏழைகளின் பிள்ளைகளுக்கு ஆறுவது பாரம் வரை இலவசமாக கல்வி அளிக்க முன் வந்துள்ள அரசாங்கம், ஏழைகளின் அரசாங்கமாக இருந்து ஏழைகளின் வாழ்க்கையில் அக்கரை கொண்டிருப்பதைக் குறித்து என்னுடைய மகிழ்ச்சியையும் பாராட்டு தலையும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தமாக சில சிறிய குறைகளையும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் 30,000 ஏக்கர் நிலங்கள் ஏழைகளிடையே விநியோகிக்கப்பட்டு ஓராண்டுக்குமேல் ஆகிறது. பயிர் செய்வதற்கு அவைகள் இன்னும் பண்படுத்தப்படவில்லை. டிராக்டர்களின் மூலம் உழவதற்கு பாதி உதவி அளிப்பதற்கு வசதி இல்லாமல் சட்டம் தடை செய்கிறது. டிராக்டர்களை ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 6 ரூபாய்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று விவசாய டிராபார்ட்மென்டுக்கு ஒரு குறிப்பு வந்திருக்கிறது. மலபார் மாவட்டத்திலுள்ள அட்டப்பாடி பள்ளத்தாக்கை அபிவிருத்தி செய்ய விவசாயிகள் குடியேற்றத் திட்டம் ஒன்று அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளதாக கனம் நிதி அமைச்சர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 30,000 ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்பட்டுள்ள என்னுடைய தொகுதியில் பரிகாரத்தமான முறையிலாவது நஞ்சைக்கும் புஞ்சைக்கும் ராயக்காக பண்படுத்தக்கூடிய உயர்ந்த நிலங்களையாவது பயிரிடவேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முயற்சிக்கவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே நிலம் விநியோகிப்பதில் ஒரு கொள்கையை அனுசரிக்கவேண்டும். நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு நிலம் கிடைக்கும் அளவில் நிலம் கொடுக்கவேண்டும். கொடுத்த நிலங்களை சீர்திருத்தம் செய்வதென்றால் அவர்களுக்கு சப்சிட் மூலமாக வேறு ஏதாவது ஒரு வழியிலோ அவர்களுக்கு உதவி அளிக்கவேண்டும். எந்த வகையில் உதவி கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம். அதன்படி அவர்கள் நிலத்தை திருத்திக்கொள்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

12-40
p.m.

சேலம் ஜில்லாதான் தமிழ் நாட்டிலேயே பெரிய ஜில்லா. நிலப் பரப்பிலும் ஜனத்தொகையிலும் அந்த ஜில்லாதான் பெரிய ஜில்லா. சுமார் 33 லட்சம் ஜனங்களுக்குமேல் அங்கு இருக்கிறார்கள். அந்த ஜில்லா அப்படியிருந்தாங்கூட அங்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. ஜில்லா தலைநகரத்தில் உள்ள வைத்தியசாலைகூட மற்ற ஜில்லாக்களிலுள்ளதபோல விரிவான முறையில் அந்த ஜில்லாவில் கிடையாது. அங்கு முனிசிபாலிட்டியால் நடத்தப்படும் ஒரு கல்லூரியைத்தவிர வேறு கல்லூரி கிடையாது. வேறு தொழில் கல்லூரியே கிடையாது. வேறு எந்தப் பள்ளிக்கூடமும் இன்னும் அங்கு வரவில்லை. இந்த நிலைமையில் சேலம் ஜில்லா இருப்பதால் அது மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது. அது மிகவும் வருந்தக்கூடிய விஷயம். இதைப்பற்றி பல முறை வற்புறுத்தி யிருந்தாங்கூட இன்னும் வேண்டிய வசதி செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவில்லை. சேலம் ஜில்லாவின்மீது இந்த அரசாங்கத்திற்கு எந்த விதத்திலும் இரக்கம் உண்டாகவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சேலம் ஜில்லா ஜனத் தொகையில் பெரிதாக இருப்பதால் அங்கு தொழிற்கல்லூரி அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது ஐந்து தொழிற் கல்லூரிகளை அமைக்கப்போவதால் அதில் ஒன்றையாவது சேலம் ஜில்லாவில் அமைக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சேலம் ஜில்லாவில் பேபர் தொழிற்சாலையை அமைக்கவேண்டிய வசதி இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடும் செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கு சேர்வராயம்பலை இருப்பதால் அந்தப் பகுதியில் பேபர் தொழிற் சாலையை அமைக்க முடியும். அதற்கு வேண்டிய வசதியும் இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அங்கு அலுமினியம் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தவும் வசதி இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய முயற்சியை அடுத்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

28th February 1956] [Sri A. Sambasivam]

அங்கு இரும்பு தொழிற்சாலை யை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதை ஏற்படுத்துவதென்றால் அங்கு நிலக்கரி வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டது. அதை கொண்டுவர பொறுத்துக்கொண்டிருந்தாலும்கூட இப்பொழுது நெய்வேலியில் பரிசீலனை செய்வதுபோல் அங்கும் எப்படிப்பட்ட இரும்பு கிடைக்கிறது என்பதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எந்த மாதிரியான இரும்பு இருக்கிறது, அதை எப்படி எடுக்கலாம், அது எவ்வளவு ஆழத்தில் இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் இப்பொழுது பரிசீலனை செய்து பார்க்கலாம். குறைந்தது ஒன்று அல்லது இரண்டு கோடி ரூபாயில் அதை பரிசீலனை செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தவேண்டும்.

மற்றும் எல்லா வகையிலும் பிற்போக்காக இருக்கும் சேலம் ஜில்லாவிற்கு எல்லா வகையான சலுகைகள் காட்டவேண்டும். எங்கு பார்த்தாலும் இப்பொழுது மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். விவசாயத்திற்கும் மின்சாரம் விநியோகம் செய்யப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய பணமும் இந்த பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கக்கூடியதாக இருந்தாலும் வறண்ட பிரதேசமாகிய சேலம் ஜில்லாவிற்கு அதிகப்படியாக மின்சாரம் விநியோகம் செய்து வேண்டிய சலுகைகளைக் காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு ஆற்றுப் பாசன வசதி இல்லாமல் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இரைத்து பாசனம் செய்யவேண்டியதாக இருப்பதால் அங்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலும் எங்கள் பகுதியில் கிணற்றுப் பாசனத்தைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அங்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் எவ்வளவோ வேலைகள் நடந்திருந்தாலும் அதாவது மூன்று வருஷங்களாக எவ்வளவோ திட்ட வேலைகள் நடந்து எல்லா வகையிலும் முன்னேற்றமடைந்திருந்தாலும் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய மின்சாரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அது ஒரு பெரிய குறையாகத்தான் இருக்கிறது. அதனால் அங்கு மின்சாரத்தை விவசாயத்திற்கும் விஸ்தரித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்பு ஸ்ரீ கெய்வார்கலைட்டாக இருந்தபோது ஆறு லட்சம் ரூபாயில் ஒரு திட்டம் இருந்தது. அது இப்பொழுது எங்கு போயிற்று என்று தெரியவில்லை. அதைத் தேடிப் பார்த்து அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து அங்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை சமர்ப்பித்த அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய பரராட்டு தலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI O. KORAN : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, 1956-57 വേക്കുള്ള 12-45
നവംബറിലെ ഓഡിറ്റ് റിപ്പോർട്ട് വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ചില പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഓഡിറ്റ് പ്രസംഗം ആരംഭിക്കുന്നത് സംസ്ഥാനത്തു് അടുത്ത കാലത്തുണ്ടായ പേമാരിയും കൊടുങ്കാറ്റും മൂലം സംഭവിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങളെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടാണ്. നാശനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിച്ച പ്രദേശങ്ങളിൽ ദുരിതനിലാവരണത്തിനായി ഉടനടി ശ്രദ്ധവെക്കുകയും നടപടികൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ഗവണ്മെന്റ് തികച്ചും അഭിനന്ദനം അർപ്പിക്കുന്നു. ഇതോടൊപ്പം ഒരു കാര്യം എടുത്തു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു പ്രകൃതി കോപംകൊണ്ടും മറ്റു വിധത്തിലും പലപ്പോഴും വലിയ ആപത്തുകൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. കോപം, പക്ഷുപ്താധികൾ ഇവയെല്ലാം നമ്മുടെ രാജ്യത്തു പലപ്പോഴും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അടുത്ത കാലത്തുതന്നെ മലബാറിൽ കോളറ ദുരൂഹം രക്താനിസാരമൂലവും വലിയ ആപത്തുകൾ നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ആപത്തുകളും നാശനഷ്ടങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും അന്യനിമിഷത്തിൽ ദുരിതനിലാവരണത്തിന്നു കാടിയെത്താൻ വേണ്ടി കാത്തിരിക്കാതെ, അത്തരം ആപത്തുകൾ സംഭവിക്കുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടും

[Sri O. Koran]

[28th February 1956]

മായിരിക്കെ, അനിന്നുവേണ്ടി മുൻകൂട്ടിത്തന്ന കരുതൽ നടപടികളെടുക്കുകയാണ് ഭീഷ്മദർശിതപറ്റുള്ള ഒരു ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യേണ്ടത്. ഒരു കരുതൽ നിധി ഈ കാര്യത്തിന്നുവേണ്ടി ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ഒന്നാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതി കഴിഞ്ഞു; ഇപ്പോൾ രണ്ടാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് ഈ ബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിമൂലം ഗണ്യമായ ഉല്പാദന വർദ്ധനവുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കുകയോണ്ടു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും സാധാരണക്കാരായ ആളുകളുടെ നിവൃത്തിയ്ക്ക് ആ പദ്ധതിമൂലം എന്തെങ്കിലും അടിവുലിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു അവകാശപ്പെടാൻ നിമുത്തിയില്ല. കൃഷിക്കാരന്റേയും തൊഴിലാളിയുടേയും നീറുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ പശ്ചാത്തലമെന്നു ഇന്നും തുടരുന്നു. തൊഴിലില്ലായ്മ ഇന്ന് എന്നത്തക്കതും കൊടുമ്പിരിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകൾക്കിടയിലുള്ള തൊഴിലില്ലായ്മയും ഒട്ടും ശമനമുണ്ടായിട്ടില്ല. തൊഴിലില്ലായ്മപ്രശ്നം പരിഹരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒന്നാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയും ഗവണ്മെന്റും പരാജയമടയുകയാണുണ്ടായതെന്നു ആങ്ങൾ മറ്റുമല്ല പറയുന്നത്, പ്ലാനിങ്ങ് കമ്മീഷനും ഗവണ്മെന്റും തന്നെ താല്പര്യം ഉറപ്പു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയിൽ ഇതു ആവർത്തിക്കുന്നതിനാൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ട കടമ ഗവണ്മെന്റിനുണ്ട്.

ഇന്ത്യയെപ്പോലെ കാഷ്ചിക്യായനമായ ഒരു രാജ്യത്തു കാഷ്ചിക്യങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കാണുകയും ഭൂപരിഷ്കാരം നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് പ്രാനീതിയെന്ന സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം പ്രാഥമികവും പരമ്പ്രധാനമായ കാര്യമാണെന്ന, വസ്തുവിനുശ്ചി പൂർണ്ണ തയ്യാറാകുന്നതു്കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ആപത്താണിതു്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമുദായസൂക്തി ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു് പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടും ഇന്നും ഒന്നാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയുടെ അവസാന ഘട്ടത്തിൽ നാം കാണുന്നത് ഈ പദ്ധതികളെല്ലാം ധനികന കൂടുതൽ ധനികനും ഭരിതന കൂടുതൽ ഭരിതനും ആകാനേ ഉപകരിച്ചിട്ടുള്ളവയാണു്. കർഷകന്റെ ദുരിതങ്ങൾ അശേഷം നീങ്ങിയിട്ടില്ല. തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അടിസ്ഥാനപ്രശ്നമായ കാഷ്ചിക്യത്തിന്നു പരിഹാരം കാണാതെ നമുക്കു് യാതൊരു അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല.

കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ച പറയുന്ന കൂടുതൽ അട്ടപ്പാടിയിൽ ഒരു കോളനൈസേക്കൻ സ്ത്രീ ആരംഭിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നുണ്ടു്. അതിനെ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും എനിക്ക് അതിലുള്ള സന്തോഷം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അതോടൊപ്പംതന്നെ വയനാട്ടിലും ഇത്തരം ഒരു സ്ത്രീ ആരംഭിക്കേണ്ടതിന്റെ അത്യാവശ്യകതയും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. വയനാട്ടിലെ ആടിവാസി കളു അട്ടപ്പാടിയിലുള്ളവരെപ്പോലെ ദുരിതം അനുഭവിക്കുന്നവരാണ്. അടുത്ത കാലത്തു കപ്പറ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയിരുന്നപ്പോൾ അവിടത്തെ ആടിവാസികളുടെ ജീവിതരീതിയും കഷ്ടപ്പാടുകളും നേരിട്ട മനസ്സിലാക്കാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അവരുടെ ദുരിതങ്ങൾ പറഞ്ഞറിയുകാൻ പ്രയാസമാണു്. മനുഷ്യചിന്തയായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനുള്ള യാതൊരു സാഹചര്യത്തും അവർക്കില്ല. അതുകൊണ്ടു് അട്ടപ്പാടിയിൽ ആരംഭിക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്നപോലുള്ള കോളനൈസേക്കൻ പദ്ധതികൾ ആടിവാസികൾ ധാരാളമായുള്ള എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലും, പ്രത്യേകിച്ചു വയനാട്ടിലും, ആരംഭിക്കണമെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ആടിവാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു് വലിയൊരനുഗ്രഹമായിരിക്കും.

അനിമൽ ഹസ്ബൻഡ്രി വകുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചും രണ്ടു വാക്കു പറയുവാനുണ്ടു്. മലബാറിലാകെക്കൂടിയുള്ള ദുരഭയം കന്നുകാലി സംരക്ഷണകേന്ദ്രം തിരുവനന്തപുരം കാലിപ്പട്ടണത്തിൽ കേന്ദ്രമാണു്. കഴിഞ്ഞ അഞ്ചോളം കൊല്ലമായിട്ടു് അവിടെ നടത്തിവരുന്ന ഒരു കേന്ദ്രമാണതു്. അടുത്ത കാലത്തു ഞാൻ ആ കേന്ദ്രം സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. തീരെ തൃപ്തികരമല്ലാത്ത ഒരു നിലയിലാണു് അതിന്റെ നിലനില്പു്. ഇത്രയും കാലമായിട്ടും അവിടത്തെ പ്രയത്നങ്ങൾക്കു് ജോലിസ്ഥിരത നൽകുകയോ താമസിക്കാൻവേണ്ടി കെട്ടിടങ്ങളുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. നൂറിൽപരം സ്ത്രീത്തൊഴിലാളികൾ തന്നെ അവിടെയുണ്ടു്. നാഷണൽ സേവന വ്യവസ്ഥകളെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റൊന്നുമുള്ള സംബന്ധിച്ചുമെല്ലാം അവർക്കു് വലിയ അസംതൃപ്തിയും ആവലാതിയും ഉള്ളതായിട്ടാണു് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞതു്. മലബാറിലാകെക്കൂടി ഇങ്ങനെ ഒരു

28th February 1956] [Sri O. Koran]

കന്നുകാലി സംരക്ഷണകേന്ദ്രമെങ്കിലുമെന്ന് വസ്തുതയെ മുൻനിർത്തി അതിനെ വേണ്ടവിധത്തിൽ പരിഷ്കരിക്കാനും പരിപോഷിപ്പിക്കാനും നല്ല നിലയിൽ നടത്താനും ഗവണ്മെന്റ് മുൻനോട്ട് വരണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

സർ, നമ്മുടെ സാമ്പത്തികവിപ്ലവപദ്ധതികളിൽ വനങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനം അതിപ്രധാനമാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധവെക്കുന്നില്ലെന്നു കാണുന്നത് വളരെ വേദനാജനകമാണ്. എത്ര വമ്പിച്ച തോതിലാണ് നമ്മുടെ വനങ്ങൾ വെട്ടി നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് നോട്ടു കാണുവാൻ അടുത്ത കറവസരത്തിൽ വയനാട്ടിൽ പോയിരുന്നപ്പോൾ എനിക്കു സാധിച്ചു. യാതൊരാലോചനയും കൂടാതെ മരങ്ങളെ വെട്ടിവിഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വയനാട്ടിൽ മാത്രമല്ല, മറ്റൊറ്റ സ്ഥലങ്ങളിലും ഇന്നു അതുതന്നെയാണ് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഒരറ്റത്തുകൂടെ വനങ്ങൾ വെച്ചുപിടിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു വശത്തു കൂടെ അനിയന്ത്രിതമായിരും മുറിക്കുകയും വനം നശിപ്പിക്കുകയും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു കാഴ്ച ആരേയും വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. യുദ്ധകാലത്തുപോലും ഇത്ര ഭയങ്കരമായ മരംമുറിത്തങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നാണ് വയനാട്ടിലെ ആളുകൾ എന്നോട് പറഞ്ഞത്. കൂടുതൽ മരം വെച്ചുപിടിപ്പിക്കാനുള്ള ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രമത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം നമുക്കിന്നുള്ള വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഉറപ്പുവരുത്തലും നടപടികൾക്കുടികൊണ്ടുവേണ്ടതെന്ന് ആശ്ചര്യമുണ്ടെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അടുത്തത് ഇനിയേക്കുറിച്ചു കാണാം. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെയധികം പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു പദ്ധതിയാണ് കാഞ്ഞിരപ്പടി പദ്ധതി. അത് ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിലുൾപ്പെടുത്തണമെന്നു ഞങ്ങളെല്ലാം മുൻവിളി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതുണ്ടായില്ല. രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിലൊക്കിലും അതുൾപ്പെടുത്തണമെന്നു ഞങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. ഗവണ്മെന്റ് അതു ചെയ്യുമെന്നു ഞങ്ങൾ ആശിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ ഇപ്പോഴും ഞങ്ങൾക്കു നിരാശ മാത്രമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. മീനകര പദ്ധതിയുടെ പണി ഉടനെ ആരംഭിക്കുമെന്നു കാണുന്നതിൽ അല്പം സന്തോഷത്തോടെ വരുകയും പക്ഷെ മലബാറിന്റെ അപരശൃംഗങ്ങളായി തീർന്നുപോകുമ്പോൾ ഇങ്ങനെയൊരു വലിയ കാര്യമായി ഗണിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മലബാറിന്നു അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള മറ്റൊന്നും ചെറുകിട ജലസേചനപദ്ധതികളുമുണ്ട്. അവയുടെ കാര്യത്തിലും ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത് അത്യന്തം ദുഃഖകരമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. മലബാറിന്റെ പ്രത്യേക പരിരക്ഷിതകളായും ആവശ്യങ്ങളേയും പരിഗണിച്ചു അവിടത്തെ ചെറുകിട ജലസേചനപദ്ധതികളുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

അടുത്തത് വിദ്യാഭ്യാസമാണ്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസനയം ക്ലോക്കിന്റെ പെൻഡുലംപോലെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അടിസ്ഥാനവിദ്യാഭ്യാസമാണ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യമെന്ന പ്രസ്താവിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും അതിന്നനുയോജ്യമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസനയം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകാൻ നമുക്കു ഇനിയും സാധിച്ചിട്ടില്ല. രാജ്യത്തിലെ ഭാവിപൗരന്മാരാരായുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ശരിയായ ശിക്ഷണം നൽകേണ്ടത് ഏതു മാർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കണമെന്ന് ഒരു തീരുമാനമില്ലാതെ നയങ്ങളും പദ്ധതികളും അടിക്കടിയൊന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ വലിയ അപമാനമാണ് ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ച വ്യക്തവും സുദൃഢവുമായ ഒരു നയം ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടായിരിക്കണം.

വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഹന്തുർ ട്രെയിനിങ് കഴിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഹന്തുർ ട്രെയിനിംഗ് കഴിച്ചവരെ സെക്കണ്ടറി ട്രെയിനിംഗിന്നു ഇരിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയൊരു പദ്ധതി സെക്കണ്ടറി ട്രെയിനിംഗ് പാസ്സായിട്ടും അവർക്കു സെക്കണ്ടറി സ്കൂളിൽ കിട്ടുന്നില്ല. അവർക്കു കിട്ടേണ്ടുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങളുടെ കാര്യം വരുമ്പോൾ അവരെ സെക്കണ്ടറി ട്രെയിനിംഗിലേയ്ക്കോളം കണക്കാക്കുന്നില്ല. മലബാറിൽ അത്തരക്കാർ ധാരാളമുണ്ട്. അവർക്കിടയിൽ വലിയ അസംതൃപ്തിയും നിരാശയുമാണുള്ളത്. ഒരു ഭാഗത്തു സെക്കണ്ടറി ട്രെയിനിങ്ങിന്നു അനുവാദം നൽകുകയും സെക്കണ്ടറി കോളേജിലെ ജോലികളും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ട് മറ്റൊരു ഭാഗത്തു അവർ ന്യായമായി ലഭിക്കേണ്ട ആനുകൂല്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നത് നീതിയല്ല.

[Sri O. Koran]

[28th February 1956]

ഹരിജനങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക കാര്യം ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതായത്, ഹരിജൻ വിദ്യാർത്ഥികളിൽനിന്നു സ്റ്റൈപ്പൻഡ്യൻഷിപ്പ് ഇടവകുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച കാര്യം മണ്ണെണ്ണ സൂക്ഷ്മ പരിഷ്കരണ ബാധൻ എന്നൊരു ഹരിജൻ വിദ്യാർത്ഥിയിൽനിന്നും ഇന്നു ഫിനാൻസിംഗ് കമ്മിഷൻ കമ്മിഷൻ ചെയ്തുകൊടുത്തു. സ്റ്റൈപ്പൻഡ്യൻഷിപ്പ് കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ബാധൻ പഠിക്കാൻ തുടരാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് അതിൽ പറയുന്നത്. സ്റ്റൈപ്പൻഡ്യൻഷിപ്പ് കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ പഠിക്കാൻ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള ആയിരക്കണക്കിനു ബാധൻമാരിലൊരാൾ മാത്രമാണ് ഈ ബാധൻ. ഇതൊരു നിസ്സാര സംഗതിയല്ല ഈ സ്റ്റൈപ്പൻഡ്യൻഷിപ്പ് ഏല്പാടുമുള്ള ഹരിജൻ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങളൊന്നും അവർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നുള്ളത് പ്രത്യേക ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്. ഫലത്തിൽ ഇത് സകല ആനുകൂല്യങ്ങളും പ്രയോജനപ്പെടുന്നതിന്നു തുല്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് സ്റ്റൈപ്പൻഡ്യൻഷിപ്പിനെ സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങളിൽ അയ്യപ്പവരത്താൻ ഗവണ്മെന്റിനു ഭയപ്പെടാകണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

12-55
p.m.

വാർഷികവരുമാനം 1,200 ക.യിൽ കൂടുതലുള്ളതിൽ ഹരിജനങ്ങളും മറ്റു സമുദായക്കാരെപ്പോലെ മുഴുവൻ ഫീസും കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഇന്നത്തെ നിയമം. പ്രത്യേകത്തിൽ ഇത് ന്യായമാണെന്നു തോന്നാമെങ്കിലും ഹരിജനങ്ങളുടെ പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥിതികൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ തീരുമാനമെടുത്തിട്ടുള്ളതെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഏതെങ്കിലും തൊഴിൽമൂലം 1,200 ക. വരുമാനമുള്ള ഒരു ഹരിജന്റെ ആകെ കൂട്ടിയുള്ള വരുമാനം 1,200 ക.യായിരിക്കുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർക്കുണ്ടാകാത്തതിൽ കൂടിയിരിക്കുന്നത്, വാരം പാട്ടം ഇനത്തിലൊ, ഭൂസ്വത്തുക്കളിൽനിന്നുള്ള ആദായമായൊ മറ്റു വരുമാനങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കും. പലപ്പോഴും ശമ്പളം അവരുടെ അപ്രധാനമായ ഒരു വരുമാനം മാത്രമാണെന്നും വരും. ഹരിജനങ്ങൾക്കു മറ്റുള്ളവർക്കു തമ്മിൽ അങ്ങനെ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നുള്ളത് വിന്യസിച്ചിട്ടാണ് എല്ലാവർക്കും 1,200 ക. എന്ന നിരയിലായിരിക്കുന്നത്. ഇത് ഹരിജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തേക്കും നീതിപൂർവ്വമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയാണെന്ന് പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ അയ്യപ്പവരത്താൻ ഹരിജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തേക്കും കൂടുതൽ വലിയൊരു സംഖ്യ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുകയോ, ക്ലിപ്തം നിശ്ശേഷം എടുത്തുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഹരിജനക്ഷേമപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ബഡ്ജറ്റിൽ കൂടുതൽ തുക വകയിരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. തന്നാളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള 118 ലക്ഷം ഉറപ്പികൾ പകരം വരുംകൊല്ലത്തേക്കു 134 ലക്ഷം ഉറപ്പികൾ ബഡ്ജറ്റിൽ വകയെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടുമാത്രം ഹരിജനക്ഷേമപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി കൂടുതൽ സംഖ്യ വിനിയോഗിക്കുമെന്നു കരുതുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതു ഫൈനാൻസ് ഇൻഷിട്രിംഗ് ശിപായിക്കും ചേർത്ത് 2,000 ക. ശമ്പളമെന്ന് പറയുമ്പോഴൊരു ഏല്പാടാണ്. ഇതിൽ ശിപായിക്കു കിട്ടുന്നതു 20 ക. മാത്രമാണ്. അതുപോലെയാണ് ഈ 134 ലക്ഷത്തിൽ ഹരിജനങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്നതും. തുല്യമായ ഒരു സംഖ്യ മാത്രമേ ഇതിൽനിന്നും ഹരിജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനായി കിട്ടുകയുള്ളൂ. ഹരിജനങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി വലിയ വലിയ സംഖ്യകൾ ചെലവാക്കണമെന്നു പ്രചരണം നടത്തുകയല്ലാതെ അവരുടെ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി ഗണ്യമായ തുകകൾ ചെലവടിടണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റിന്റെ താല്പര്യമുള്ള പക്ഷം പിന്നോക്കസമുദായക്കാർക്കും ഹരിജനങ്ങൾക്കുമുള്ളത് വകതിരിച്ചു ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. കൂടാതെ ഹരിജൻ കുട്ടികളുടെ വർദ്ധനവനുസരിച്ച് ഏകദേശം കൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നും വസ്തുതയും സേററിനും പുസ്തകത്തിനും ടൈപ്പിസ്റ്റിനും മറ്റും കൂടുതൽ തുക വകയിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഞാൻ വയനാട്ടിൽ പോയിരിക്കുമ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച വളരെ ഭയനീയമായിരുന്നു. ഭക്ഷണമില്ലാതെയും രോഗം ബാധിച്ചും അവശനിലയിൽ കിടന്നിരുന്നതും അഴുക്കുപിടിച്ച് നൂറുനൂറായിരം തുണിക്കുപ്പങ്ങളും ചുറ്റി പള്ളി കൂടങ്ങളിലേക്കു പോകുന്ന ഹരിജൻ കുട്ടികളുടെ നില എത്ര ഭയനീയമെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പ്രയാസം. ആരോഗ്യപരിപാലനത്തേക്കുമുള്ള ശുചിത്വത്തേക്കുമുള്ള ശുദ്ധമായ വസ്ത്രം ധരിക്കേണ്ടതിനുള്ളതിനുള്ളിലുമൊക്കെ അല്പാപകന്മാർ അധാരം പഠിപ്പിക്കാറുണ്ട്. പഠിപ്പിക്കുന്നതാണ് പ്രയോഗത്തിലിരിക്കുന്നത്. പഠിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ അതനുസരിച്ച പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള സാഹചര്യം കൂടെ അവിടങ്ങളിലേക്കു കൈമാറ്റത്തിലേക്കിരിക്കണമെന്നും ഭരണമിടക്കുന്നവരും.

28th February 1956] [Sri O. Koran]

സർ, കൈത്തറിക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധവെക്കുന്നുണ്ടെന്നു കാണുന്നതു സന്തോഷകരമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. എങ്കിലും മലബാറിലെ പതിനായിരക്കണക്കിലുള്ള കച്ചിത്തറിക്കാർക്ക് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഈ പദ്ധതികൾകൊണ്ടൊന്നും ഒരാരോപവും ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. കൈത്തറി നെയ്ത്തുകാർ നൽകുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ കച്ചിത്തറിക്കാർക്കുളള നൽകാതിരിക്കുന്നത് എന്തു ന്യായത്തിനേമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. തദ്ദേശീകനെന്നും മറ്റും കച്ചിത്തറിക്കാരുടെ കുടുംബങ്ങൾ തൊഴിലില്ലായ്മയും ജീവിക്കാൻ മാറ്റുവിലാതെയും ഉണ്ടിരിക്കുന്ന കോഴിക്കോട്ടും കണ്ണൂരും മറ്റുംപോയി ഭിക്ഷയെടുത്തു കഴിയുന്ന കാഴ്ച ഞാൻ നേരിട്ടു കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്. പരിനായിരത്തിലധികം വരുന്ന കച്ചിത്തറിക്കാരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കു ഭിക്ഷയെടുത്ത് ഞരവിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടി വരുന്ന എന്നുപറഞ്ഞാൽ അതു നിസ്സാരമായൊരു കാര്യമല്ല. അവർക്കു എന്തെങ്കിലും സഹായം നൽകാനുള്ള യാതൊന്നും ബഡ്ജറ്റിൽ കണ്ടില്ല. കച്ചിത്തറിക്കാരെയും കൈത്തറിക്കാരെപ്പോലെ കണക്കാക്കി എല്ലാ ആനുകൂല്യങ്ങളും അനുവദിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

കൈത്തൊഴിലുകൾ അഭിവൃത്തിപ്പെടുത്താനും കുട്ടികൾക്കു കൈത്തൊഴിലുകളിൽ പരിശീലനം നൽകാനും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ തുകകൾ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഗ്രാമങ്ങളിലെ ഹരിജനങ്ങൾ മുഖ്യമായും ചെയ്യുവരുന്ന തൊഴിലുകളായ് കൊടുമടയൻ, പായ് നെയ്ത്തു, വട്ടിനീർമാണം മുതലായവയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനൊ ആ ഉപജനങ്ങൾക്ക് കമ്പോളമുണ്ടാക്കാനോ പ്രത്യേകിച്ചു യാതൊരുതർപ്പാടും കാണുന്നില്ല. കൈത്തോലുപയോഗിച്ച് മിക്കവാറും എല്ലാ ഹരിജൻ വീടുകളിലും ചെയ്യുവരുന്ന കടിയുപ്പുവസായങ്ങളെ അഭിവൃത്തിപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് അപ്പം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

സർ, മറ്റൊരു പ്രധാന സംഗതി എൻ. ജി. കെ. മാരുടെ കാര്യമാണ്. അവരുടെ കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസ സൗജന്യം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു ആശ്വാസകരമായ ഒരു കാര്യംതന്നെ. അതേ അംഗവർഗ്ഗത്തിൽ മലബാറിലെ അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സ്ഥിതി എന്താണെന്നും നാം ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ജീവികൾനുള്ള വേതനം തങ്ങൾക്കും കിട്ടണമെന്ന് ഇവർ എത്രയോ കാലമായി മുറവിട്ടി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വളരെക്കാലമായി ഗവണ്മെന്റ് ഇവിനെപ്പറ്റി പര്യലോചന തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ബഡ്ജറ്റിലെങ്കിലും അവർക്കു ആശ്വാസം നൽകാനുള്ള എന്തെങ്കിലും ഒരു തീരുമാനം ഉണ്ടാകുമെന്ന് എല്ലാവരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ആരുകൂട്ടം ചുമതലകൾ നിറവേറ്റാൻ ബാല്യസ്ഥരായ അവരെ മറ്റു എൻ. ജി. കെ. മാരെപ്പോലെ പരിഗണിച്ച് അവരുടെ കുട്ടികൾക്ക് നൽകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സൗജന്യം വൈദ്യസഹായം എന്നിവയെങ്കിലും അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുംകൂടി അനുവദിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വളരെക്കാലമായി മുറവിട്ടി കൂട്ടുകയും നിവേദനങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായാണ് അവരുടെ കാര്യം പരിഗണിക്കുന്നതിന് ഒരു കാബിനറ്റ് സബ്കമ്മിറ്റിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്. ആ കമ്മിറ്റി ഒരു തീരുമാനമെടുക്കുമെന്നും അതു് ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുമെന്നുമായിരുന്നു എല്ലാവരേടേയും പ്രതീക്ഷ. അതുണ്ടായിക്കൊണ്ടാത്തതിൽ വളരെയധികം ലോഭമുണ്ട്. അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ യോഗംകൂടി പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കി അയച്ചിട്ടും നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ വേണ്ടുപോന്നു ആ വിഷയത്തിൽ ഇനിയും പരിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് വരുന്നത് കഷ്ടമാണ്.

മലബാറിന്റെ അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങൾ ഈ ബഡ്ജറ്റിലും അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. മലബാറിൽ ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജ് സ്ഥാപിക്കണമെന്ന ആവശ്യം ഉന്നയിച്ചിട്ടു വളരെക്കാലമായി. മലബാർ പ്ലാഗ്ഗ് ബോർഡ് തന്നെ ഐക്യത്തോടെ പ്രമേയം പാസ്സാക്കി ഗവണ്മെന്റിലേക്കു അയച്ചിട്ടുണ്ട്. കക്ഷിവിശ്വാസമില്ലാതെ സകലരും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു അടിയന്തിരകാര്യമാണ് മെഡിക്കൽ കോളേജ്. ഏതും പന്ത്രണ്ടു വർഷമായിട്ടുള്ള ഭാഗമായി ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ അതാരംഭിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു. അതു് ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്താത്തതിൽ ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം വളരെ വേദനയുണ്ട്.

സർ, പുതിയ നികുതികളെക്കുറിച്ചും രണ്ടുവർഷം പറയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു. പഞ്ചസാരയിലേയുള്ള വിപണനനികുതിവർദ്ധന സാധാരണക്കാരെ ബാധിക്കുന്ന കണക്കാണ്.

[Sri O. Koran] [28th February 1956]

മറു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിച്ചു സാധാരണക്കാരന്റെ നില അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ടതിനപകരം സാധാരണക്കാരന്റെ തലയ്ക്കു കൂടുതൽ നികുതി ഭാരംകേറിക്കൊടുക്കുന്ന നയം ആക്ഷേപാർഹമാണ്. അതുകൊണ്ട് പഞ്ചസാരയിന്ദോലുള്ള നികുതിവർദ്ധനയെ സമാഗതം ചെയ്യാൻ ആങ്ങൾക്ക് സാധ്യമല്ല.

സർ, ഒരു കാക്കികാശ്ചര്യമായ ഇന്ത്യയുടെ അഭിവൃദ്ധിപദ്ധതികൾക്കെല്ലാം അടിസ്ഥാനമായുള്ളത് കാക്കികാശ്ചര്യവുമായും ഭൂപരിഷ്കാരവും ആണെന്ന് എല്ലാ വിദഗ്ദ്ധന്മാരും ഒരുപോലെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ കൃഷിത്തൊഴിലിൽ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന തൊഴിലാളികളുടെ കുറഞ്ഞ കൂലിയും പ്രവൃത്തിസമയവും നിജപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഇന്നുവരെ ഗവണ്മെന്റ് മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടില്ല. ഇത് പല അവസരങ്ങളിലും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമുദായം കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ഗവണ്മെന്റ് കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടേയും കൃഷിക്കാരുടേയും പ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഇത്രമാത്രം അമാന്തവും അലസതയും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ അയൽ സംസ്ഥാനമായ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ പ്രവൃത്തിസമയവും കുറഞ്ഞ കൂലിയും നിജപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള നടപടികൾ എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ അതിനെക്കുറിച്ച് യാതൊരാലോചനയുമില്ല.

ഭൂപരിഷ്കാരത്തെക്കുറിച്ചാലോചിക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയിട്ടുകാൻ പാടില്ലാത്ത ആവശ്യമാണ്. ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച ശരിയായ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ കൈവശമുണ്ടായിരിക്കുകയെന്നുള്ളത് ശരിയായ കണക്കുകളില്ലാതെ ഏതു പുനഃബാക്കിയായും അതു വിജയിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. ഭൂപരിഷ്കാരത്തിന് ആദ്യമായ് വേണ്ടത് ശരിയായ ഒരു ഭൂസർവ്വേയാണ്. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ അതിനുവേണ്ട ഏല്പാടുകൾ നടന്നു വരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി ഒരു പ്രത്യേക ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അതേ സമയം ഇവിടെ നടക്കുന്നതെന്താണ്? ആയിരം കൂട്ടം ജോലികളുള്ള അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ട് തോന്നിയമതിൽ ശരിയായ യാതൊരു പരിശോധനയും കൂടാതെ കിറെ കണക്കുകളും വിവരങ്ങളും എഴുതിവെച്ചിട്ട് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഭൂപരിഷ്കാരം! ഞാൻ അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കുറവ് പറയുകയല്ല. അവരെക്കൊണ്ട് അത്രയേ സാധിക്കൂ. അവർ ഇതിനുവേണ്ട സമയമില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ സമ്മർദ്ദം നിമിത്തം എന്തെല്ലാമോ കത്തിക്കുറിച്ചു കററ കണക്കുണ്ടാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്രതന്നെ. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു പരിഷ്കാരവും വിജയിക്കാൻ പോകുന്നില്ല.

ഹരിജനങ്ങൾക്കു വീടുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് അനുവർത്തിച്ച വരുന്ന നയത്തെപ്പറ്റിയും ചിലതു പറയാനുണ്ട്. വയനാട്ടിലും മറ്റുമുള്ള ഹരിജനങ്ങൾ അവർ താമസിച്ചുവരുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ അവർ പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് വളരെ കാലമായി മുറവിളിക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അത് ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ മറ്റു ജില്ലകളിലെല്ലാം ഹരിജനങ്ങൾക്കു കുറെ വീടുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മലബാറിലെ സ്ഥിതി അത്രല്ല. ഹരിജനങ്ങൾക്കു സാമ്പത്തിക സൗകര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വീടുകൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് സഹായം നൽകുകയുള്ളുവെന്നാണ് നിയമം. സ്ഥലമില്ലാത്തവർക്കു സ്ഥലമുള്ളവർക്കിടുന്ന ആനുകൂല്യം പോലും കിട്ടുകയില്ലെന്നാണ് ഇതുകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. മലബാറിൽ ഉൾക്കുടി അവകാശമുള്ള ഹരിജനങ്ങൾക്കെല്ലാം വീടുകൊടുക്കാനുള്ള ആനുകൂല്യം നൽകണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടിട്ട് ഗവണ്മെന്റ് അത് അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. ഗവണ്മെന്റ് ഇപ്പോഴും ചില സാങ്കേതികതടസ്സങ്ങളിൽ തൂങ്ങിപ്പിടിച്ചു ആ ആനുകൂല്യങ്ങൾ മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നൂറ്റിനാലുള്ള ജില്ലയിലാണെങ്കിൽ നാലു ലക്ഷത്തിലധികം ഉറപ്പിക ഈ ഇനത്തിൽ ചെലവാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. അതേ സമയം മലബാറിൽ കുറവെപോലും ചെലവാക്കിയിട്ടില്ല. മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു ഈ ആനുകൂല്യം സിദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റ് രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചേ വരൂ: (1) ഉൾക്കുടിക്കാക്കെല്ലാം ഈ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടെന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്യുക. (2) ഭൂമിയില്ലാത്തവർക്കു ഗവണ്മെന്റുതന്നെ സ്ഥലം കൊടുത്തു വീടുകൊടുക്കുവാൻ സഹായിക്കുകയെന്ന നയം അംഗീകരിക്കുക. ഇതു രണ്ടും ചെയ്യാതെ ഇന്നു നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥകളും ഉത്തരവുകളും

28th February 1956]

[Sri O. Koran]

വച്ചുകൊണ്ടു ഒരു ഹരിജനം ഈ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കാൻ മലബാറിൽ സാധ്യമല്ല. അപ്പോൾ കൊണ്ടു നിയമങ്ങളിൽ മലബാറിനും വേണ്ടി പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയും ഭൂരികൊടുക്കുന്നതിനും വീടുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനും കറെക്കൂടി ഉൾക്കൂട്ടിയും ആനുകൂല്യമായ ഒരു ശ്രമം നടത്തുകയും വേണമെന്നാണ് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നത്. ഹരിജൻ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇനിയും പലതും പറയാനുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചു മലബാറിൽ ഹരിജനങ്ങൾക്കു വീടുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഏനിക്കു വളരെ പറയാനുണ്ട്. അതെല്ലാം അതു സംബന്ധിച്ച ഡിമാൻഡ് ചർച്ചയുടെ ഭാഗമായി കാണണം കരുതുന്നു. ബാറിപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് അനുകൂലമായ തീരുമാനം കൊണ്ടെടുക്കുന്ന വിശ്വാസിച്ചുകൊണ്ടു ഏറെൻ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* SRI P. SELVARAJ : Mr. Deputy Speaker, Sir, for the second time in the life of our present Assembly we have experienced painful losses from the fury of nature. The repeated fury of nature shows that man cannot conquer nature. However, we are capable of surmounting all these difficulties and the Government have rightly come to the help of the suffering people; also the fortitude and alertness shown by the Government are really encouraging and the action of the Government went a long way in bringing solace to the suffering people.

1-10
p.m.

Sir, coming to the Budget, I wish to congratulate the Hon. Finance Minister on his able presentation and in not levying taxes on the agriculturists directly, on whom all the while taxes have been imposed. This shows that the agriculturists have been sufficiently taxed and they deserve to be lifted and encouraged henceforth. Our State being mainly an agricultural area, we need many irrigational facilities. But unfortunately, we have been given to understand that we have come to the other end of our irrigational facilities and only small schemes remain to be introduced; and to augment or rather to increase food production we will have to depend upon improved strains and other methods of increased production.

So, for the purpose of increasing food production, Government have opened many farms and they are going to open many more research centres and farms for getting good seeds. It is needless to say here that good seeds alone will help increasing food production and for that, research centres are most useful.

Then again, Sir, in the matter of irrigation, there are many small tanks which are to be restored and improved. During the zamindari regime, at least in zamindari areas, the tanks have been neglected and many tanks have even been abandoned. The zamindars have also issued pattas in some cases for the tank-beds and they have now ceased to be tanks. But the history of the zamindari land would show that the tanks that are now used as lands were once tank-beds. So, Government must bestow their attention to reclaim those tanks which are now abandoned and which have now been cultivated by the people. In my constituency, Sir, as a matter of fact, there are two tanks extending over 300 to 400 acres situated in Melmandai and Thathaneri villages. Those tanks were abandoned by the zamindar and later on, the tank-bed itself was

[Sri P. Selvaraj] [28th February 1956]

sold away with the result the adjoining lands that depend upon the tank are kept dry. Then Sir, about the tank at Athankarai village. I would like to say that water can be supplied to it and made use of by constructing a small supply channel and by constructing a dam across the brook running nearby. I would request the Government to bestow their attention in this regard.

Coming to Education, we are thankful to the Government for giving relief to the poor and needy. For those Government servants who have been clamouring for a rise in their basic salary, some relief has been given. Their children will be having the benefit of free education up to Form VI. It is also gratifying to note that the Finance Minister has stated in his Budget Speech that ere long he would try to see that school education is given free up to VI Form for all poor children.

In regard to elementary education, of course, we know that the report of the Dr. Alagappa Chettiar Committee is under the consideration of the Government. I believe that the recommendations made by that Committee will be taken into consideration immediately and introduced in the coming year. In this matter Sir, i.e., in regard to elementary education, private managements are running a number of schools and there is a proposal to form a committee consisting of villagers and others to see that education is conducted properly. In this matter, there will be really some difficulty also. There may be difference of opinion in the Committee and sometimes the management will find it difficult to run the school. If at all the Government want to put an end to all these privately managed schools, they may very well take them under their control or under the control of the Board which they are proposing to establish.

Sir, in the Budget Speech, it is stated that cattle in our State form the wealth of the State. It is true that cattle if they are of good breed, can help in increasing the wealth of the State. But, we very often see cattle which are not up to that standard and for the purpose of improving the breed of the cattle, the Government propose to rejuvenate the present generation. They are going to open some centres to keep stud-bulls of good variety and thereby improve cattle wealth. But, they have completely forgotten that the cows are also in a woeful state. The present-day cows yield very low quantity of milk. Just as they castrate the bulls that are unfit, similarly cows that are not fit enough to produce sufficient quantity of milk must be kept separated, i.e., they must be segregated.

Then with regard to village headmen, I would like to state, Sir, that they are ill-paid and that they are not properly treated by the superior officers. In the present set-up, it is bound to be so. But, the Government must however, find ways and means to improve their lot. It is the wish of many members of this House that the present hereditary system must be abolished and recruitment must take place. Of course, Government may say that it

28th February 1956] [Sri P. Selvaraj]

would involve huge financial commitment. The Government is also considering this aspect. In the meanwhile, before introducing any such reforms, the Government should see that some stationery, service stamps, etc., are given to these village officers to discharge their duties satisfactorily. They should also be given some more remuneration. For instance, when they come to attend the Taluk office, they are not paid any batta. They are often asked to remain there for two or three days and they have to spend from their pockets. If they are not in the good books of the Tahsildar or others, they are often teased and even made to wait for a number of days. Such sort of treatment should not be meted out to them. After all, they are village officers and they come from noble families. It is therefore very necessary that they should be treated very courteously. After all, courtesy does not cost anything. If courtesy is shown to petty officers, they may turn out even better work.

Another grievance of Village Officers is that they are not provided with service stamps. They have to send the talaiyari to the Taluk office for delivering or receiving official letters. If they are supplied with service stamps just like some departmental officers, they could send promptly periodical returns, etc., to their superior officers by post.

Coming to the development of roads in my constituency, I wish to bring to the notice of this House that the laying of the road from Vilathikulam to Vembar, which was taken up as a famine relief work in 1952, has not yet been completed. It has not yet been metalled. Many representations have been made to the Government to complete the laying of the road. I hear reports that the laying of the road will entail a heavy cost, as in a portion of it strong wind blows and accumulates sand, so much so that contractors are not willing to take up the work. I request the Government to pay special attention to complete the laying of the road, if necessary by themselves making a contribution or by getting a contribution from the Central Government.

My constituency is a very neglected and poor constituency. It lies in one corner of the State. There are no proper roads and I find that even Ministers are avoiding a visit to that area because there are no proper roads. Electricity has not been extended to the area. I have been repeatedly urging in this Assembly and sending memorials to the Government to extend electricity to that area.

In the choice of areas for development under the National Extension Service Schemes, my constituency is rather neglected. The more we apply, the further more we are denied. Last year we represented to the Minister concerned to extend National Extension Service Schemes to my constituency. My constituency is very poor and at the same time suitable for implementation of

[Sri P. Selvaraj] [28th February 1956]

those schemes. I hope the Government will pay heed to my request at least this time and extend National Extension Service Schemes in the coming October.

Generally speaking, the Budget that has been presented gives great relief to agriculturists. We hope that, with the implementation of the Second Five-Year Plan, the lot of the villagers will improve very much. With these words, I support the Budget.

DEPUTY SPEAKER: I adjourn the House till 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. Notification issued with G.O. Ms. No. 2657, Agriculture, dated 16th November 1955, amending Rule 32 of the Madras Commercial Crops Market Committees Financial Rules, 1953, regarding grant of travelling allowance to Secretaries of Market Committees. [Laid on the table under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933.]

2. Notification issued with G.O. Ms. No. 95, Home, dated 9th January 1956, exempting certain vehicles belonging to UNICEF and used for B.C.G. Vaccination Campaign from payment of tax. [Laid on the table under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.]

3. Notification issued with G.O. Ms. No. 45, Agriculture, dated 6th January 1956, amending rule 28 of the Madras Commercial Crops Market Rules, 1948. [Laid on the table under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933.]

4. Notification issued with G.O. Ms. No. 306, Home, dated 28th January 1956, amending rule 455 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, regarding delegation of power to Regional Transport Authorities and State Transport Authority to permit goods vehicles to ply on prohibited routes. [Laid on the table under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

5. Notification issued with G.O. Ms. No. 248, Home, dated 23rd January 1956, amending rule 5 of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules, 1953. [Laid on the table under section 16 (5) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Act XIV of 1952).]

28th February 1956]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 3164 asked by Sri K. C. Gopalan Unni at the meeting of the Legislative Assembly, held on 28th February 1956, page 129 supra.]

A note explaining the proposals for amelioration of conditions of the Tribes in Attappady.

The Irulars who form a major portion of the population of Attappady are not scheduled tribes. However they are one of the communities eligible for the following educational concessions given by the Harijan Welfare Department :—

- (1) Scholarships (residential and non-residential).
- (2) Payment of examination fees.
- (3) Boarding grants in private hostels.
- (4) Admission as free boarders in the Government hostels.

The Government of India are giving aid for schemes for certain specified Backward Classes. Irulars are not one of these classes. Schemes for the benefit of this community were however included in the proposals sent to the Government of India and grants obtained from them for implementation of schemes.

A sum of Rs. 15,000 was sanctioned during 1954-55 for providing drinking water wells for Irulars, Adiyans and Kurichans of Malabar district. 50 per cent of the expenditure on the scheme was given as grant by the Government of India. Three wells are being sunk in Attappady under this scheme. However, much progress could not be achieved in 1954-55 in the matter of sinking wells due to difficulty in getting workmen.

In the proposals for 1955-56 for the welfare of specified Backward Classes forwarded to the Government of India a scheme for provision of drinking water wells for the tribes in Malabar including Irulars of Attappady was included. The cost of the scheme is Rs. 49,500. The Government of India have since sanctioned a grant of Rs. 24,750 for this scheme.

It may also be mentioned that since 1952 the question of development of the Attappady valley has been under the consideration of the Government. The Government have been of the view that in order to develop the area concrete proposals should be formulated for the improvement of communications, anti-malarial

[28th February 1956]

operations, appointment of a special revenue staff, establishment of a hospital and dispensary, opening of a police station, construction of rest-houses, construction of quarters for the staff, appointment of an Agricultural Demonstrator with the usual agricultural depot and a small demonstration farm organization of multi-purpose co-operative societies and opening of schools, etc. As a first step for the development of the area the Government have decided that the area should be surveyed. They have accordingly sanctioned in June 1955 the employment of a preliminary survey staff and special revenue staff. Construction of quarters for the special revenue staff has also been sanctioned. The other proposals will be taken up for consideration after completion of the survey.

A scheme for the development of Attappady valley at a cost of Rs. 13.5 lakhs and a scheme for the colonization of Irulars and other Backward Classes in one-fourth of the valley at a cost of Rs. 5 lakhs have been included in the Second Five-Year Plan.

